

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 30/19
24.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Драгана Ћесаровића, председника већа, судија Милимира Лукића, Бојане Пауновић, мр Сретка Јанковића и Весне Петровић, чланова већа, са записничарем Јасном Билић, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, у кривичном предмету **окривљеног АА и др.**, због кривичних дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Зорана Атељевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ГГ и његовог браниоца адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката Горана Доловића и адвоката Мирослава Тодоровића-Шере, окривљене ЂЂ и њених бранилаца, адвоката Владана Вукчевића, адвоката Александра Ђорђевића и адвоката Марка Поповића, окривљеног ЕЕ и његовог браниоца, адвоката Младена Васића, окривљеног ЖЖ и његовог браниоца, адвоката Зденка Томановића, окривљеног ЗЗ и његових бранилаца, адвоката Бранислава Тапушковића и адвоката Мире Тапушковић, окривљеног ИИ и његовог браниоца, адвоката Александра Поповића, окривљене ЈЈ и њеног браниоца, адвоката Александре Ковачевић, пуномоћника оштећене “Sheer Корпорације” ДОО у стечају и “Ватроспрем” ДОО у стечају, адвоката Зорана Савкића и представника привредног друштва “Мега invest”, адвоката Милице Главаш, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 130/17 од 08.03.2019. године, након претреса одржаног дана 25. и 26.10.2021. године, у смислу члана 449 Законика о кривичном поступку, дана **24.12.2021. године**, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

I

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалби браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Зорана Атељевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката Горана Доловића и адвоката Мирослава Тодоровића Шере, окривљене ЂЂ и њених бранилаца, адвоката Владана Вукчевића, адвоката Александра Ђорђевића и адвоката Марка Поповића, окривљеног ЕЕ и његовог

браниоца, адвоката Младена Васића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.130/17 од 08.03.2019. године, у ставу I изреке, и то у погледу чињеничног описа дела и одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење,

Окривљеног АА, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен .... године у ..., ..., држављанин ..., са осталим личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

Окривљеног ВВ, ЈМБГ ..., звани "...", од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен .... године у ..., држављанин ..., са осталим личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

Окривљеног ББ, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен ... године у ..., држављанин ..., са осталим личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

Окривљеног ГГ, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен .... године у ..., ..., држављанин ..., са осталим личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

Окривљеног ДД, ЈМБГ ..., звани "...", од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен .... године у селу ..., ..., држављанин ..., са осталим личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

Окривљену ЂЂ, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођена ... године у ..., држављанка ..., са осталим личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

Окривљеног ЕЕ, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен .... године у ..., држављанин ..., са осталим личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

Што су:

**АА, ББ, ВВ, ГГ,
ДД, ЂЂ и ЕЕ**

У периоду од 6.4.2007. године до 31.12.2010. године, на територији Републике Србије, искористили положај одговорних лица, председника компаније Друштва "Nibens group" d.o.o. Београд, чланова управних односа и генералних директора у привредним друштвима Фабрика мазива "ФАМ" АД, ПЗП "Ниш" АД, ПЗП "Београд" АД, ПЗП "Врање" АД, ПЗП "Крагујевац" АД и "Војводина пут – Бачка пут" АД, "Sheer Корпорација" д.о.о., "Nibens корпорација" д.о.о., "Nibens group" d.o.o. Београд и њиховим зависним привредним друштвима и прибавили противправну имовинску корист за себе и друге у износу од преко 200.000.000,00 динара, на тај начин што су пословање повезаних привредних друштава чланица "Nibens group" d.o.o. Београд организовали на начин да се окривљеном АА, председнику компаније Друштва "Nibens group" d.o.o. Београд и Привредном друштву "Sheer Корпорација" д.о.о. у власништву окривљеног

АА, прибави противправна имовинска корист, а противно интересима Привредног друштва “ФАМ”, при чему су сви окривљени могли да схвате значај свог дела, управљају својим поступцима, били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, тако што су на састанцима одговорних лица повезаних привредних друштава у оквиру Друштва “Nibens group” d.o.o. Београд - тзв. “великом колегијуму”, кога су чинили окривљени АА у својству председника компаније Друштва “Nibens group” d.o.o. Београд, у чијем саставу су привредна друштва у којима има већинско, непосредно и посредно власништво и то ПЗП “Ниш” АД, ПЗП “Врање” АД, ПЗП “Крагујевац” АД, “Војводина пут – Бачка пут” АД и ПЗП “Београд” АД, преко кога је истовремено и већински власник Акционарског друштва Фабрика мазива “ФАМ” Крушевац и оснивача и власника Привредних друштава “Sheer Корпорација” д.о.о. и “Nibens корпорација” д.о.о., председника Управног одбора ПЗП “Београд” АД, као и директора Привредних друштава “Nibens group” d.o.o. Београд и “Nibens корпорација” д.о.о., окривљени ВВ, у својству директора Привредног друштва Друштва “Nibens group” d.o.o. Београд и “Nibens корпорација” д.о.о., члана Управног одбора и прокуристе у ПЗП “Ниш” АД и у ПЗП “Београд” АД, члана Управног одбора у ПЗП “Крагујевац” АД и “ФАМ” АД, прокуристе Привредног друштва “Sheer Корпорација” д.о.о. и председника Управног одбора “Војводина пут – Бачка пут” АД, окривљени ББ у својству директора Привредног друштва “Sheer Корпорација” д.о.о., прокуристе Привредног друштва “Nibens group” d.o.o. Београд, те члана Управног одбора Привредних друштава “ФАМ” АД, ПЗП “Врање” АД и “Војводина пут – Бачка пут” АД, окривљени ГГ у својству генералног директора Привредног друштва ПЗП “Београд” АД, прокуристе Привредног друштва “Nibens group” d.o.o. Београд, председника Управног одбора Привредног друштва “ФАМ” АД и члана Управног одбора Привредног друштва ПЗП “Ниш” АД, окривљени ДД у својству генералног директора и члана Управног одбора Привредног друштва “ФАМ” АД, генералног директора и члана Управног одбора Привредног друштва “Војводина пут – Бачка пут” АД, окривљена ЋЋ у својству генералног директора и члана Управног одбора Привредног друштва “ФАМ” АД и окривљени ЕЕ у својству генералног директора и члана Управног одбора Привредног друштва ПЗП “Врање” АД, поступајући супротно одредбама члана 31 и 32 став 1 Закона о привредним друштвима (“Службени гласник РС” број 125/2004) доносили одлуке о управљању и располагању имовином и финансијским средствима чланица “Nibens group” d.o.o. Београд, као и Привредног друштва “ФАМ” АД, на начин да се реализацијом тих одлука прибави противправна имовинска корист окривљеном АА и Привредном друштву “Sheer Корпорација” д.о.о., у његовом стопостотном власништву, а на штету Привредног друштва “ФАМ” АД, и то тако што су користећи организациону структуру привредних друштава у саставу Друштва “Nibens group” d.o.o. Београд, управљали пословањем чланица групе и преко органа управљања ових привредних друштава директно или посредством чланова тзв. “великог колегијума”, који су истовремено били и чланови органа управљања повезаних привредних друштава, утицали на доношење одлука органа управљања, односно управних одбора, па тако и Управног одбора Привредног друштва “ФАМ” АД, да се изврше позајмице без намере да се позајмљена финансијска средства врате, да се изврше испоруке робе без намере да се роба наплати у роковима предвиђеним уговорима који прате овакве трансакције, као и да се спровођењем тројних компензација у циљу плаћања туђе робе и плаћањем увећаних закупнина возила, на који начин је извршено извлачење финансијских средстава из Привредног друштва “ФАМ” АД и пребацивањем на рачуне “Sheer Корпорације” д.о.о., чиме су омогућили да

се у финансијским извештајима овог привредног друштва прикажу што већи износи прилива финансијских средстава, односно што већи приходи из наводно редовног пословања, како би се окривљеном АА, као власнику Привредног друштва “Sheer Когрогасија” д.о.о., без реалног основа исплатила добит, као и да без улагања личних финансијских средстава стекну некретнине и да се за Привредно друштво “Sheer Когрогасија” д.о.о. прибави противправна имовинска корист у виду новца, акција и некретнина, па су на наведени начин окривљени омогућили прибављање противправне имовинске користи окривљеном АА у укупном износу од 933.748.249,30 динара, а Привредном друштву “Sheer Когрогасија” д.о.о. у износу од 114.207.676,04 динара,

Па су тако:

А

**Окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ,
ДД, ЋЋ и ЕЕ**

У периоду од 6.4.2007. године до 31.12.2010. године, по претходном договору са окривљеним АА, председником компаније Друштва “Nibens group” d.o.o. Београд, окривљени ДД и окривљена ЋЋ, у својству генералног директора Привредног друштва “ФАМ” АД, окривљени ВВ у својству директора Привредног друштва “Nibens group” д.о.о., Београд окривљени ГГ у својству директора ПЗП “Београд” АД и ПД “Неметали” АД, окривљени ББ у својству директора Привредног друштва “Sheer Когрогасија” д.о.о. и окривљени ЕЕ у својству генералног директора Привредног друштва ПЗП “Врање” АД, искоришћавањем положаја одговорних лица прибавили другом противправну имовинску корист у износу преко 1.500.000,00 динара, а на штету Привредног друштва “ФАМ” АД, при чему су сви окривљени могли да схвате значај свог дела, управљају својим поступцима, били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, тако што су у договору АА, ВВ, ГГ, ББ, ДД и ЋЋ, на “великом колегијуму”, противно интересима Привредног друштва “ФАМ” АД, доносили одлуке о његовом кредитном задужевању код пословних банака уз давање средстава обезбеђења на имовини Привредног друштва “ФАМ” АД, при чему су окривљени имали сазнања да ова средства неће бити искоришћена за потребе Привредног друштва “ФАМ” АД, јер оно није имало стварну потребу за кредитним задужењима, обзиром да је успешно пословало, имајући у виду обим производње и висину остварених прихода, а затим су ВВ, ГГ, ББ, ДД и ЋЋ, у својству чланова Управног одбора Привредног друштва “ФАМ” АД, реализовали постигнути договор доношењем одлука Управног одбора о кредитним задужењима “ФАМ” АД, код пословних банака, које су потом спроводили окривљени ДД у својству генералног директора Привредног друштва “ФАМ” АД, у периоду од 6.4.2007. године до 6.4.2009. године, а окривљена ЋЋ у својству генералног директора Привредног друштва “ФАМ” АД, у периоду од 6.4.2009. године до 31.12.2010. године, тако што су са пословним банкама закључивали уговоре о кредитима, а након одобравања и уплате финансијских средстава вршили располагање целокупним или већим делом одобреног и уплаћеног износа кредита у корист повезаних правних лица, тако што су новац са рачуна Привредног друштва “ФАМ” АД пребацивали на рачуне Привредних друштава “Sheer Когрогасија” д.о.о., “Nibens корпорасија” д.о.о. и рачуне Привредних друштава из

система “Nibens group” d.o.o. Београд – путарских предузећа, на основу уговора о позајмицама, од којих су поједини били без камате и средстава обезбеђења, које су окривљени ДД и окривљена ЂЂ закључивали са одговорним лицима ових привредних друштава, као и анексе уговора којима су продужавали рокове враћања позајмица, на који начин је константно увећавана кредитна задуженост Привредног друштва “ФАМ” АД, које је све обавезе из кредитних аранжмана редовно отплаћивао из сопствених средстава, новог кредита или рефинансирањем кредита, док привредна друштва која су позајмила од “ФАМ”-а позајмице нису враћала, већ су се ослобађала наведеног дуга накнадним закључивањем уговора о преузимању дуга или спровођењем компензације са другим повезаним привредним друштвима из система “Nibens group” d.o.o. Београд, приказујући на тај начин измирење обавеза, тако да је по основу одобрених кредита Привредно друштво “ФАМ” АД задужено код пословних банака за укупан износ од 2.113.967.961,00 динара и то у периоду од 23.4.2007. године – 6.4.2009. године 455.131.303,05 динара, а у периоду од 6.4.2009. године – 31.12.2010. године 1.658.836.657,70 динара, док је истовремено из ових новчаних средстава чланицама “Nibens group” d.o.o. Београд, “Nibens корпорације” д.о.о. и “Sheer Корпорације” д.о.о., Привредно друштво “ФАМ” АД, позајмило новац у укупном износу од 1.582.266.000,00 динара и то у периоду од 23.04.2007. године – 06.04.2009. године 275.800.000,00 динара, а у периоду од 06.04.2009. године – 31.12.2010. године 1.306.466.000,00 динара, па је тако:

1. Дана 27.6.2007. године Управни одбор “ФАМ” АД, донео одлуку број 637/1-7, којом је одобрено кредитно задужење у износу од 1.000.000 евра у динарској противвредности код пословне банке “АИК Банка” АД Ниш, Филијала Крушевац, који износ ће се искористити за набавку сировина за процес производње, након чега је дана 03.07.2007. године, након уплате на рачун “ФАМ” АД износа од 79.247.789,05 динара од стране “АИК Банке” АД Ниш, по кредиту одобреног за остале намене у износу од 1.000.000 евра (79.247.789,05 динара) по Уговору број 21118-105070453000056981 од 2.7.2007. године, ДД истог дана закључио Уговор о зајму број 786 од 3.7.2007. године, са директором ПЗП “Ниш”, по основу кога је са рачуна Предузећа “ФАМ” АД извршен пренос новца у износу од 14.000.000,00 динара, да би потом 26.06.2008. године наведени кредит био враћен из средстава новог кредита узетог од стране “ФАМ” АД, код “АИК Банке” АД Ниш;

2. Дана 25.5.2008. године Управни одбор “ФАМ” АД донео одлуку број 1660/XVI-5, којом је одобрено краткорочно задужење-револвинг кредит за одржавање текуће ликвидности “ФАМ” АД, у износу од 30.000.000,00 динара, код Пословне банке “УББ-Универзал банке”, након чега је, дана 17.06.2008. године, по основу револвинг кредита одобреног од стране “Универзал банке” у износу од 30.000.000,00 динара, по Уговору број 04-420-0108691.2 од 6.5.2008. године, на рачун “ФАМ” АД извршена уплата износа од 30.000.000,00 динара, а након тога по основу истог револвинг кредита који је у међувремену, дана 26.06.2008. године, од стране “ФАМ” АД отплаћен средствима из кредита узетог код “АИК Банке”, чиме је револвинг кредит поново постао доступан дана 6.10.2008. године, од стране “Универзал банке” на рачун “ФАМ” АД извршена је нова уплата у износу од 4.700.000,00 динара, након чега је истог дана ДД са директором “Нибенс корпорације” д.о.о., закључио Уговор о зајму број 7/2008 од 6.10.2008. године, по основу кога је са рачуна “ФАМ” АД на рачун “Нибенс корпорације” д.о.о., извршен пренос новца у износу од 8.500.000,00 динара, од ког

износа 4.700.000,00 динара потиче директно из средстава револвинг кредита, да би потом, 02.02.2009. године, наведени кредит из сопствених средстава “ФАМ” АД вратио банци;

3. Дана 12.9.2008. године, Управни одбор “ФАМ” АД донео одлуку број 3165/1/П-1, којом је одобрено кредитно задужење код Пословне банке “Meridian Banke” АД у оквирном износу од 2.000.000,00 евра у динарској противвредности за потребе финансирања трајних обртних средстава, након чега је потом, дана 13.10.2008. године, након уплате од стране “МЕБА-ЦА Грууп” АД-”Meridian Banke” на рачун “ФАМ” АД друге транше у износу од 40.185.500,00 динара по оквирном кредиту одобреном за финансирање трајних обртних средстава у износу од 2.000.000,00 евра по Уговору број ... од ... године, извршен пренос 35.000.000,00 динара на рачун “ФАМ” АД код “Комерцијалне Банке” који износ је истог дана пренет на рачун ГП “Партизански пут” АД, а по основу Уговора о зајму број 3538 од 13.10.2008. године, који је закључио ДД са директором ГП “Партизански пут” АД, да би затим, дана 20.10.2008. године, након уплате треће транше кредита у износу од 41.000.000,00 динара на рачун “ФАМ” АД од стране “МЕБА-ЦА Грууп” АД-”Meridian Banke” извршен пренос 25.000.000,00 динара на рачун “ФАМ” АД, код “Комерцијалне Банке”, који износ је истог дана пренет на рачун ГП “Партизански пут” АД, а по основу Уговора о зајму број 3625 од 20.10.2008. године, који је закључио ДД са директором ГП “Партизански пут” АД, да би потом, дана 3.11.2009. године, наведени кредит био рефинансиран новим кредитом “МЕБА-ЦА Грууп” АД-”Meridian Banke”, који је отплаћен 30.6.2010. године из кредита “УББ-Банке Унивезал Банке”;

4. Дана 31.10.2008. године Управни одбор “ФАМ” АД донео одлуку број 3755/IV-4, којом је одобрено кредитно задужење – револвинг кредит за одржавање текуће ликвидности “ФАМ” АД код “АИК Банке” у износу од 50.000.000,00 динара, да би потом по овом кредиту одобреном за остале намене по Уговору број 105070452001235759 од 6.11.2008. године, дана 25.12.2008. године, након уплате дела кредита у износу од 38.000.000,00 динара од стране “АИК Банке” на рачун “ФАМ” АД, ДД истог дана са ББ, директором “Sheer Корпорација” д.о.о. закључио Уговор о зајму број 234-а-12/2008 од 25.12.2008. године, по основу кога је преко рачуна “ФАМ” АД код “Универзал Банке” враћен кредит “Sheer Корпорације” д.о.о. према “Универзал Банци” у износу од 30.000.000,00 динара, након чега је “ФАМ” АД током 2009. године узети кредит отплатио из сопствених средстава;

5. Дана 3.3.2009. године, након уплате на рачун “ФАМ” АД износа од 30.000.000,00 динара од стране “Универзал Банке” по краткорочном кредиту одобреном у износу од 30.000.000,00 динара, по Уговору број 04-420-0109528.8 од 27.2.2009. године, ДД је истог дана са директором ГП “Партизански пут” АД закључио уговор о зајму број 629 од 3.3.2009. године, по основу кога је са рачуна “ФАМ” АД на рачун ГП “Партизански пут” АД, извршен пренос новца у износу од 30.000.000,00 динара, а како у договореном року враћања кредита до 20.6.2009. године позајмица “ФАМ-у” АД није враћена, то је ЂЂ, дана 20.6.2009. године, закључила Анекс 1 уговора о кредиту, којим је продужен рок враћања кредита до 20.6.2010. године;

6. Дана 21.05.2009. године, Управни одбор “ФАМ” АД је донео одлуку број XVIII/1452, којом је одобрено кредитно задужење – револвинг кредит код “Нуро Алре

Adria Banke” у износу од 1.000.000,00 евра, да би потом, дана 29.05.2009. године, након уплате на рачун “ФАМ” АД износа од 50.095.857,70 динара од стране “Нуро Алре Адриа Банке” по краткорочном кредиту одобреном за обртна средства у износу од 1.000.000,00 евра по Уговору број л 926/09 од 19.5.2009. године, ЂЂ истог дана, са замеником директора Привредног друштва “Неметали” АД, а који је поступао по налогу директора ГГ, закључила Уговор о зајму број 1642 од 29.5.2009. године, по основу кога је са рачуна “ФАМ” АД на рачун “Неметали” АД извршен пренос новца у износу од 50.000.00 динара, док је кредит потом отплаћен из средстава “ФАМ” АД, обезбеђених по основу кредита код “Универзал Банке”, Београд, дана 30.6.2010. године, у износу од 69.271.687,99 динара;

7. Дана 18.09.2009. године Управни одбор “ФАМ” АД донео је одлуку број 3000/V-3, којом је одобрено кредитно задужење за одржавање текуће ликвидности у износу од 180.000.000,00 динара “ФАМ” АД, да би потом, дана 24.09.2009. године, након уплате на рачун “ФАМ” АД износа од 180.000.000,00 динара од стране “Универзал Банке” по краткорочном кредиту одобреном за остале намене по Уговору број 01-420-0110255.8 од 21.09.2009. године, ЂЂ, истог дана са ГГ, директором ПЗП “Београд” АД закључила Уговор о зајму број 3078 од 24.9.2009. године, на основу кога су са рачуна “ФАМ” АД истог дана пренета средства ПЗП “Београд” АД у износу од 70.000.000,00 динара, након чега је, дана 24.5.2010. године “ФАМ” АД отплатио кредит “Универзал Банци” средствима добијеним по основу кредита узетог од “Српске Банке”, који кредит је остао неотплаћен;

8. Дана 9.12.2009. године, Управни одбор „ФАМ“ ад донео одлуку бр.4236/1/X-3 којом је одобрено кредитно задужење у износу од 400.000.000,00 динара „ФАМ“ ад, да би потом, дана 18.12.2009. године, након уплате на рачун „ФАМ“ ад износа од 400.000.000,00 динара од стране „АИК Банке“, по краткорочном кредиту одобреном за остале намене по уговору број 105070452010119213 од 18.12.2009. године, износ од 283.000.000,00 динара био пренет на рачуне других привредних друштава, тако што је ЂЂ са директором ПЗП „Београд“ ад ГГ закључила уговор о зајму број 4340/1 од 18.12.2009. године на основу кога су са рачуна „ФАМ“ ад истог дана пренета средства ПЗП „Београд“ ад у износу од 150.000.000,00 динара, са директором ПЗП „Крагујевац“ ад закључила уговор о зајму број 4325/1 од 18.12.2009. године на основу кога су са рачуна „ФАМ“ ад истог дана пренета средства ПЗП „Крагујевац“ ад у износу од 20.000.000 динара, са директором "Sheer Корпорација" д.о.о. ББ закључила уговор о зајму број 4356/1 од 18.12.2009. године, на основу кога су са рачуна „ФАМ“ ад истог дана пренета средства „Sheer Корпорацији“ д.о.о. у износу од 20.000.000,00 динара, са директором „Еуропарк“ д.о.о. закључила уговор о зајму број ... од ... године, на основу кога су са рачуна „ФАМ“ ад истог дана пренета средства „Еуропарк“ д.о.о. у износу од 10.000.000,00 динара, након чега је дуг „Еуропарка“ д.о.о. према „ФАМ“ ад преузео ПЗП „Ниш“ ад, са директорима ПЗП „Ниш“ ад и „Јофи комерц“ д.о.о. закључила уговор о преузимању дуга ПЗП „Ниш“ ад према „Јофи комерц“ д.о.о. на основу кога су са рачуна „ФАМ“ ад истог дана пренета средства „Јофи комерц“ д.о.о. у износу од 15.000.000,00 динара, са директором „Војводинапут – Бачка пут“ ад ДД закључила уговор о зајму број 4360/1 од 18.12.2009. године, на основу кога су са рачуна „ФАМ“ ад истог дана пренета средства „Војводинапут-Бачка пут“ ад у износу од 30.000.000,00 динара и са директором ПГМ „Будућност“ Прешево ад закључила уговор о зајму број 4346/1 од 18.12.2009. године, на основу кога су са рачуна „ФАМ“ ад, средства у износу

од 38.000.000,00 динара истог дана пренета ПГМ „Будућност“ Прешево ад, чији је власник ПЗП „Врање“ ад, након чега је 2010.године „ФАМ“ ад наведени кредит код „АИК банке“ рефинансирао новим кредитом код исте банке;

9. Дана 31.12.2009. године, након уплате на рачун „ФАМ“ ад износ од 200.000.000,00 динара од стране „Универзал банке“ по краткорочном кредиту одобреном по уговору број 04-420-0110622.7 од 30.12.2009. године, ЂЂ је истог дана са ГГ, директором ПЗП „Београд“ ад закључила уговоре о зајму по основу којих је са рачуна „ФАМ“ ад на рачун ПЗП „Београд“ ад извршен пренос новца у укупном износу од 199.000.000,00 динара, и по основу уговора о зајму бр. 4530 износ од 99.000.000,00 динара и по основу уговора о зајму бр. 4531 износ од 100.000.000,00 динара, након чега је 17.08.2010. године „ФАМ“ ад наведени кредит вратио средствима из кредита добијеног од „Привредне банке Београд ПББ“;

10. Дана 26.1.2010. године, након уплате на рачун „ФАМ“ ад износ од 1.537.608,36 ЕУР-а (150.000.000,00 динара) од стране „Комерцијалне банке“, по краткорочном кредиту одобреном за обртна средства у износу од 1.537.608,36 ЕУР-а (150.000.000,00 динара) по уговору број 00-410-0108405.2 од 31.1.2010. године ЂЂ је наредног дана са ББ, директором „Sheer Корпорације“ д.о.о. закључила уговор о зајму број 310/1 од 27.1.2010. године, по основу кога је са рачуна „ФАМ“ ад на рачун „Sheer Корпорације“ д.о.о. извршен пренос новца у износу од 50.000.000,00 динара, иако је у том тренутку "Sheer Корпорација" д.о.о. по основу преузете, а неплаћене робе „ФАМ“ ад, већ дуговала износ од 1.074.151.857,83 динара, након чега је "Sheer Корпорација" д.о.о. истог дана, ...године, део од уплаћеног зајма, у износу од 49.274.035,74 динара искористила за исплату обавеза према добављачу „Лукоил Беопетрол“ Београд и са ВВ, прокуристом „Нибенс корпорација“ д.о.о., закључила уговор о зајму број 301/1 од 27.1.2010. године, по основу кога је са рачуна „ФАМ“ ад, на рачун „Нибенс корпорација“ д.о.о. извршен пренос новца у износу од 17.310.000,00 динара, након чега је „Нибенс корпорација“ д.о.о. истог дана износ од 17.304.830,92 динара искористила за враћање свог кредита према „Уникредит банци“, након чега су анексом уговора продужавани рокови враћања позајмице, при чему наведени кредит „ФАМ“ ад није вратио;

11. Дана 21.5.2008. године, Управни одбор „ФАМ“ ад је донео одлуку бр.1660/XVI-5, којом је одобрено кредитно задужење „ФАМ“ ад код пословне банке „Аик банка“ у износу од 30.000.000,00 динара под условима из понуде од 04.04.2008.године, да би потом, дана 30.04.2010. године, након уплате на рачун „ФАМ“ ад износа од 30.000.000,00 динара од стране „АИК банке“, по кредиту одобреном за остале намене по уговору о кредиту број 105020452015052320 од 30.4.2010. године, ЂЂ истог дана са ГГ, директором ПЗП „Београд“ ад закључила уговор о зајму број 1547 од 30.04.2010. године, по основу кога је са рачуна „ФАМ“ ад на рачун ПЗП „Београд“ ад извршен пренос новца у износу од 30.000.000,00 динара, након чега је маја 2010. године, кредит отплаћен од стране „ФАМ“-а ад средствима обезбеђеним из повраћаја зајма ПЗП „Београд“ и из средстава добијених по основу кредита узетог код „Српске банке“;

12. Дана 9.6.2010. године Управни одбор „ФАМ“ ад је донео одлуку бр.2100/1/XIX-1 којом су одобрена кредитна задужења „ФАМ“ ад код пословне банке

„Хипо-Алпе-Адриа Банка“ ад Београд по уговорима о дугорочном инвестиционом кредиту број Л-1004/10 на износ од 1.000.000 евра (104.370.400,00 динара) и број ... на износ од 1.000.000 евра (104.370.400,00 динара) а по Уредби Владе Републике Србије о условима за субвенционисање каматне стопе за кредите за инвестицију у 2010. години од 7.6.2010. године, на основу које је „ФАМ“ ад упутила захтев за одобрење субвенционисаног кредита ради инвестирања у фабрику биодизела и финансирање основних средстава, иако је то инвестирање „ФАМ“ ад сопственим средствима извршила још 2008. године, да би потом „Хипо-Алпе-Адриа Банка“ по уговорима о дугорочном субвенционисаном инвестиционом кредиту број Л-1004/10 од 7.6.2010. године на износ од 1.000.000 евра у динарској противвредности (104.370.400,00 динара) и број Л-1005/10 од 7.6.2010. године на износ од 1.000.000 евра у динарској противвредности (104.370.400,00 динара) уплатила дана 30.06.2010. године на рачун „ФАМ“ ад износ од 208.740.800,00 динара, од ког износа је на основу уговора о асигнацији – упућивању број 3006 од 30.06.2010. године, закљученог између ЂЂ и ГГ, директора ПЗП „Београд“ којим ПЗП „Београд“ упућује „ФАМ“ ад, да уместо њега изврши обавезу – уплату „Универзал банци“ по кредиту бр. 01-420-0111191.3 од 29.6.2010. године, истога дана са рачуна „ФАМ“ ад извршен пренос новца у износу од 202.000.000,00 динара, на рачун „Универзал банке“, док је у циљу евидентирања ове трансакције у пословној документацији – књижењу између „ФАМ“ ад и ПЗП „Београд“, сачињен уговор о зајму бр. 2374 од 30.6.2010. године, на износ 202.000.000,00 динара, који је потписан од стране ЂЂ и ГГ, након чега наведени кредити од стране „ФАМ“ ад нису враћени;

13. Дана 30.6.2010. године Управни одбор „ФАМ“ ад је донео одлуку бр.2382/1/III-1, којом је одобрено кредитно задужење „ФАМ“ ад код пословне банке „Универзал банка“ у износу од 300.000.000,00 динара, да би потом истога дана, 30.6.2010. године, након уплате на рачун „ФАМ“ ад износа од 300.000.000,00 динара од стране „Универзал банке“ по краткорочном кредиту одобреном по уговору број 01-420-0111199.9 од 30.6.2010. године ЂЂ са ГГ директором ПЗП „Београд“ ад закључила уговор о зајму број 2381 од 30.6.2010. године, по основу кога је са рачуна „ФАМ“ ад на рачун ПЗП „Београд“ ад извршен пренос новца у износу од 300.000.000,00 динара, након чега је кредит „ФАМ“ ад вратио септембра 2010. године из средстава обезбеђених узимањем нових кредита од „Привредне банке Београд“ и „Агробанке“;

14. Дана 7.9.2010. године, Управни одбор „ФАМ“ ад је донео одлуку бр.3272/XIV/2 којом је одобрено кредитно задужење „ФАМ“ ад код пословне банке „Банка Интеса“ у износу од 140.000.000,00 динара, да би потом, дана 08.09.2010. године, након уплате на рачун „ФАМ“ ад износа од 140.000.000,00 динара од стране „Банка Интезе“ по краткорочном кредиту одобреном по уговору број 53-420-0307125.8 од 8.9.2010. године, ЂЂ истог дана са директором ПЗП „Београд“ ад ГГ закључила уговор о зајму број 3296 од 8.9.2010.године, по основу кога је са рачуна „ФАМ“ ад на рачун ПЗП „Београд“ ад извршен пренос новца у износу од 59.156.000,00 динара, након чега наведени кредит од стране „ФАМ“ ад није враћен;

15. Дана 30.1.2009. године након уплате на рачун предузећа „ФАМ“ износа од 146.357.464,00 динара од стране „Хипо-Алпе адриа банке“ по кредиту одобреном у износу од 2.500.000,00 евра по уговору број Л 28/09 од 12.1.2009. године, ДД је истога дана са директором предузећа ПЗП „Врање“ ЕЕ закључио уговор о зајму број 264 по

основу кога је са рачуна предузећа „ФАМ“ код „Комерцијалне“ и „Универзал банке“ на рачун преузећа ПЗП „Врање“ извршен пренос новца у укупном износу од 85.000.000,00 динара, који је ПЗП „Врање“ истог дана, тј. 30.1.2009. године, у договору са директором ПЗП „Београд“, АА и ВВ на име враћања позајмице пренело предузећу ПЗП „Београд“, које је овај износ од 85.000.000,00 динара истог дана, тј. 30.1.2009. године, искористило за исплату ино-добављача, предузеће „Мекпетрол“ Скопље, у износу од 563.931,11 евра и 30.854.451,28 динара на име набавке опреме за „ФАМ“, коју опрему је потом предузеће ПЗП „Београд“ приказало као извршење инвестиционе обавезе у предузеће „ФАМ“, а потом, дана 2.2.2009. године након уплате на рачун предузећа „ФАМ“ друге транше по истом кредиту, у износу од 48.300.000,00 динара, ДД је у договору са АА и ВВ, истог дана са директором предузећа ПЗП „Врање“ ЕЕ закључио уговор о зајму број 275 од 2.2.2009. године по основу кога је са рачуна предузећа „ФАМ“ код „Комерцијалне банке“ на рачун предузећа ПЗП „Врање“ извршен пренос новца у износу од 48.300.000,00 динара који је потом истог дана, 2.2.2009. године, ПЗП „Врање“ у договору са АА, ВВ и директором ПЗП „Београд“, уплатило као позајмицу предузећу ПЗП „Београд“, од ког износа је 44.000.000,00 динара истог дана ПЗП „Београд“ исплатило добављача, предузеће „Стевановић Инвест“ из Крушевца на име извршених радова на изградњи енергане са азотном станицом и хали 3 у предузећу „ФАМ“, а које радове је потом предузеће ПЗП „Београд“ приказало као извршење инвестиционе обавезе у предузеће „ФАМ“, па је на овај начин предузеће „ФАМ“ из средства кредита добијених од пословне банке финансирало инвестициону обавезу предузећа ПЗП „Београд“ коју је предузеће ПЗП „Београд“ преузело на основу Уговора о продаји 70% капитала предузећа „ФАМ“ који је са Агенцијом за приватизацију потписан дана ... године, а што је противно члану 8.1.1 Уговора о продаји 70% капитала предузећа „ФАМ“, где је предвиђено да ће купац (предузеће ПЗП „Београд“) из сопствених средстава извршити инвестирање у предузеће „ФАМ“.

Б

Окривљени АА, ББ, ВВ, ДД, ЂЂ и ЕЕ

У периоду од 6.4.2007. године до 31.12.2010. године, по претходном договору са окривљеним АА, председником компаније Друштва „Nibens group“ d.o.o. Београд и власником „Sheer Корпорације“ д.о.о., окривљени ДД у својству генералног директора привредног друштва „ФАМ“ ад у периоду од 6.4.2007. године до 6.4.2009. године, окривљена ЂЂ у својству генералног директора привредног друштва „ФАМ“ ад у периоду од 6.4.2009. године до 31.12.2010. године, окривљени ВВ у својству директора привредног друштва „Нибенс груп“ д.о.о., окривљени ББ у својству директора привредног друштва "Sheer Корпорација" д.о.о. и окривљени ЕЕ у својству генералног директора привредног друштва ПЗП „Врање“ ад, искоришћавањем положаја одговорних лица прибавили противправну имовинску користи привредном друштву "Sheer Корпорација" д.о.о. и окривљеном АА у износу преко 1.500.000,00 динара, а на штету привредног друштва „ФАМ“ ад., при чему су сви окривљени могли да схвате значај свог дела, управљају својим поступцима, били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, на тај начин што су, спроводећи одлуке тзв.

великог колегијума да се исплате дуговања „Sheer Корпорације“ д.о.о. према НИС „Југопетрол“ ад путем пребијања потраживања привредног друштва „ФАМ“ ад од НИС „Југопетрол“ ад, да се роба из „ФАМ“-овог асортимана и роба других добављача набављена од стране „ФАМ“ а.д. прода ПЗП-овима преко „Sheer Корпорације“ д.о.о., уз остваривање разлике у цени за „Sheer Корпорацију“ д.о.о., као и да „ФАМ“ ад узме у закуп возила од „Sheer Корпорације“ д.о.о. и за њих плаћа већу месечну закупнину од накнаде коју "Sheer Корпорација" д.о.о. за иста возила плаћа по основу уговора о лизингу, створили дужничко поверилачки однос између „Sheer Корпорације“ д.о.о. као дужника и „ФАМ“ а.д. као повериоца, а потом закључивањем уговора о преузимању дуга између „Sheer Корпорације“ д.о.о. и ПЗП „Враће“ ад, ослободили дужничке обавезе „Sheer Корпорацију“ д.о.о. према „ФАМ“ а.д. и тиме омогућили да се у финансијским извештајима „Sheer Корпорације“ д.о.о. исказе добит по основу које је потом окривљеном АА као стопостотном власнику овог привредног друштва прибављена противправна имовинска корист путем исплате дивиденди и међудивиденди, па су тако:

1. у својству генералних директора „ФАМ“ ад, и то ДД у периоду од 6.4.2007. до 6.4.2009. године, а ЂЂ у периоду од 6.4.2009. до 31.12.2010. године, са ББ, директором „Sheer Корпорације“ д.о.о. закључивали уговор о зајму по основу којих новац потом са рачуна зајмодавца „ФАМ“ ад није преношен на рачун зајмопримца "Sheer Корпорација" д.о.о., већ су сачињавањем ових уговора стварани услови за реализовање тројне компензације „ФАМ“ ад, "Sheer Корпорација" д.о.о. и „НИС Југопетрол", с обзиром да је по основу раније купљене робе - мазута „НИС Југопетрол" дуговао „ФАМ-у“ ад, а "Sheer Корпорација" д.о.о. по основу раније купљене робе - горива дуговала „НИС Југопетролу“, тако да је дуг за гориво које је "Sheer Корпорација" д.о.о. набавила од „НИС Југопетрола“ плаћен од стране „ФАМ“-а а.д. компензовањем са дугом „НИС Југопетрола" према „ФАМ“ ад за преузету „ФАМ“-ову робу, на који начин је „ФАМ“-ово потраживање од „НИС Југопетрола“ које је могло бити наплаћено имајући у виду „НИС“-ов бонитет замењено за потраживање од „Sheer Корпорације“ д.о.о. по основу датих позајмица, а реализовано спровођењем тројних компензација преко рачуна учесника у компензацијама, у укупном износу од 348.542.129,81 динара и то у периоду од 6.4.2007. до 6.4.2009. године, укупно 266.399.505,64 динара, а у периоду од 6.4.2009. до 31.12.2010. године, укупно 82.142.687,17 динара, али како у уговореним роковима позајмице нису враћене, већ су анексима уговора рокови враћања продужавани, то је за привредно друштво „ФАМ“ ад услед немогућности наплате дуга од „Sheer Корпорације“ д.о.о., чији је рачун у блокади од 29.11.2010. године, оваквим компензационим пословима остало неизмирено потраживање „ФАМ-а“ а.д. према „Sheer Корпорацији“ д.о.о. у укупном износу од 210.500.297,00 динара, при чему су у наведеном периоду закључени Уговор бр. 1664 од 19.8.2007. године, на износ од 30.810.533,21 динара, Анекс од 6.4.2009. године, Изјава о компензацији од 10.09.2007. године, Уговор бр. 1944 од 19.9.2007. године на износ од 17.837.188,50 динара, Анекс 1 од 06.04.2009.године, Изјава о компензацији од 16.10.2007.године, Уговор од 1.10.2007. године на износ од 1.908.535,39 динара, Изјава о компензацији од 24.12.2007. и 08.01.2008. године, Уговор бр. 2825 од 01.10.2007.године на износ од 5.447.639,45 динара, Анекс 1 од 06.04.2009.године, 12 Изјава о компензацији од 05.11.2007. и 12.11.2007. године, Уговор бр. 2236 од 8.10.2007. године на износ од 23.458.503,00 динара, Анекс 1 од 06.04.2009.године, Изјава о компензацији од 15.10.2007.године, Уговор бр. 3079 од 04.12.2007.године на износ од 20.561.671,64 динара, Анекс 1 од 06.04.2009.године,

Изјава о компензацији од 08.11.2007.године, Уговор бр. 3023 од 05.12.2007.године на износ од 3.616.828,00 динара, Анекс 1 од 06.04.2009.године, Изјава о компензацији од 16.11.2007.године, Уговор бр.270/1 од 30.01.2008.године на износ од 14.600,00 динара, Анекс од 30.01.2009.године и 30.01.2010.године, Изјава о компензацији од 07.02.2008.године, Уговор бр. 370/1 од 7.2.2008. године на износ од 1.926.018,47 динара, Анекс од 7.2.2009. године и Анекс 2 од 5.9.2010 године, Изјава о компензацији од 07.02.2008.године, Уговор бр. 533 од 19.2.2008. године на износ од 20.280.771,45 динара, Анекс 1 од 19.02.2009. и Анекс 2 од 25.02.2010. године, Изјава о компензацији од 14.01.2008. године, Уговор бр. 586 од 25.2.2008. године на износ од 20.899.603,86 динара, Анекс од 25.2.2009. године и Анекс 2 од 25.2.2010. године, Изјава о компензацији од 25.2.2008. године, Уговор бр. 1089 од 1.4.2008. године на износ од 28.155.141,11 динара, Анекс од 1.4.2009. године и Анекс 2 од 1.2.2010. године, Изјава о компензацији од 25.3.2008. године, Уговор бр. 2048 извод 20.06.2008.године на износ од 20.000.000,00 динара, Анекс 2 од 21.6.2010. године, Изјава о компензацији од 30.06.2008.године, Уговор бр. 793 од 17.3.2009. године на износ од 25.000.000,00 динара, Анекс 2 од 22.6.2010. године, Изјава о компензацији од 14.02.2009.године, Уговор бр. 870/1 од 24.3.2009. године, на износ од 32.347.071,56 динара, Анекс 1 од 22.6.2010. године, 6 Изјава о компензацији март-април 2009.године, Уговор бр. 1618 од 28.5.2009. године, на износ од 50.000.000,00 динара, Анекс 2 од 22.6.2010. године, Изјава о компензацији од 01.08.2009.године, Уговор бр. 1670 од 2.6.2009. године, на износ од 32.142.687,17 динара, Изјава о компензацији од 05.08.2007. године,

2.у својству генералног директора „ФАМ“ ад и то ДД у периоду од 6.4.2007. до 6.4.2009.године, а БЂ у периоду од 6.4.2009. до 31.12.2010. године, у договору са БЂ, директором „Sheer Корпорације“ д.о.о. и ВВ, директором “Nibens group” d.o.o. Београд, продавали робу и производе из асортимана „ФАМ“ ад, као и другу робу купљену од стране „ФАМ“ ад од привредних друштава „НИС Југопетрол“ и „Лукоил“ у циљу даље продаје уз разлику у цени од 1,61% „Sheer Корпорацији“ д.о.о. која ју је даље продавала ПЗП-овима из система “Nibens group” d.o.o. Београд, остварујући разлику у цени од 3,58%, па је тако у периоду од 6.4.2007. године до 31.12.2010. године, од укупно набављене робе од „НИС Југопетрол“-а и „Лукоил“-а у вредности од 1.049.351.754,00 „ФАМ“ ад, продао „Sheer Корпорацији“ д.о.о. робу у вредности од 1.066.487.229,00 динара, док је исту робу "Sheer Корпорација" д.о.о. продала предузећима за путеве из система “Nibens group” d.o.o. Београд, у вредности 1.106.021.866,00 динара, при чему су предузећа за путеве из система “Nibens group” d.o.o. Београд, ову робу искористила за своје потребе и делимично је платила „Sheer Корпорацији“ д.о.о., али остварени приход „Sheer Корпорација“ д.о.о. није користила за измирење свог дуга према „ФАМ“ ад на име преузете робе, па је услед немогућности наплате дуга од „Sheer Корпорације“ д.о.о., чији је рачун у блокади од 29.11.2010. године, остало неизмирено потраживање „ФАМ“ ад од „Sheer Корпорације“ д.о.о. на дан 31.12.2010.године, по основу купљене робе из асортимана „НИС Југопетрол“ и „Лукоил“, у укупном износу од 1.074.151.857,83 динара, као и по основу купљене робе из продајног асортимана „ФАМ“ ад у износу од 112.170,80 динара.

3.по налогу АА, председника компаније Друштва “Nibens group” d.o.o. Београд, спроводећи одлуке донете на великом колегијуму, ДД, генерални директор „ФАМ“ а.д. је дана 14.11.2007. године са БЂ директором "Sheer Корпорација" д.о.о., закључио четрнаест уговора о закупу возила марке „Хонда цез 1.4“ са месечном закупнином од

59.000,00 динара по возилу, четири уговора о закупу возила марке „Хонда акорд 2.0“ са месечном закупнином од 86.140,00 динара по возилу и уговор о закупу возила марке „Хонда акорд 2.4“ са месечном закупнином од 100.300,00 динара, а која возила је претходно "Sheer Корпорација" д.о.о. преузела од „Хипо Алпе Адриа лизинг“ по уговорима о финансијском лизингу по коме је месечна рата лизинга била фиксна и по возилу износила 225,64 евра за возила марке „Хонда цез 1.4“, за возила марке „Хонда акорд 2.0“ по возилу износила 330,19 евра и за возило марке „Хонда акорд 2.4“ износила 451,41 евра, да би након истека наведеног уговора, дана 14.11.2008. године, без сачињавања новог уговора са „Sheer Корпорацијом“ д.о.о., ЂЂ, директор „ФАМ“ ад, наставила да плаћа „Sheer Корпорацији“ д.о.о. закуп наведених возила под истим условима, тако да је укупни појединачни месечни закуп наведених возила који је „ФАМ“ ад платио „Sheer Корпорацији“ д.о.о. изнео за 14.707.676,81 динара више него што је по основу преузетог лизинга "Sheer Корпорација" д.о.о. укупно месечно платила „Хипо Алпе Адриа лизингу“, јер је „ФАМ“ ад у периоду од 14.11.2007. до 31.12.2010. године, на име закупа возила уплатио на рачун „Sheer Корпорације“ д.о.о. укупан износ од 40.423.400,00 динара, док је "Sheer Корпорација" д.о.о. на име лизинга за иста возила уплатила „Хипо Алпе Адриа лизингу“ 25.715.723,13 динара.

4. дана 29.10.2010. године, по налогу АА, председника компаније Друштва "Nibens group" д.о.о. Београд, и ВВ, директора "Nibens group" д.о.о. Београд, а спроводећи одлуке донете на великом колегијуму, ЂЂ, генерални директор „ФАМ“ а.д. је са ББ, директором "Sheer Корпорација" д.о.о. и ЕЕ, директором ПЗП „Врање“ а.д., закључила уговор о преузимању дуга бр.232/10-А, сагласивши се са променом дужника, по основу кога је уговорено да ПЗП „Врање“ преузима дуг који по основу ранијих позајмица и преузете робе у износу од 419.028.180,66 динара "Sheer Корпорација" д.о.о. има према „ФАМ“ ад и тако ступи на место дужника уместо „Sheer Корпорације“ д.о.о. која се ослобађа своје обавезе према „ФАМ“ ад, иако су окривљени знали да се пословни рачуни ПЗП „Врање“ ад налазе у непрекидној блокади од 19.05.2010. године и да стога своје потраживање „ФАМ“ ад неће моћи да наплати, а потом је, дана 31.10.2010. године, ЂЂ, генерални директор „ФАМ“ ад, са ГГ, директор ПЗП „Београд“ а.д. и ЕЕ, директором ПЗП „Врање“ ад, закључила уговор о преузимању дуга, сагласивши се са променом дужника, по основу кога је уговорено да ПЗП „Врање“ преузима дуг који по основу ранијих позајмица и преузете робе у износу од 175.959.825,85 динара ПЗП „Београд“ ад има према „ФАМ“ а.д. и тако ступа на место дужника уместо ПЗП „Београд“, који се ослобађа своје обавезе према „ФАМ“ ад, иако су окривљени знали да се пословни рачуни ПЗП „Врање“ ад налазе у непрекидној блокади од 19.05.2010. године и да стога своје потраживање „ФАМ“ ад неће моћи да наплати, да би потом

у периоду од 6.4.2007. до 31.12.2010. године, окр. ББ у својству директора „Sheer Корпорације“ д.о.о., а у договору са окривљеним АА, председником компаније Друштва "Nibens group" д.о.о. Београд и власником „Sheer Корпорације“ д.о.о., кроз претходно наведене трансакције описане под А и Б диспозитива оптужнице и то узимајући позајмице од „ФАМ“ ад, наплаћујући на име давања возила у закуп „ФАМ“-у ад, увећане закупнине у односу на обавезе које „Sheer Корпорација“ д.о.о. има по основу лизинга, неплаћањем „ФАМ“-у ад као добављачу наплаћеног потраживања од чланица "Nibens group" д.о.о. Београд за робу купљену од „ФАМ“ ад стварао услове да се наведени приливи средстава на рачун, а кроз приходе у билансу „Sheer

Корпорације“ д.о.о. прикажу као приходи из наводно редовног пословања „Sheer Корпорације“ д.о.о. и тиме омогућио исказивање добити по основу које је потом донео одлуке о исплати дивиденди и међудивиденди власнику „Sheer Корпорације“ д.о.о. АА и тако му прибавио противправну имовинску корист у укупном износу од 463.596.448,30 динара и то делом путем уплате новчаног износа од 334.398.955,00 динара са рачуна „Sheer Корпорације“ д.о.о. на рачун АА, а делом путем стицања власништва на некретнинама у вредности од 129.197.493,30 динара, кроз спровођење компензација на следећи начин

-дана 18.3.2010. године, у договору са АА, председником компаније Друштва “Nibens group” d.o.o. Београд и власником „Sheer Корпорације“ д.о.о. ВВ у својству директора “Nibens group” d.o.o. Београд је са „АИК банком“ закључио уговор о кредиту број 105020453000231850 на износ од 330.000.000,00 динара, по основу кога је 19.03.2010. године банка пустила средства у наведеном износу кредита, да би истога дана, у договору са АА, ВВ потписао уговор о позајмици број 3/10 од 19.3.2010. године са директором „Топ левел ЦМС“ д.о.о. Београд, по основу кога је од уплаћеног износа одобреног кредита са рачуна “Nibens group” d.o.o. Београд извршен пренос средстава у износу од 60.000.000,00 динара на рачун „Топ левела ЦМС“ д.о.о., при чему су наведени кредит „АИК банци“ у наредном периоду у складу са уговорном обавезом, као приступиоци дугу “Nibens group” d.o.o. Београд, у својству солидарних дужника из сопствених средстава враћали ПЗП „Ниш“ ад, ПЗП „Крагујевац“ ад, ПЗП „Београд“ ад, ПЗП „Врање“ ад и „Војводинапут-Бачкапут“ ад, након чега је, у договору са АА и ВВ, ББ у својству директора “Sheer Корпорација” д.о.о., дана 28.7.2010. године, са директором „Топ левел ЦМС“ д.о.о. потписао два уговора и то уговор број 01-07-28/2010 о преузимању дуга у износу од 1.500.000,00 динара, проистеклог из уговора о зајму бр. 43/11 од 12.11.2008. године и уговор број 01-07-28/2010 о преузимању дуга у износу од 60.000.000,00 динара, проистеклог из уговора о зајму број 3/10 од 19.3.2010. године, по основу којих уговора је „Топ левел ЦМС“ д.о.о., као уступилац дуга - стари дужник, свој дуг према “Nibens group” d.o.o. Београд уступио „Sheer Корпорацији“ д.о.о., као примаоцу - новом дужнику, а уз сагласност “Nibens group” d.o.o. Београд као повериоца, на који начин је “Sheer Корпорација” према друштву “Nibens group” d.o.o. Београд преузела дуг у укупном износу од 61.500,000,00 динара, а створила у истом износу потраживање према „Топ левел ЦМС“ д.о.о., након чега је АА, дана 02.08.2010. године, као купац закључио уговор о купопродаји непокретности број ... са „Топ левел“ д.о.о., као продавцем стана број ... на ... спрату и гаражног места број ..., ... и ... у стамбеном објекту у улици ... бр. ... у ..., по цени од 61.500.000,00 динара, да би дана 03.09.2010. године, ББ, у својству директора „Sheer Корпорације“ д.о.о. донео одлуку бр. 01-09-03/2010 да се власнику привредног друштва “Sheer Корпорација” д.о.о., АА, исплати дивиденда на име удела у добити у износу од 61.500.000,00 динара, чиме је створен услов да дана ... године, буде закључен уговор о међусобном измирењу обавеза и потраживања са више учесника бр. 01-12-20/2010, на основу кога је „Топ левел“ д.о.о. своју обавезу према „Sheer Корпорацији“ д.о.о. по уговору о преузимању дуга измирио својим потраживањем од АА, по основу купопродајног уговора, “Sheer Корпорација” д.о.о. своју обавезу према АА на име прихода од капитала – дивиденде измирила својим потраживањем од „Топ левела“ д.о.о. по основу преузетог дуга, а АА своју обавезу према „Топ левелу“ д.о.о. по основу купопродајног уговора измирио својим потраживањем од „Sheer Корпорације“ д.о.о. на име прихода од капитала – дивиденде, на који начин је АА, као физичко лице, стекао својину над наведеним објектима – стану и

гаражама, без улагања сопствених средстава,

-дана 15.4.2009. године, по налогу АА, председника компаније Друштва "Nibens group" d.o.o. Београд и власника „Sheer Корпорације“ д.о.о., ББ у својству директора „Sheer Корпорације“ д.о.о. је са ДД, директором „Војводинапут-Бачкапут“, ад закључио купопродајни уговор којим је „Sheer Корпорацији“ д.о.о. на износ од 63.515.350,38 динара од „Војводинапут-Бачкапут“ ад купила некретнине у ..., у улици ... број..., у блоку ..., објекат ... на ... и то локале број ... и ... и гараже број ... и ... у ламели ..., улаз ..., да би потом, по налогу АА, ББ у својству директора - заступника „Sheer Корпорације“ д.о.о., дана 23.04.2010. године, закључио са КК. уговор, чији је предмет купопродаја ових непокретности на износ од 640.921,80 евра (67.697.493,30 динара), након чега су, дана 03.09.2010. године, АА, КК и "Sheer Корпорација" д.о.о. закључили уговор о уређењу међусобних односа бр. 206/А-019, по основу кога КК. уступа „Sheer Корпорацији“ д.о.о. своје потраживање од АА, као физичког лица, у износу од 67.697.493,30 динара, настало по уговору од 15.12.2008. године о наводној позајмици износа од 650.000 евра, а АА од КК. преузима обавезу да уместо њега плати „Sheer Корпорацији“ д.о.о. износ од 67.697.493,30 динара, ради извршења дуга насталог по основу неисплаћене купопродајне цене за купљене локале и гараже, чиме се гаси обавеза КК. према „Sheer Корпорацији“ д.о.о., као и обавеза АА према КК, а заснива нов дужничко-поверилачки однос између АА и „Sheer Корпорације“ д.о.о., који је дефинисан уговором о преузимању дуга, закљученим истога дана, 03.09.2010.године, између АА и КК, уз сагласност „Sheer Корпорације“ д.о.о., након чега АА не измирује преузети дуг према „Sheer Корпорацији“ д.о.о.

В

Окривљени АА и ББ

у периоду од 6.4.2007. до 31.12.2010. године окривљени АА, председник компаније Друштва "Nibens group" d.o.o. Београд и власник „Sheer Корпорације“ д.о.о. и ББ, директор „Sheer Корпорације“ д.о.о., искоришћавањем положаја одговорних лица прибавили противправну имовинску користи окривљеном АА у износу преко 1.500.000,00 динара, при чему су могли да схвате значај својих дела, да управљају својим поступцима, били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, на тај начин што су претходно договорили да се приходи „Sheer Корпорације“ д.о.о., остварени од продаје ПЗП-овима робе, претходно набављене од „ФАМ“-а, не користе за плаћање исте „ФАМ“-у, већ за измирење личних обавеза АА, па је тако, дана 26.12.2008. године, АА са ЈЛЛ, власником привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о. закључио Уговор о преносу целокупног удела у ПД „Камен Нибенс“ д.о.о. уз надокнаду од 201.341,49 евра, која није плаћена, с обзиром да у пословним књигама „Камен Нибенс“ д.о.о. није евидентирана, чиме је АА постао једини власник „Камен Нибенс“ д.о.о., након чега су, дана 18.06.2009. године, АА и ББ закључили уговор о преносу целокупног удела и иступању АА из друштва „Камен Нибенс“ д.о.о. уз надокнаду од 470.151.801,00 динара (5.046.907 евра) на име које надокнаде је са рачуна „Sheer Корпорације“ д.о.о., из средстава остварених по основу примљених позајмица и продаје ПЗП-овима робе претходно набављене од „ФАМ“ д.о.о. и „НИС“-а, дана 23.06.2009. године и 17.07.2009. године, на текући рачун АА уплаћен укупан износ од 45.500.000,00 динара, док му је преостали износ од 424.651.801,00 динара плаћен путем

компензација које су спроведене, и то износ од 415.188.720,00 динара кроз извод број 106 дана 24.06.2009. године и износ од 9.463.081,56 динара, кроз извод број 197/00 од 12.11.2009.године, тако што су:

-кредит у износу од 82.482.560,34 динара, који је АА на своје лично име подигао у „АИК банци“ а.д. Ниш по уговору бр. 213400-5512006050 и њиме исплатио дана 22.2.2006. године четврту доспелу рату за куповину акција ПЗП „Ниш“ у износу од 88.429.053,63 динара, вратило ПЗП „Београд“ као садужник по основу наведеног кредита, након чега је ово потраживање ПЗП „Београда“ од АА, дана 8.10.2007.године, од ПЗП „Београд“ преузела "Sheer Корпорација" д.о.о. и компензовала га у износу од 88.429.053,63 динара са својим потраживањем од ПЗП „Београд“ као купцем робе коју је претходно "Sheer Корпорација" д.о.о. набавила од „ФАМ“ ад, након чега је овако настало потраживање са обрачунатим каматама „Sheer Корпорације“ ад, од АА, дана 24.6.2009. године, компензовано у износу од 112.318.259,13 динара са обавезама „Sheer Корпорације“ према АА на име неисплаћеног дела износа за преузимање привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о.

-кредите које је у износу од 111.689.937,50 динара АА на своје лично име подигао код „Делта банке“ Крагујевац, као садужник вратило ПЗП „Ниш“, након чега је ово потраживање ПЗП „Ниша“ од АА уговором о преузимању дуга, дана 31.03.2009. године, од ПЗП „Ниш“ преузела "Sheer Корпорација" д.о.о. и компензовала га у износу од 111.689.937,50 динара са својим потраживањем од ПЗП „Ниш“ као купца робе коју је "Sheer Корпорација" д.о.о. претходно набавила од „НИС“-а, а „ФАМ“ ад је платио кроз тројне компензације, након чега је овако настало потраживање „Sheer Корпорације“ д.о.о., од АА, дана 24.06.2009. године, компензовано у износу од 111.689.937,50 динара, са обавезама „Sheer Корпорације“ д.о.о. према АА на име неисплаћеног дела износа за преузимање привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о.;

-кредите које је у износу од 111.176.219,44 динара, АА на своје лично име подигао код „Делта банке“ Крагујевац и искористио за плаћање рате на име куповине ПЗП „Крагујевац“, а као садужник вратило привредно друштво „Неметали“ д.о.о., које је такође у његовом власништву, након чега је ово потраживање „Неметали“ д.о.о. од АА, уговором о преузимању дуга број 01-273 од 5.2.2008. године, дана 18.03.2009. године од „Неметали“ д.о.о. преузела "Sheer Корпорација" д.о.о. и компензовала га у укупном износу од 111.176.219,44 динара са својим потраживањем од „Неметала“ д.о.о. на име потраживања из раније датог зајма из средстава које је "Sheer Корпорација" д.о.о. примила на име зајма од „Капа Холдинга“, док је овако настало потраживање „Sheer Корпорације“ д.о.о. од АА, дана 24.6.2009. године, компензовано у износу од 111.176.219,44 динара са обавезама „Sheer Корпорације“ према АА, на име неисплаћеног дела износа за преузимање привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о.;

-дана 28.5.2007. године, поступајући у договору са АА, као власником „Sheer Корпорације“ д.о.о., ББ, у својству директора „Sheer Корпорације“ д.о.о. је наложио исплату са рачуна „Sheer Корпорације“ д.о.о. износа од 41.000.000,00 динара (500.000 евра) ЉЉ, ... АА, на име стамбеног кредита запосленог, који износ је "Sheer Корпорација" д.о.о. обезбедила из средстава добијених од привредног друштва „Срем пут конзорцијум“ ад по основу уговора о зајму, да би након уплате на рачун ЉЉ, она истог дана наведену суму новца пребацила на текући рачун АА, а потом, како је ЉЉ. у току

2008. године „Sheer Корпорацији“ д.о.о. на име наведеног стамбеног кредита исплатила само три рате у укупном износу од 512.500,00 динара, АА је, дана 23.06.2009. године, са ББ, као директором повериоца „Sheer Корпорације“ д.о.о., потписао уговор о испуњењу туђег дуга број ..., којим је преузео обавезу од своје супруге да испуни дуг по зајму и тиме у књиговодственој евиденцији „Sheer Корпорације“ д.о.о. њу раздужио, након чега је преузети дуг у износу од 47.507.854,38 динара компензован дана 24.06.2009. године са обавезама „Sheer Корпорације“ д.о.о. према АА, на име неисплаћеног дела износа за преузимање привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о.;

-дана 3.4.2007. године, поступајући у договору са АА, као власником „Sheer Корпорације“ д.о.о., ББ у својству директора „Sheer Корпорације“ д.о.о. је са ММ, ... АА, потписао уговор о зајму за решавање стамбених потреба бр. 120-04/2007 од 3.4.2007. године, на износ од 16.592.859,00 динара, након чега је ББ, у својству директора „Sheer Корпорације“ д.о.о., у договору са АА, уговором о упућивању (асигнацији) бр. 339/12-2007 од 25.12.2007. године, купио од привредног друштва „Напред“ а.д. Београд стан бр. ... улаз ... у улици ... број ... на ..., по цени од 16.592.859,00 динара, на име ММ, који је "Sheer Корпорација" д.о.о. платила средствима из уплата ПЗП „Београд“ ад, на име купљене робе коју је претходно "Sheer Корпорација" д.о.о. набавила од „ФАМ“ ад, да би потом АА, по основу уговора о испуњењу туђег дуга, преузео од ММ обавезе по основу враћања позајмице „Sheer Корпорацији“ д.о.о., а затим је наведени дуг АА, у износу од 25.436.808,00 динара, према „Sheer Корпорацији“ д.о.о., компензован дана 24.06.2009. године, са обавезама „Sheer Корпорације“ д.о.о. према АА, на име неисплаћеног дела износа за преузимање привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о.;

-дана 18.03.2009. године, "Sheer Корпорација" д.о.о. је, по уговору о преузимању дуга број 27-6/03/09, преузела обавезу „Елит глас“ д.о.о. из Београда, према привредном друштву „Немтали“ д.о.о., свом зависном правном лицу, у износу од 7.059.641,01 динара, који дуг према „Неметалима“ д.о.о. је измирила дана 01.04.2009. године, док је истовремено обавезу „Елит гласа“ д.о.о. према „Sheer Корпорацији“ д.о.о., као купца робе коју је претходно "Sheer Корпорација" д.о.о. набавила од „ФАМ“ ад, дана 18.03.2009. године, преузео АА уговором о испуњењу туђег дуга број 01-03-18/2009, у износу од 7.059.641,01 динара, чиме је АА постао дужник „Sheer Корпорације“ д.о.о., да би потом наведено преузето дуговање АА у износу од 7.059.641,01 динара, према „Sheer Корпорацији“, дана 24.06.2009. године, било компензовано са обавезама „Sheer Корпорације“ према АА, на име неисплаћеног дела износа за преузимање привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о.

-дана 23.7.2007.године "Sheer Корпорација" д.о.о. је од привредног друштва „Котекс“ ДП у стечају, Београд, за износ од 33.001.178,00 динара, купила пословни простор у улици ... бр. ..., плативши га делом из средстава добијеним од ГП „Партизански пут“ на име продате робе коју је претходно "Sheer Корпорација" д.о.о. набавила од „ФАМ“ ад, а делом од средстава из кредита који је ПЗП „Београд“ подигао код „АИК банке“ и потом компензовао са „Шер корпорацијом“ д.о.о. на име продате робе коју је претходно "Sheer Корпорација" д.о.о. набавила од „ФАМ“ ад, да би потом, дана 17.01.2008. године, ББ, директор „Sheer Корпорације“ д.о.о., у договору са АА, закључио и оверио уговор о купопродаји непокретности – пословног простора у улици ... број ..., Ов. бр. 1017/2018, са купцем НН, након чега је анексом уговора

регулисана купопродајна цена у износу од 32.993.400,00 динара, а потом у договору са АА, дана 10.11.2009. године, сачињен уговор о уређењу међусобних односа бр. 194-11/2009, којим је констатовано да АА по основу позајмице од 24.04.2007. године дугује НН. износ од 35.000.0000,00 динара, те како НН. за наведени купљени пословни простор дугује „Sheer Корпорацији“ д.о.о., то на име овог дуга НН. уступа „Sheer Корпорацији“ д.о.о. део свог потраживања у износу од 32.993.400,00 динара од АА, а АА преузима обавезу да „Sheer Корпорацији“ д.о.о. уплати износ од 32.993.400,00 динара, након чега је дана 12.11.2009. године, наведено преузето дуговање АА према „Sheer Корпорацији“ д.о.о. у износу од 32.993.400,00 динара, компензовано са обавезама „Sheer Корпорације“ д.о.о. према АА, у износу од 23.530.318,14 динара, на име дивиденде, и у износу од 9.463.081,56 динара, на име неисплаћеног дела износа за преузимање привредног друштва „Камен Нибенс“ д.о.о.

Г

Окривљени АА и ББ

у периоду од 6.4.2007. до 31.12.2010. године, окривљени АА, председник компаније Друштва “Nibens group” д.о.о. Београд и власник „Sheer Корпорације“ д.о.о. и окривљени ББ, директор „Sheer Корпорације“ д.о.о., искоришћавањем положаја одговорних лица прибавили „Sheer Корпорацији“ д.о.о. противправну имовинску користи у износу преко 1.500.000,00 динара, при чему су могли да схвате значај свог дела, да управљају својим поступцима, били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, на тај начин што су претходно договорили да се приходи „Sheer Корпорације“ д.о.о. остварени од продаје ПЗП-овима робе, претходно набављене од „ФАМ“-а, не користе за плаћање исте „ФАМ“-у, већ за измирење сопствених обавеза, на тај начин што су

дана 18.5.2010.године, по налогу АА, ББ у својству директора „Sheer Корпорације“ д.о.о., са ЊЊ. закључио уговор број 103-05 о купопродаји непокретности – два локала број ... и број ... на локацији „...“, групација блок „...“ објекат „...“ у приземљу зграде у .., у улици ... број ... за укупну купопродајну цену од 2.500.000,00 евра (252.461.500,00 динара), да би потом са рачуна „Sheer Корпорације“ д.о.о., део купопродајне цене у износу од 99.500.000,00 динара био исплаћен, и то 3.000.000,00 динара, новцем примљеним од „ФАМ“-а ад, на име зајма бр.2729 од 26.07.2010.године, у износу од 8.000.000,00 динара, а износ од 84.500.000,00 динара као део остатка од 96.500.000,00 динара из уплата ПЗП „Београд“, на име купљене робе од „Sheer Корпорације“ д.о.о., коју робу је претходно "Sheer Корпорација" д.о.о. набавила од „ФАМ“ ад, чиме је на овај начин прибављена противправна имовинска корист у вредности локала „Sheer Корпорацији“ д.о.о.,

-чиме су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика.

Па их суд, применом напред наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ, а у односу на окривљене ВВ, БГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ и применом

чланова 56 и 57 КЗ,

О С У Ђ У Ј Е

Окривљеног АА, на казну затвора у трајању од 3 (три) године,

у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору који му је одређен решењем истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки.По1.бр.25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободe до 18.04.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду К.По1.бр.70/11 од 18.04.2012. године и против окривљеног одређена мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора; затим време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 18.04.2012. године, до 01.11.2012. године, када му је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.70/11 (Кв.По1.бр.703/12) од 01.11.2012. године, укинута мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора, а такође му се урачунава и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки.По1.бр.31/12 од 14.12.2012. године, по ком решењу је лишен слободe 12.12.2012. године, до 11.09.2013. године, када му је мера притвора замењена мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора, решењем Апелационог суда у Београду Кж2.По1.359/13 од 11.09.2013. године, као и време проведено у режиму мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 11.09.2013. године, до 05.02.2014. године, када је наредбом председника већа К.По1.бр.57/13 пуштен на слободу, након достављања доказа о положеном јемству,

Окривљеног ВВ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци,

у коју му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки.По1.бр.25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободe, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.70/11 (Кв.По1.бр.128/12) од 05.03.2012. године, као и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Ки.По1.бр.31/12 од 14.12.2012. године, који му се рачуна од 12.12.2012. године, када је лишен слободe, до 18.01.2013. године, када му је притвор укинут решењем судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Ки.По1.бр.31/12 од 18.01.2013. године,

Окривљеног ББ, на казну затвора у трајању од 2 (две) године,

у коју му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки.По1.бр.25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободe, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.70/11 (Кв.По1.бр.128/12) од 05.03.2012. године, и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки.По1.бр.31/12 од 14.12.2012. године, по ком решењу је

лишен слободе дана 12.12.2012. године, до 11.01.2013. године, када му је притвор укинут решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки.По1.бр.31/12 од 11.01.2013. године,

Окривљеног ГГ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци,

у коју му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки.По1.бр.25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.70/11 (Кв.По1.бр.128/12) од 05.03.2012. године,

Окривљеног ДД, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године,

која казна ће се, на основу одредбе члана 45 став 5 Кривичног законика, извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену мера електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора.

Окривљеном ДД се у казну затвора урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки.По1 бр.25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.70/11 (Кв.По1 бр.128/12) од 05.03.2012. године,

Окривљену ЂЂ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци,

у коју казну јој се урачунава време које је провела у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки.По1 бр.25/11 од 13.05.2011. године, који јој се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишена слободе, до 05.03.2012. године, када јој је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр.70/11 (Кв.По1 бр.128/12) од 05.03.2012. године,

Окривљеног ЕЕ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године,

која казна ће се, на основу одредбе члана 45 став 5 Кривичног законика, извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену мера електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за

извршење казне затвора.

Окривљеном ЕЕ се у казну затвора урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки.По1 бр.25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.70/11 (Кв.По1 бр.128/12) од 05.03.2012. године.

На основу одредбе члана 91 и 92 КЗ, од окривљеног АА и Привредног друштва “Sheer корпорација” одузима се имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, па се обавезују да на рачун буџета Републике Србије уплате, и то:

-окривљени АА износ од 933.748.249,30 динара, а

-Привредно друштво “Sheer корпорација” АД износ од 114.207.676,04 динара.

На основу члана 258 став 4 ЗКП-а, оштећено Привредно друштво “ФАМ” АД Крушевац упућује се на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

На основу члана 262 и 264 став 1 и 3 у вези члана 261 ЗКП-а, обавезују се окривљени АА, ВВ, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини првостепени суд накнадно одлучити посебним решењем.

У преосталом делу, наведене жалбе, којима се првостепена пресуда оспорава у погледу кривичног дела из става I изреке првостепене пресуде, одбијају се као неосноване.

II

УСВАЈАЊЕМ жалби окривљеног ЖЖ, његовог браниоца, адвоката Зденка Томановића, окривљеног ЗЗ, његових бранилаца, адвоката Бранислава Тапушковића и адвоката Мире Тапушковић, окривљеног ИИ и његовог браниоца, адвоката Александра Поповића, окривљене ЈЈ и њеног браниоца, адвоката Александре Ковачевић и пуномоћника “Mera Invest” ДОО, адвоката Милице Главаш, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 130/17 од 08.03.2019. године, **у ставу II изреке**, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење,

-окривљене ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, са личним подацима као у списима предмета,

на основу одредбе члана 423 тачка 2 Законика о кривичном поступку,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

у периоду од 22.9.2008. године до 7.10.2008. године, у Београду, окривљени ЖЖ, као лице са највећим утицајем на управљање, пословање и доношење пословних

одлука у привредним друштвима у власништву ЗЗ, својим саветима да “Mera Investment Fund B.V.” раније купљене акције ПЗП “Ниш” унесе као неновчани улог оснивача у привредно друштво “Mera Invest” ДОО, а затим да их “Mera Invest” ДОО прода привредном друштву “Нибенс корпорација”, са умишљајем помогао ЗЗ, власнику правног лица “Parmidoli investment Corp” из Панаме, које је власник правног лица “Mera Investment Fund B.V.”, са Холандских антила, а преко њега и привредног друштва “Mera invest” ДОО из Београда, да у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрије чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегне плаћање пореза по одбитку на капитални добитак “Mera Investment Fund B.V.” у износу који прелази 7.500.000,00 динара, а у чему су ЗЗ са умишљајем помогли ИИ, у својству директора “Mera Invest” ДОО и лице задужено за законитост рада овог привредног друштва и ЈЈ у својству директора привредног друштва “Camastra” ДОО, које је било задужено за вођење пословних књига и обрачунавање пореских обавеза “Mera Invest” ДОО, тако што су акције ПЗП “Ниш”, на којима је “Mera Investment Fund B.V.” стекла својину дана 24.08.2006. године, уплатом 632.286.536,00 динара за 225.736 акција по емисионој вредности 2.801,00 динара, након извршене процене којом је утврђена просечна пондерисана вредност акција ПЗП “Ниш” на дан 27.06.2008. године у износу од 110,8072 евра, односно 8.780,54 динара по акцији, дана 23.09.2008. године, на основу одлуке о повећању капитала “Mera Investment Fund B.V.”, као оснивача, унете у “Mera Invest” ДОО и уписане као неновчани капитал у вредности од 25.013.174,09 евра у противвредности од 1.913.377.749,37 динара, на који начин је, сходно члану 26 и члану 28 Закона о порезу на добит предузећа (“Службени гласник РС” број 25/01 и 84/94) као други пренос уз накнаду извршена размена права својине “Mera Investment Fund B.V.” на 225.736 акција ПЗП “Ниш”, за право својине на 100% удела у “Mera Invest” ДОО, чиме је “Mera Investment Fund B.V.”, као нерезидент извршила повећање основног капитала у свом зависном, резидентном правном лицу “Mera Invest” ДОО и по том основу повећала вредност свог 100% удела у “Mera Invest” ДОО, при чему су ове чињенице од утицаја на утврђивање обавезе плаћања пореза на приход који је остварила “Mera Investment Fund B.V.”, као нерезидентни обвезник по основу капиталне добити у износу од 1.281.091.213,37 динара од “Mera Invest” ДОО, као резидентног обвезника по налогу ЗЗ прикривене од стране ЈЈ и ИИ, који су на овај начин ЗЗ са умишљајем помогли, тако што ЈЈ није обрачунала, а ИИ није поднео збирну пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку по стопи од 20% на приход по основу капиталног добитка нерезидентног обвезника “Mera Investment Fund B.V.”, чиме је ЗЗ уз њихову помоћ прикрио економску суштину наведеног правног посла, обзиром да је приликом даље продаје тих истих акција, дана 01.10.2008. године од стране “Mera Invest” ДОО “Нибенс корпорацији”, за износ од 1.941.260.005,59 динара, узевши као набавну, стварно плаћену цену 1.913.377.749,37 динара, поступио у складу са одредбама пореских закона који прописују начин утврђивања пореза на капитални добитак, обзиром да је “Mera Invest” ДОО обрачунала, пријавила и платила порез по стопи од 10% на капитални добитак остварен овом продајом, а све са намером да се прикрије моменат продаје акција кроз увођење “Mera Invest” ДОО као још једног учесника у промету, како би се стекао утисак да у првој трансакцији између “Mera Investment Fund B.V.” и “Mera Invest” ДОО није дошло до продаје акција, а у другој између “Mera Invest” ДОО и “Нибенс корпорације” јесте, на који начин је, поступајући супротно одредбама члана 40 и 71 Закона о порезу на добит предузећа (“Службени гласник РС” број 25/01.. и 84/04) и члана 41 став 3 Закона о пореском поступку и пореској

администрацији (“Службени гласник РС” број 80/02...и 61/07) ЗЗ као оснивач и власник избегао плаћање пореза по одбитку на капитални добитак нерезидентног обвезника “Mera Investment Fund B.V.” у износу од 320.272.803,34 динара, при чему су били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење,

-чиме би окривљени ЗЗ извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ (“Службени гласник РС” број 85/05, КЗРС ступио на снагу 01.01.2006. године), а окривљени ЖЖ, ИИ и ЈЈ по једно кривично дело пореска утаја у помагању из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ (“Службени гласник РС” број 85/05, КЗРС ступио на снагу 01.01.2006. године) у вези члана 35 КЗ.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљене ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, на основу члана 261 и 265 Законика о кривичном поступку, падају на терет буџетских средстава суда.

III

Усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Атељевића, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 130/17 од 08.03.2019. године, у ставу III изреке, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење,

-окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета,

На основу одредбе члана 423 тачка 2 Законика о кривичном поступку,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

У периоду од 26.9.2008. године, до 15.10.2008. године, у Београду, као физичко лице, у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве, прикрио чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу који прелази 7.500.000,00 динара, тако што је 157.000 акција предузећа за путеве “Ниш” АД, на којима је као физичко лице стекао својину кроз уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције уплатом износа од 611.853.658,19 динара, у периоду од 31.01.2003. године, до 01.02.2008. године, након извршене процене којом је утврђена просечна пондерисана вредност акција ПЗП “Ниш” АД, на дан 27.06.2008. године, у износу од 110,8072 евра, односно 8.780,54 динара по акцији, дана 23.09.2008. године, на основу одлуке о повећању капитала коју је донео као оснивач “Нибенс корпорације” ДОО у ово привредно друштво као основни капитал унео 157.000 акција ПЗП “Ниш” АД и уписао их као неновчани капитал у вредности од 17.396.730,40 евра у противвредности од 1.325.935.299,26 динара, на који начин је, сходно члану 72 и члану 73 Закона о порезу на доходак грађана (Службени гласник РС број 24/01, 80/02... и 65/06) као други пренос уз накнаду извршена размена права својине на 157.000 акција ПЗП “Ниш” АД за право својине на 100% удела у “Нибенс корпорацији” ДОО, на који начин је АА извршио повећање основног капитала у привредном друштву “Нибенс корпорација” ДОО, и по

том основу повећао вредност свог 100% удела “Нибенс корпорацији” ДОО, при чему ову чињеницу од утицаја на утврђивање пореза по стопи од 20% на капитални добитак који је остварио у износу од 714.081.641,07 динара, имајући у виду разлику између продајне цене акција и њихове набавне цене није пријавио у прописаном року, с обзиром да није поднео пореску пријаву за утврђивање пореза на капитални добитак, што је супротно одредбама члана 38 Закона о пореском поступку и пореској администрацији (Службени гласник РС број 80/02... и 61/07) и члана 95 став 1 Закона о порезу на доходак грађана (Службени гласник РС број 24/01, 80/02... и 65/06), чиме је избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу од 142.816.328,21 динара, при чему је био свестан свог дела, његове забрањености и хтео његово извршење.

-чиме би извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ (Службени гласник РС број 85/05, КЗ РС ступио на снагу 01.01.2006. године).

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног АА у наведеном делу, на основу члана 261 и 265 Законика о кривичном поступку, падају на терет буџетских средстава суда.

IV

Жалба Тужиоца за организовани криминал, изјављена због одлуке о кривичним санкцијама, **ОДБИЈА СЕ као неоснована.**

V

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба пуномоћника оштећене “Sheer korporacije” д.о.о. у стечају и “Ватроспрем” д.о.о. у стечају, адвоката Зорана Савкића, **као недозвољена.**

Образложење

Првостепена пресуда, изјављене жалбе, одговори на жалбу и изјашњење заменика Тужиоца за организовани криминал

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 130/17 од 08.03.2019. године, ставом I изреке, окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ оглашени су кривим да су извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика. Ставом II изреке, окривљени ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ оглашени су кривим, и то окривљени ЗЗ да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика (“Службени гласник РС” број 85/05, КЗРС ступио на снагу 01.01.2006. године), а окривљени ЖЖ, ИИ и ЈЈ по једно кривично дело пореска утаја у помагању из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика (“Службени гласник РС” број 85/05, КЗРС ступио на снагу 01.01.2006. године) у вези члана 35 КЗ. Ставом III изреке, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика (“Службени гласник РС” број 85/05, КЗРС ступио на снагу 01.01.2006. године).

Окривљеном АА претходно су утврђене појединачне казне затвора, и то за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика ("Службени гласник РС" број 85/05, КЗРС ступио на снагу 01.01.2006. године) казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у износу од 6.000.000,00 (шестмилиона) динара и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 3 (три) месеца и новчану казну у износу од 6.000.000,00 (шестмилиона) динара, с тим да му се у јединствену казну затвора урачунава време које је провео у притвору који му је одређен решењем истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки-По1 25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 18.04.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 70/11 од 18.04.2012. године и одређена мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора, затим време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 18.04.2012. године до 01.11.2012. године, када му је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 70/11 (Кв-По1 703/12) од 01.11.2012. године, укинута предметна мера, а такође у јединствену казну затвора му се урачунава и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, по ком решењу је лишен слободе 12.12.2012. године до 11.09.2013. године, када му је мера притвора замењена мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора, решењем Апелационог суда у Београду Кж2-По1 359/13 од 11.09.2013. године, као и време проведено у режиму мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 11.09.2013. године до 05.02.2014. године, када је наредбом председника већа К-По1 57/13 пуштен на слободу, а након достављања доказа о положеном јемству. Окривљени је дужан да новчану казну која му је изречена овом пресудом плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, која казна затвора не може бити дужа од 1 (једне) године. На основу члана 91 и члана 92 Кривичног законика окривљени АА обавезан је да на име прибављене имовинске користи, а по основу неизмирене пореске обавезе на капитални добитак физичког лица, уплати у буџет Републике Србије износ од 142.816.328,21 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 262 у вези члана 261 став 1 и став 2 Законика о кривичном поступку, окривљени АА обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем.

Окривљени ВВ осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки-По1 25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 70/11 (Кв-По1 128/12) од 05.03.2012. године, као и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Посебног одељења

Вишег суда у Београду Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, који му се рачуна од 12.12.2012. године, када је лишен слободе, до 18.01.2013. године, када му је притвор укинут решењем судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Ки-По1 31/12 од 18.01.2013. године.

Окривљени ББ осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки-По1 25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 70/11 (Кв-По1 128/12) од 05.03.2012. године и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, по ком решењу је лишен слободе дана 12.12.2012. године, до 11.01.2013. године, када му је притвор укинут решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки-По1 31/12 од 11.01.2013. године.

Окривљени ГГ осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки-По1 25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 70/11 (Кв-По1 128/12) од 05.03.2012. године.

Окривљени ДД осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки-По1 25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 70/11 (Кв-По1 128/12) од 05.03.2012. године.

Окривљена ЂЂ осуђена је на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју казну јој се урачунава време које је провела у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки-По1 25/11 од 13.05.2011. године, који јој се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишена слободе, до 05.03.2012. године, када јој је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 70/11 (Кв-По1 128/12) од 05.03.2012. године.

Окривљени ЕЕ осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Ки-По1 25/11 од 13.05.2011. године, који му се рачуна од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 70/11 (Кв-По1 128/12) од 05.03.2012. године.

Окривљени АА, ВВ, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ обавезани су да солидарно на име накнаде причињене штете плате привредном друштву "ФАМ" АД Крушевац, износ од 2.881.738.002,44 динара, у року од 3 (три) месеца по правноснажности пресуде, под

претњом принудног извршења.

За износ имовинског захтева који су оштећени истакли, преко досуђеног износа “Фабрика мазива-ФАМ” из Крушевца упућена је на парнични поступак.

На основу члана 262 у вези члана 261 став 1 и став 2 Законика о кривичном поступку, окривљени АА, ВВ, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, обавезани су да плате трошкове кривичног поступка, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем.

Окривљени ЖЖ осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 8.000.000,00 (осамилиона) динара. На основу члана 63 КЗ окривљеном ЖЖ се у казну затвора урачунава време које је провео у притвору по решењу судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, који му се рачуна од 12.12.2012. године, када је лишен слободе, до 23.07.2013. године, када је пуштен из притвора по наредби председника већа К-По1 57/13 од 23.07.2013. године, а након положеног предмета јемства. Окривљени ЖЖ дужан је да новчану казну која му је изречена овом пресудом плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 1 (једне) године. На основу члана 262 у вези члана 261 став 1 и став 2 Законика о кривичном поступку, окривљени ЖЖ обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем.

Окривљени ЗЗ осуђен је на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржавати у просторијама у којима има пријављено боравиште, у ..., улица ... број ..., уз примену мера електронског надзора и новчану казну у износу од 8.000.000,00 динара. Окривљеном ЗЗ забрањено је да напушта просторије у којима има пријављено боравиште у ..., у улици ... број ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Окривљени ЗЗ упозорен је да уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима борави, да ће суд одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Контролисање поштовања извршене казне затвора применом електронског надзора уређајем за лоцирање окривљеног обављаће Управа за извршење кривичних санкција Министарства правде Републике Србије. На основу члана 63 КЗ окривљеном ЗЗ се у казну затвора урачунава време које је провео у притвору по решењу судије за претходни поступак Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, по ком решењу је лишен слободе 12.12.2012. године, до 03.04.2013. године, када му је притвор замењен мером забране напуштања стана уз електронски надзор решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење Ки-По1 31/12 од 03.04.2013. године, као и време које је провео у режиму мере забране напуштања стана уз електронски надзор, која му се рачуна од 03.04.2013. године до 07.10.2013. године, када је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 57/13 – Кв-По1 704/13 од 03.10.2013. године, одређено јемство као мера обезбеђења за присуство окривљеног, а наредбом председника већа К-По1 57/13 од 07.10.2013. године пуштен је да се брани са слободе по достављању доказа о положеном јемству. Окривљени ЗЗ дужан је да новчану казну

која му је изречена овом пресудом плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде. Ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 1 (једне) године. На основу члана 262 ЗКП а у вези члана 261 став 1 и став 2 Законика о кривичном поступку, окривљени 33 обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем. На основу члана 91 и члана 92 Кривичног законика “Mera Invest” ДОО Београд обавезана је да на име прибављене имовинске користи, а по основу неизмирене пореске обавезе по одбитку на капитални добитак уплати у буџет Републике Србије износ од 320.272.803,34 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Окривљени ИИ осуђен је на казну затвора у трајању од 8 месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима има пријављено пребивалиште у ..., улица ... број ..., уз примену мера електронског надзора и новчану казну у износу од 500.000,00 (петстохиљада) динара. Окривљеном ИИ забрањено је да напушта просторије у којима има пријављено пребивалиште у ..., улица ... број .., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Окривљени ИИ упозорен је да уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, да ће суд одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Контролисање поштовања извршења изречене казне затвора применом електронског надзора уређајем за лоцирање окривљеног обављаће Управа за извршење кривичних санкција Министарства правде Републике Србије. Окривљени ИИ дужан је да новчану казну која му је изречена овом пресудом плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци. На основу члана 262 у вези члана 261 став 1 и став 2 Законика о кривичном поступку, окривљени ИИ обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем.

Окривљена ЈЈ осуђена је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима има пријављено пребивалиште у ..., улица ... број ..., уз примену мера електронског надзора и новчану казну у износу од 250.000,00 (двестапедесетхиљада) динара, коју је окривљена дужна да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде. Окривљеној ЈЈ забрањено је да напушта просторије у којима има пријављено пребивалиште у ..., улица ... број ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Окривљена ЈЈ упозорена је да уколико једном у трајању преко 6 часова, или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Контролисање поштовања извршења изречене казне затвора применом електронског надзора уређајем за лоцирање окривљене обављаће Управа за извршење кривичних санкција Министарства правде Републике Србије. Уколико окривљена ЈЈ не плати новчану казну у износу од 250.000,00 (двестапедесетхиљада) динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, суд ће јој новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких

започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци. На основу члана 262 у вези члана 261 став 1 и став 2 Законика о кривичном поступку, окривљена ЈЈ обавезана је да плати трошкове кривичног поступка, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Заменик Тужиоца за организовани криминал, због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду тако што ће окривљенима изрећи казне затвора како је то током првостепеног поступка од стране Тужилаштва за организовани криминал и предложено;

-Бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Зоран Атељевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу у целости тако што ће побијану пресуду преиначити у ставу I и III изреке и донети у односу на окривљеног АА и окривљеног ББ ослобађајућу пресуду, а у односу на друге окривљене из изреке, под I, исту ослобађајућу пресуду уз примену института привилегије здруживања из члана 454 ЗКП. Бранилац је такође предложио да се на основу члана 464 став 1 у вези члана 449 ЗКП поводом ове жалбе закаже претрес на који ће се позвати бранилац и окривљени, а уколико суд одмах не усвоји овај предлог, захтевао је да на основу члана 264 став 1 у вези члана 447 став 2 ЗКП бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа, а потом одлучи да ли ће одржати претрес у складу са чланом 450 ЗКП;

-Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Југослав Тинтор, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу као основану и преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о кривици, тако што ће окривљеног ВВ ослободити од оптужбе јер није доказано да се у његовим радњама стичу обележја кривичног дела због којег је оптужен или тако што ће отворити претрес пред другостепеним већем, отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка и отклонити погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање на које је указано овом жалбом и донети правилну и закониту пресуду на основу чињеница које из изведених доказа несумњиво произлазе. Бранилац је, на основу члана 447 став 2 ЗКП, замолио суд да га заједно са окривљеним благовремено обавести о датуму и времену одржавања седнице већа другостепеног суда, како би истој могли присуствовати;

-Окривљени ГГ, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 ЗКП у вези члана 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 став 1 тачка 1 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 ЗКП у вези члана 440 став 1 и 2 ЗКП и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи ожалбену пресуду и ослободи га од одговорности да је извршио кривична дела која су му оптужницом стављена на терет. Замолио је да, сходно члану 447 став 2

ЗКП, благовремено буде обавештен о датуму и времену одржавања седнице већа;

-Бранилац окривљеног ГГ, адвокат Југослав Тинтор, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу као основану и преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о кривици, тако што ће окривљеног ГГ ослободити од оптужбе јер није доказано да се у његовим радњама стичу обележја кривичног дела због којег је оптужен или тако што ће отворити претрес пред другостепеним већем, отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка и отклонити погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање на које је указано овом жалбом и донети правилну и закониту пресуду на основу чињеница које из изведених доказа несумњиво произлазе. Бранилац је, на основу члана 447 став 2 ЗКП, замолио суд да га заједно са окривљеним благовремено обавести о датуму и времену одржавања седнице већа другостепеног суда, како би истој могли присуствовати;

-Окривљени ДД, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 ЗКП, у вези члана 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 ЗКП, у вези члана 440 став 1 и 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 став 1 тачка 1 ЗКП и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, одржи претрес, након кога ће ожалбену пресуду преиначити по свим ставовима пресуде и ослободити га кривице. Замолио је да заједно са својим браниоцем буде обавештен о одржавању јавне седнице или претреса, како би истој присуствовали.

-Бранилац окривљеног ДД, адвокат Горан Доловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, усвоји жалбу, преиначи ожалбену пресуду и окривљеног ДД ослободи од оптужбе за предметно кривично дело. Бранилац је такође замолио да заједно са окривљеним буде обавештен о дану и времену одржавања јавне седнице, односно претреса;

-Бранилац окривљеног ДД, адвокат Мирослав Тодоровић-Шера, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 у вези члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1, 2 и 3 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 тачка 2 у вези члана 439 тачка 1, 2 и 3 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 у вези члана 440 ЗКП и неправилне одлуке о кривичној санкцији, надокнади штете и трошковима кривичног поступка из члана 437 тачка 4 у вези члана 441 ЗКП. Бранилац и окривљени затражили су да присуствују седници већа Апелационог суда у Београду у смислу члана 447 ЗКП и истовремено предлажу да се у смислу члана 446 ЗКП пред истим већем отвори претрес;

-Окривљена ЂЂ, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 став 1 тачка 1 ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, сагласно одредби члана 447 став 2 ЗКП обавести окривљену о седници већа, као и да у седници већа или по одржаном

претресу пред другостепеним судом усвоји жалбу и преиначи ожалбену пресуду тако да је ослободи од оптужбе да је извршила кривично дело које јој се ставља на терет;

-Браниоци окривљене ЂЂ, адвокат Владан Вукчевић, адвокат Александар Ђорђевић и адвокат Марко Поповић, због битних повреда кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, по разматрању навода из жалбе, првостепену пресуду у односу на окривљену ЂЂ преиначи тако што ће, на основу члана 423 став 1 тачка 1 или тачка 2 ЗКП, ову окривљену ослободити од оптужбе или донети пресуду којом одбија оптужбу на основу члана 422 ЗКП о утврђивању реалне правне квалификације која и произлази из чињеничног описа диспозитива оптужнице. Браниоци су затражили да заједно са окривљеном буду обавештени о седници већа Апелационог суда када се о жалби буде одлучивало;

-Окривљени ЕЕ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања или погрешне примене материјалног права, са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа, на коју ће га позвати заједно са изабраним браниоцем, адвокатом Младеном Васићем и да донесе пресуду којом ће преиначити ожалбену пресуду у делу којим је окривљени ЕЕ оглашен кривим, тако што ће га ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му се ставља на терет и одлучити да нужни издаци које је имао падну на терет буџетских средстава суда;

-Бранилац окривљеног ЕЕ, адвокат Младен Васић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа, на коју ће позвати окривљеног ЕЕ и његовог браниоца, адвоката Младена Васића и након тога донесе пресуду којом ће преиначити ожалбену пресуду у делу којим је окривљени ЕЕ оглашен кривим, тако што ће овог окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му се оптужбом ставља на терет, те да нужни издаци које је окривљени ЕЕ имао падну на терет буџетских средстава суда;

-Окривљени ЖЖ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да другостепени суд поднету жалбу уважи и ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ЖЖ ослободити од оптужбе. Такође је захтевао да заједно са својим браниоцем буде обавештен и позван на седницу већа или претрес;

-Бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат Зденко Томановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да:

- 1) другостепени суд након одржане седнице већа, због битних повреда одредаба поступка и повреде кривичног закона, поднету жалбу уважи и ожалбену пресуду преиначи а окривљеног ЖЖ ослободи од оптужбе;
- 2) уколико веће другостепеног суда одреди да одржи претрес јер је потребно да се због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања изведу или понове докази који су изведени или одбијени од стране првостепеног суда, предложио је да се прочитају

писани докази одбране који су изведени и одбијени (наведени у табели у жалби), непосредно саслушају сведоци ОО, ПП, РР, СС, ТТ, а уместо непосредног испитивања осталих сведока изврши увид у записнике о њиховом испитивању;

3) другостепени суд након одржаног претреса поднету жалбу уважи и ожалбену пресуду преиначи, а окривљеног ЖЖ ослободи од оптужбе. Истовремено, бранилац је предложио да другостепени суд укине привремену меру обезбеђења одузимања имовинске користи одређену решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 130/17 – Кв-По1 598/17 од 04.12.2017. године, привремену меру обезбеђења одузимања имовинске користи одређену решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 130/17 – Кв-По1 479/17 од 20.10.2017. године и јемство у износу од 12.000.000 евра. Бранилац је захтевао да заједно са окривљеним ЖЖ буде обавештен и позван на седницу већа или претрес;

-Окривљени ЗЗ, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да га Апелациони суд у Београду обавести о одржавању јавне седнице као и да преиначи ожалбену пресуду у ослобађајућу;

-Браниоци окривљеног ЗЗ, адвокат Бранислав Тапушковић и адвокат Мира Тапушковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду преиначи и окривљеног ЗЗ ослободи од оптужбе да је починио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика;

-Окривљени ИИ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да другостепени суд уважи жалбу и ожалбену пресуду преиначи и ослободи га од оптужбе. Такође је захтевао да другостепени суд закаже седницу већа или претрес и да на исти буде позван;

-Бранилац окривљеног ИИ, адвокат Александар Поповић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду преиначи и окривљеног ИИ ослободи од оптужбе. Бранилац је замолио да, сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП, заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа;

-Окривљена ЈЈ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду поднету жалбу усвоји и првостепену пресуду преиначи и ослободи је од оптужбе. Такође је захтевала да заједно са својим браниоцима буде обавештена и позвана на седницу већа или претрес;

-Бранилац окривљене ЈЈ, адвокат Александра Ковачевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, ожалбену пресуду преиначи и окривљену ЈЈ ослободи од оптужбе. Бранилац је захтевала да заједно са окривљеном ЈЈ буде обавештена и позвана на седницу већа или

претрес;

-Пуномоћник оштећене “Sheer Корпорације” ДОО у стечају и “Ватроспрем” ДОО у стечају, адвокат Зоран Савкић, из свих законских разлога, са предлогом да другостепени Апелациони суд у Београду уважи жалбу, преиначи ожалбену пресуду у складу са жалбеним наводима, односно будући да побијаном пресудом суд није одлучио о захтеву оштећених, предложио је да другостепени суд о истом одлучи, и

-Пуномоћник “Mera Invest” ДОО, адвокат Милица Главаш, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да другостепени суд уважи жалбу и ожалбену пресуду преиначи, а окривљене ослободи одговорности, као и правно лице одлуке о одузимању имовинске користи;

У одговорима на жалбу заменика Тужиоца за организовани криминал, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 130/17 од 08.03.2019. године, бранилац окривљених АА и БА, адвокат Зоран Атељевић, окривљени ДД и његов бранилац, адвокат Горан Карацић, браниоци окривљене ЂЂ, адвокати Владан Вукчевић, Александар Ђорђевић и Марко Поповић, окривљени ЖЖ и његов бранилац, адвокат Зденко Томановић, браниоци окривљеног ЗЗ, адвокати Бранислав Тапушковић и Мира Тапушковић, бранилац окривљеног ИИ, адвокат Александар Поповић и бранилац окривљене ЈЈ, адвокат Александра Ковачевић, предложили су да Апелациони суд у Београду наведену жалбу одбије као неосновану.

Изјашњење тужиоца за организовани криминал, јавна седница и претрес пред другостепеним судом

Тужилац за организовани криминал је, поднеском Ктж бр. 37/19 од 11.12.2019. године, предложио да се усвоји жалба тужиоца за организовани криминал, а да се одбију као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и БА, адвоката Зорана Атељевића од 08.11.2019. године, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Југослава Тинтора од 06.11.2019. године, окривљеног ГГ од 14.11.2019. године и његовог браниоца адвоката Југослава Тинтора од 06.11.2019. године, окривљеног ДД од 12.11.2019. године и његових бранилаца адвоката Горана Доловића од 31.10.2019. године и адвоката Мирослава Тодоровића од 12.11.2019. године, окривљене ЂЂ од 15.11.2019. године и њених бранилаца, адвоката Владана Вукчевића и адвоката Марка Поповића од 31.10.2019. године, окривљеног ЕЕ од 07.11.2019. године и његовог браниоца адвоката Младена Васића од 05.11.2019. године, и окривљеног ЖЖ од 06.11.2019. године и његовог браниоца, адвоката Зденка Томановића од 22.11.2019. године, окривљеног ЗЗ од 07.11.2019. године и његових бранилаца адвоката Бранислава Тапушковића и адвоката Мире Тапушковић од 06.11.2019. године, окривљеног ИИ од 13.11.2019. године и његовог браниоца адвоката Александра Поповића од 01.11.2019. године, окривљене ЈЈ од 01.11.2019. године и њеног браниоца, адвоката Александре Ковачевић од 15.11.2019. године и адвоката Милице Главаш, представника ПД “Mera Invest” ДОО од 08.11.2019. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, дана 7, 8, 9, 10, 11, 14. и 15.09.2020. године, одржао јавну седницу већа, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Тамаре Ристић, окривљених и њихових бранилаца, па је након већања и гласања одлучио да отвори претрес пред другостепеним судом, с обзиром да је изрека побијане пресуде у појединим деловима неразумљива и противречна разлозима пресуде, а поједини разлози пресуде су потпуно нејасни, док су поједине чињенице погрешно утврђене, а укидање пресуде, сходно одредби члана 455 став 2 ЗКП, није могуће, с обзиром да је у овом предмету првостепена пресуда већ једанпут укинута.

Стога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на претресу пред другостепеним судом, одржаном дана 25. и 26.10.2021. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Тамаре Ристић, окривљених и њихових бранилаца и представника предузећа “ФАМ” Крушевац, саслушао окривљене, испитао судске вештаке Јасну Антонић, Анђу Маринковић и Биљану Цветковић, па је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Разлози за одбијање жалби и делимично уважавање жалби окривљених и бранилаца, у односу на тачку I изреке

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао претрес пред другостепеним судом, из разлога да би се, између осталог, у односу на став I изреке ожалбене пресуде, отклониле одређене нејасноће и поједине противречности између изреке и образложења пресуде, а на шта је указано у појединим жалбама.

Најпре, у изреци ожалбене пресуде, као и у оптужном акту Тужиоца за организовани криминал, наводи се “Компанија Нибенс група”, док је својство окривљеног АА означено између осталог и као “председник компаније Нибенс група”.

Међутим, увидом у фотокопију Уговора о оснивању друштва за трговину на велико “Nibens Group” d.o.o. Београд од 18.11.2005. године, утврђено је да из члана 2 Уговора, произлази да пуно пословно име друштва гласи: Друштво за вршење услуга “Nibens group” d.o.o., а скраћено пословно име друштва гласи “ Nibens group” d.o.o, чије седиште је у Београду – Нови Београд, YU Biznis centar, Булевар Михајла Пупина број 10А/1 (а што произлази и из решења Агенције за привредне регистре БД 102119/2005 од 28.12.2005. године, у које је овај суд извршио увид). Из члана 5 наведеног Уговора произлази да су оснивачи Друштва:

- 1)Предузеће за путеве “Ниш” АД, Ниш, ул.Генерала Транијеа 13А;
  - 2)Предузеће за путеве “Београд” АД, са седиштем у Београду, ул.Видска бр. 24;
  - 3)Предузеће за путеве “Крагујевац” АД, са седиштем у Крагујевцу, ул.Танаска Рајића број 16;
  - 4)Предузеће за путеве “Врање” АД, са седиштем у Врању, ул.Боре Станковића број 19.
- Чланом 9 наведеног Уговора предвиђено је да Друштво у унутрашњем и спољно-трговинском промету заступа директор Друштва, са неограниченим овлашћењима, да је за директора Друштва именован АА, да друштво у унутрашњем и спољно-трговинском промету заступа и посебно лице овлашћено за заступање Друштва, председник компаније, са неограниченим овлашћењима, а да је за председника компаније именован АА. Чланом 10 наведеног уговора предвиђено је да су органи Друштва: Скупштина,

директор и председник компаније.

Имајући у виду наведено, овај суд је у изреци пресуде уместо речи “Компанија Нибенс група”, навео речи “Друштво Nibens Group d.o.o Београд”, док је уместо речи “председнику компаније Небенс група”, навео речи “председнику компаније Друштва Nibens Group d.o.o Београд”, чиме није прекорачена оптужба, већ је чињенично стање уподобљено стању у списима, тј. статусној документацији и то уговору о оснивању Друштва за трговину на велико “Nibens group” ДОО Београд од 18.11.2005. године и решењу Агенције за привредне регистре БД 102119/2005 од 28.12.2005. године, којим је усвојен захтев подносиоца регистрационе пријаве, па је у регистар привредних субјеката регистровано оснивање привредног субјекта Друштво за вршење услуга “Nibens group” ДОО Београд.

У првостепеној пресуди, на страни 7, став један изреке, стоји да су окривљени оштетили Привредно друштво “ФАМ” АД из Крушевца за износ од 2.881.738.002,44 динара. Међутим, како је штета објективни елемент бића кривичног дела из члана 234 став 1 КЗ РС, за које је запређена казна затвора до три године, то у конкретном случају апсолутна застарелост за наведено кривично дело наступа у року од шест година, сходно члану 104 тачка 6 у вези члана 103 тачка 6 КЗ РС, а како су сва кривична дела вршена у периоду од 2007. године до 31.12.2010. године, то су сви основни облици извршења кривичног дела у виду нанете штете апсолутно застарели 31.12.2016. године, како се то основано жалбом браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Зорана Атељевића указује, због чега је овај суд из изреке пресуде изоставио штету.

Потом, у изреци ожалбене пресуде првостепени су у преамбули става I, на страни 7, наводи да је привредном друштву “Sheer Корпорација” (погрешно га означавајући као а.д. уместо д.о.о), прибављена противправна имовинска корист у износу од 114.420.767,104 динара, док у образложењу ожалбене пресуде, на страни 616, први став, наводи да је привредном друштву “Sheer Корпорација”, прибављена противправна имовинска корист у износу од 114.207.767,104 динара, чиме је изрека пресуде противречна датим разлозима. При том првостепени суд наведени износ образлаже чињеницом да је кривичноправну радњу из описану у одељку Г, тачка 2, изоставио из диспозитива, будући да се ради о пресуђеној ствари, и због чега је укупна противправна имовинска корист прибављена “Sheer Корпорацији” умањена за износ од 426.651.961,77 динара.

Међутим, како је диспозитивом оптужног акта Тужиоца за организовани криминал наведено да укупна противправна имовинска корист прибављена “Sheer Корпорацији” износи 540.859.637,81 динара, то се умањењем за износ од 426.651.961,77 динара, долази до укупног износа противправне имовинске користи прибављене “Sheer Корпорацији” од 114.207.676,04 динара, па је стога износ који првостепени суд наводи како у изреци, тако и у образложењу ожалбене пресуде, очигледно погрешан, због чега је овај суд у преамбули става I изреке ове пресуде, на страни 4, први пасус, последњи ред, навео да је привредном друштву “Sheer Корпорација” д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у износу од 114.207.676,04 динара.

На крају, када је у питању тачка 7, става I изреке побијане пресуде, одељак А, наведено је да је ЂЂ са директором ПЗП “Врање” АД ЕЕ закључила Уговор о зајму

број 3077 од 24.9.2009. године, на основу кога су са рачуна “ФАМ” АД истог дана пренета средства ПЗП “Врање” АД у износу од 46.000.000,00 динара, али како из изведених доказа не произлази да је наведена позајмица извршена без намере да се позајмљена средства врате, како се то наводи у ставу I изреке ожалбене пресуде, то је овај суд у изреци пресуде, у тачки 7, става I, под А, изоставио тај део чињеничног описа, о чему ће бити више речи у наредном делу образложења ове пресуде.

Неосновано се жалбама браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Зорана Атељевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ГГa и његовог браниоца, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката Горана Доловића и адвоката Мирослава Тодоровића Шере, окривљене ЂЂ и њених бранилаца, адвоката Владана Вукчевића, адвоката Александра Ђорђевића и адвоката Марка Поповића, окривљеног ЕЕ и његовог браниоца, адвоката Младена Васића, првостепена пресуда у преосталом делу оспорава због битних повреда одредаба кривичног поступка, с обзиром да је изрека ожалбене пресуде јасна и разумљива и садржи све чињенице и околности које представљају обележје кривичног дела за које су ови окривљени оглашени кривим, осим у оном делу за који су дати разлози у претходном делу овог образложења. Такође, када је у питању став I, одељак А, Б, В и Г изреке побијане пресуде, осим у погледу означавања Друштва “Nibens group” d.o.o., затим прибављене противправне имовинске користи “Sheer Корпорацији” d.o.o., из преамбуле, као и у погледу тачке 7, одељак А, у напред наведеном делу, ожалбена пресуда не садржи противречности, ни међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, а првостепени суд је у образложењу овог дела ожалбене пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку, који разлози су у свему прихватљиви и за овај суд.

Када је у питању став I изреке ожалбене пресуде, осим у погледу тачке 7, одељак А, у односу на окривљеног ЕЕ, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, правилно налазећи да је изведеним доказима несумњиво утврђено да су окривљени предузели радње извршења кривичних дела која им се стављају на терет, па су стога неосновани жалбени наводи да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

У наредном делу образложења следе разлози због којих је овај суд одбио жалбе, односно разлоге због којих је делимично уважио жалбе окривљених и бранилаца окривљених.

Најпре, неосновано се жалбама окривљених и бранилаца окривљених указује да кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, у време извршења, није било законом предвиђено као кривично дело.

Временски оквир када су предузете радње извршења кривичног дела, а према оптужници Тужиоца за организовани криминал, јесте период од ... године до ... године.

Наиме, према оцени овога суда, а како то правилно налази првостепени суд, Законом о изменама и допунама Кривичног законика (“Службени гласник РС” број 121 од 24.12.2012. године), које су ступиле на снагу 15.04.2013. године, није извршена

декриминализација кривичног дела злоупотреба службеног положаја у случају када је кривично дело извршено од стране одговорног лица, већ је кривично дело злоупотреба службеног положаја, које је предвиђало кривичну одговорност службеног и одговорног лица, сада регулисано кроз два одвојена кривична дела, и то кривично дело из члана 359 Кривичног законика и кривично дело из члана 234 Кривичног законика. Стога постоји правни континуитет, тј. кривично дело из члана 234 Кривичног законика настало је издвајањем одговорног лица као учиниоца из кривичног дела из члана 359 Кривичног законика у засебно кривично дело, при чему су радње извршења оба кривична дела исте (искоришћавање, прекорачење овлашћења или невршење дужности), док су извесне промене извршене у погледу последице, утолико што је код кривичног дела из члана 359 Кривичног законика последица кривичног дела постављена врло широко и обухвата “какву корист, какву штету или тежу повреду права другог”, где може потпадати и противправна имовинска корист, тј. штета, а код кривичног дела из члана 234 Кривичног законика та последица може бити искључиво противправна имовинска корист, односно имовинска штета, из којих разлога се, и по оцени овога суда, ради о лакшем кривичном делу, како по обележјима кривичног дела, тако и по предвиђеној блажој санкцији.

Имајући у виду да је у међувремену, у “Службеном гласнику РС” број 94/2016 од 24.11.2016. године, који се примењује од 01.03.2018. године, извршена измена тако што је кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица прописана у члану 227 КЗ, правилно је првостепени суд на основу утврђеног чињеничног стања прихватио и правну квалификацију кривичног дела из оптужнице Тужиоца за организовани криминал, те је окривљене огласио кривим за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и члана 61 КЗ, будући да је и по оцени овога суда последњом изменог наведеног кривичног дела извршена само пренумерација законског члана под којим је правно уређено кривично дело, а радње извршења кривичног дела и прописане казне за предметно кривично дело нису измењене у односу на ранију измену Кривичног законика, али имајући у виду временски период извршења кривичног дела за које се окривљени терете, околност да је од времена извршења кривичног дела било више измена овог кривичног дела, као и садржину члана 5 КЗ, правилно је првостепени суд прихватио правну квалификацију кривичног дела из оптужнице.

Оно што је најпре у овом поступку било спорно, а што се и жалбама окривљених и њихових бранилаца оспорава, јесте својство одговорног лица.

На основу члана 112 став 5 Кривичног законика, одговорним лицем у правном лицу сматра се лице које на основу закона, прописа или овлашћења врши одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова. Одговорним лицем сматра се и службено лице када су у питању кривична дела код којих је као извршилац означено одговорно лице, а у овом законнику нису предвиђена у Глави о кривичним делима против службене дужности, односно као кривична дела службеног лица.

Одговорним лицем, и према ставу овога суда, има се сматрати власник предузећа или другог субјекта привредног пословања, уколико му је на основу закона, прописа или овлашћења поверено вршење одређених послова управљања, надзора или

других послова из делатности правног лица или их он фактички обавља, а власник, односно лице са уделом у имовини предузећа по основу уложених средстава и после измена КЗ може бити одговорно лице и извршилац кривичног дела, али је нужно да је предузело радње које спадају у послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица.

Имајући у виду наведено, затим одбране окривљених АА, ВВ, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, а у вези са статусном документацијом привредних субјеката у којима су у различитим временским периодима, а у оквиру временског интервала извршења кривичног дела за која се терете, обављали одређене функције, често и у неколико привредних субјеката, правилно је првостепени суд утврдио да су наведени окривљени имали својство одговорних лица, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 517 – 524, дао јасне, детаљне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге.

Када је у питању окривљени АА, чињеница да је овај окривљени имао својство одговорног лица као оснивач и директор “Sheer korporacije” и “Nibens korporacije” и по оцени овога суда произлази из решења Агенције за привредне регистре Републике Србије, Регистар привредних субјеката БД 42587/2005 од 1.7.2005. године, решења Агенције за привредне регистре Републике Србије, регистар привредних субјеката БД 24720/2007 од 19.7.2007. године, решења Агенције за привредне регистре Републике Србије, регистар привредних субјеката бд 121128/2008 од 21.7.2008. године, као и из решења Агенције за привредне регистре Републике Србије, регистар привредних субјеката БД 102119/2005 од 28.12.2005. године, а да је овај окривљени био директор “Nibens group” ДОО до 20.3.2008. године, произлази из решења Агенције за привредне регистре Републике Србије, регистар привредних субјеката БД 18861/2008 од 20.3.2008. године.

Анализом напред изведених доказа, а у циљу утврђивања чињеница која се тиче својства одговорног лица окривљеног АА, коме се оптужницом ставља на терет да је кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица извршио као оснивач и власник предузећа “Sheer korporacije”, “Nibens korporacije”, као и већински власник ПЗП “Ниш”, а преко њега и других наведених путарских предузећа, и овај суд је имао у виду статусну документацију за наведена правна лица, која је као доказ изведена у току поступка, затим исказе испитаних сведока и наводе одбране окривљеног АА, као и одбране осталих окривљених, на основу којих доказа је на несумњив начин утврђено да је окривљени АА био власник Привредног друштва “Sheer korporacija” Београд, да својство одговорног лица окривљеног АА у Привредном друштву “Nibens korporacija” д.о.о неспорно произилази из чињенице да је био уписан као директор овог привредног друштва у коме је оснивач и које је у његовом 100% власништву, а такође неспорно произлази да је окривљени АА имао својство одговорног лица и у Привредном друштву “Nibens group” д.о.о., где је након оснивања друштва био уписан као директор и као председник компаније, а у каснијем периоду, када су директори били друга лица, окривљени АА је био председник компаније (према оснивачком акту са неограниченим овлашћењима), доносио стратешке одлуке и управљао пословањем тог привредног друштва, а што по оцени овог суда произилази како из одбране окривљеног АА, тако и из одбрана осталих окривљених и исказа испитаних сведока, који су се у току поступка више пута изјашњавали да је коначне одлуке по свим

суштинским и битним питањима доносио управо АА, односно да је “његова реч увек била последња”, како то правилно закључује и првостепени суд, због чега су и по оцени овога суда испуњени услови прописани чланом 112 став 1 тачка 5 Кривичног законика, за закључак да је окривљени АА имао својство одговорног лица, и то како у привредним друштвима “Sheer korporacija” и “Нибенс корпорација”, тако и у привредном друштву “Nibens group” d.o.o., док се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, којима се оспорава својство одговорног лица овог окривљеног у наведеним привредним друштвима, оцењују као неосновани.

Да је окривљени ВВ, сходно одредби члана 112 тачка 5 Кривичног законика имао својство одговорног лица у привредним друштвима у којима је био члан управног одбора и на тај начин директно учествовао у доношењу одлука које су се тичале пословања тих привредних друштава, и то: ПЗП “Ниш”, ПЗП “Београд”, ПЗП “Крагујевац”, “ФАМ” Крушевац, као и ГП “Партизански пут”, где је осим што је био члан управног одбора, био и председник Скупштине акционара и Предузећу за путеве “Војводина пут – Бачка пут”, где је био председник управног одбора, а да је поред наведених предузећа овај окривљени у периоду од 14.12.2009. године, од када је постао директор “Nibens group” d.o.o. имао својство одговорног лица и у том привредном друштву, правилно је првостепени суд утврдио како из дела одбране овог окривљеног, тако и из писаних доказа и то решења АПР РС, БД 134214/10 од 29.11.2010. године, и решења Агенције за привредне регистре Републике Србије, Регистар привредних субјеката БД 121128/2008 од 21.7.2008. године.

Да је окривљени ГГ имао својство одговорног лица у ПЗП “Београд” од 02.06.2009. године, када је постао генерални директор овог привредног друштва, а у истом периоду и одговорно лице у Привредном друштву “ФАМ” Крушевац, где је био председник Управног одбора, као и у ПЗП “Ниш”, где је био члан Управног одбора, као и да је имао својство одговорног лица и у Привредном друштву “Неметали”, где је био генерални директор и доносио одлуке које се тичу пословања овог привредног друштва, и по оцени овога суда несумњиво произлази како из дела одбране овог окривљеног, тако и из прочитаних писаних доказа.

Да је окривљени ББ био директор “Sheer korporacije” од 1995. године, те да је имао својство одговорног лица у том привредном друштву, као и у ПЗП “Врање”, предузећу “ФАМ” и “Војводина пут - Бачка пут”, где је био члан Управног одбора, неспорно произлази из дела одбране овог окривљеног, као и из прочитаних писаних доказа.

Да је окривљени ДД имао својство одговорног лица у “ФАМ” ДОО Крушевац у периоду од 6.4.2007. године до 6.4.2009. године, када је обављао дужност генералног директора тог привредног друштва, и од јуна 2009. године до 30. априла 2011. године у Привредном друштву “Војводина пут - Бачка пут”, када је био генерални директор тог привредног друштва, неспорно произлази како из одбране окривљеног ДД, тако и из прочитаних писаних доказа.

Чињеница да је окривљена ЂЂ у периоду од 2008. године до 31.12.2010. године, имала својство одговорног лица, и то прво као члан Управног одбора предузећа “ФАМ” Крушевац, а од 6.4.2009. године, као генерални директор овог привредног друштва,

произлази како из одбране окривљене ЂЂ, тако и из писаних доказа и то одлуке Управног одбора о избору генералног директора Акционарског друштва Фабрике мазива “ФАМ” Крушевац број 1017/XV-3 од 3.4.2009. године.

Чињеница да је окривљени ЕЕ имао својство одговорног лица у ПЗП “Врање” у периоду од 9.5.2008. године, када је постао генерални директор овог привредног субјекта, па до 31.12.2010. године, произлази како из одбране овог окривљеног, тако и из прочитаних писаних доказа, а пре свега из извода о регистрацији привредног субјекта ПЗП “Врање”.

Имајући у виду све наведено, ни за овај суд није спорно својство свих окривљених у наведеним правним лицима. Чињеница да се у преамбули - “капи” става I изреке ожалбене пресуде набрајају својства окривљених, као и правна лица у којима су наведена својства имали, изреку првостепене пресуде у наведеном делу не чини неразумљивом, имајући у виду да се у даљем чињеничном опису у посебним тачкама, прецизира из ког својства се исцрпљују овлашћења за вршење конкретних послова од стране конкретног одговорног лица из делатности правног лица, тј. прецизирано је који су то конкретно фактички послови које су окривљени обављали, па су жалбени наводи појединих окривљених и појединих бранилаца којима се оспорава својство одговорних лица и којима се у том смислу указује и на неразумљивост изреке ожалбене пресуде, оцењени као неосновани.

Ни жалбени наводи појединих окривљених и појединих бранилаца окривљених, којима се указује да је период извршења кривичног дела од 06.04.2007. године до 31.07.2010. године, а да неки од окривљених нису имали својство одговорног лица у целокупном периоду, такође нису могли бити прихваћени као основани, будући да се окривљенима и не ставља на терет учешће у свим радњама, већ се управо у даљим тачкама изреке индивидуализује како време извршења, тако и својство окривљених приликом извршења тих радњи, а што произлази како из дела одбрана окривљених, тако и из прочитане писане документације, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 516 до 522 дао детаљне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге.

Разлози за став I, одељак А

Окривљени су у својој одбрани током поступка, а што се и у свим изјављеним жалбама указује, пре свега потенцирали да путарска предузећа, самостално, без удруживања и међусобног помагања кроз позајмице, кредите, сугаранства, тројне компензације, преузимања, приступања дугу и слично, а у условима велике економске кризе која је захватила и путну привреду, као и у условима великог финансијског потраживања у односу на ЈП “Путеве Србије”, која своје обавезе према путарима за предузете послове није исплатила у износу и према динамици како је договорено, не би могли појединачно да опстану, те да је, између осталог, њихова централизација била нужна.

Из одбране окривљених, као и увидом у писану документацију која је изведена у доказном поступку, утврђено је да је ПЗП “Ниш” прво у низу приватизованих путарских предузећа, на начин што је Конзорцијум сачињен од три физичка лица дао

најбољу понуду и закључио уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције са Агенцијом за приватизацију, дана 04.02.2003. године, те Конзорцијум постао власник 70% друштвеног капитала ПЗП “Ниш”, а након тога изласком два члана из Конзорцијума, једини власник купљеног капитала ПЗП “Ниш” остао је АА (20.10.2003. године). Током 2005. године Конзорцијум ПЗП “Ниш”, “Емисио брокер” и “Делта М” купио је 70% друштвеног капитала ПЗП “Београд”, а ПЗП “Ниш” је купио ПЗП “Врање”, ПЗП “Војводина пут – Бачка пут” и ПЗП “Крагујевац”. У процесу реализације идеје о централизацији путарских фирми, као нужном процесу, како су на то посматрали окривљени, оснивачи “Nibens Group” d.o.o. били су: ПЗП “Ниш”, ПЗП “Београд”, ПЗП “Врање” и ПЗП “Крагујевац”, а “Nibens Group” d.o.o., је основана Уговором о оснивању друштва за трговину на велико “Nibens Group” d.o.o., Београд од 18.11.2005. године са Анексом уговора од 22.11.2005. године. Решењем Агенције за привредне регистре Републике Србије, Регистар привредних субјеката ПД 1886/2008 од 20.03.2008. године, регистрована је промена података за Привредно друштво “Nibens Group” d.o.o., тако што су брисани подаци за АА као директора и заступника, а као нови директор и заступник је уписан ЋЋ.

У наставку процеса приватизације, 2007. године је ПЗП “Београд” купило 70% капитала Фабрике мазива “ФАМ” Крушевац.

Посматрајући структуру власништва предузећа за путеве, како кроз одбране окривљених и исказе испитаних сведока, тако и кроз писану – статусну документацију која се односи на ова привредна друштва, правилно је првостепени суд утврдио да је ПЗП “Ниш” матично предузеће за путеве и власник минимално 95% капитала ПЗП “Београд”, ПЗП “Врање”, ПЗП “Крагујевац” и ПЗП “Војводина пут – Бачка пут”, а да су ова предузећа већински власници капитала других предузећа, и то ПЗП “Београд” је власник Фабрике мазива “ФАМ” и ГП “Партизански пут”; ПЗП “Војводина пут – Бачка пут” је власник “ЗГОП-а”, ПЗП “Врање” је власник ПГМ “Будућност” Прешево, а ПЗП “Крагујевац” је власник “Сигнализација пута”.

Наведена путарска предузећа, појединачно посматрано, свако за себе има своју организациону и руководећу структуру и представља ентитет за себе, и по оцени овога суда, а како то правилно оцењује и првостепени суд, одговорна лица у наведеним путарским фирмама дужна су да воде рачуна најпре о интересима путарских фирми којима руководе, а да преко тога и само у границама својих могућности, не угрожавајући при том сопствене интересе, помажу фирмама из исте бранше.

Анализирајући појединачне кривично-правне радње које чине кривично дело за које су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, ставом I изреке пресуде, оглашени кривим, и овај суд закључује да су значајну улогу имала предузећа “Sheer корпорација” и “Нибенс корпорација”, која су била у 100% власништву АА. Анализирајући одбране окривљених, појединачно и у међусобној вези, као и у вези са исказима испитаних сведока и прочитаним писаним доказима које је и овај суд прихватио, и по оцени овога суда произлази да је постојала централизација на нивоу путарских фирми, “ФАМ”-а и “Sheer корпорације”, у смислу одлучивања и доношења стратешких одлука, а нарочито у погледу финансирања.

Из одбране окривљеног АА, а која је у битном потврђена одбранама осталих

окривљених, произлази да је “Нибенс група” (група правних лица повезаних капиталом) функционисала тако што је постојао мали колегијум који су чинили М.Г, ФФ, ХХ, ЦЦ, ЧЧ, ГГ, ВВ и АА, а такође је постојао и велики колегијум који су чинили поред наведених лица и генерални директори свих путарских предузећа из састава “Нибенс групе”, директор “ФАМ”-а и директор “Sheer корпорације”, при чему се велики колегијум бавио доношењем оперативних одлука, док је мали колегијум био “костур” свих управних одбора и извршна моћ малог колегијума пренета је на управни одбор у смислу да се управни одбор предузећа пита и одговара за пословање тог предузећа и њему је одговоран менаџмент, генерални директор, итд; а преко тог управног одбора менаџмент и генерални директор истовремено добијају и стратешке, глобалне, развојне, инвестиционе одлуке које се преносе са великог колегијума. Надаље произлази да на њима директори износе проблеме у пословању где се они решавају и даље се спроводе преко управних одбора у сваком од предузећа. На великом колегијуму се расправљало како о платама, тако и о преговорима са банкама, одлучивало се ко ће бити кредитно задужен, на који износ и из свих ових разлога, с обзиром да су их банке гледале као јединствен систем, сва предузећа су се приликом кредитних задуживања појављивала као сајемци. Када су расправљали питања везана за путарство, директор “ФАМ”-а није обавезан да присуствује, међутим, када се расправљало о другим питањима, директор “ФАМ”-а је увек присуствовао, с обзиром да је и “ФАМ” био члан “Нибенс групе”. Одлуке на колегијумима нису доношене писмено, већ су их одмах, након саопштавања, спроводили чланови малог колегијума, на коме такође нису вођени записници. Неспорно, и по оцени овога суда, како то правилно утврђује првостепени суд, из изведених и прихваћених доказа произлази да је окривљени АА на свим колегијумима углавном био особа која је доносила крајњу одлуку, да се он у контактима са менаџментом и трећим лицима експонирао као једини власник који се пита за све и коме сви полажу рачуне за предузете радње.

О стварном утицају окривљеног АА на пословање и одлучивање генералног директора у путарским предузећима и по оцени овога суда указује и наредба од 18.03.2019. године, коју је потписао председник “Nibens Group” d.o.o. АА, а која је упућена генералним директорима ПЗП “Ниш” АД; ПЗП “Војводина пут - Бачка пут” АД; ПЗП “Београд” АД; ПЗП “Срем пут” АД; ПЗП “Крагујевац” АД; ПЗП “Врање” АД; ПЗП “Партизански пут” АД, у којој наредби се од генералних директора захтева да у циљу спровођења мера стабилизације тренутне финансијске ситуације у групацији, имају обавезу да сваког радног дана, до 11 сати, доставе у “Nibens Group” d.o.o., обавештење у табеларном прегледу, о стању на текућим рачунима код банака, као и предлог за плаћање. Надаље, у наредби је наведено да примаоци исте могу плаћање извршити тек након што добију оверу предлога за плаћање од председника “Nibens Group” d.o.o.. Такође, примаоци дописа су овом наредбом обавештени да убудуће не могу вршити било каква плаћања без писмене сагласности (путем е-mailа или факса) из “Nibens Group” d.o.o. Осим тога, наведено је и то да ће се непоступање по овој наредби сматрати тежом повредом радне обавезе. У наредби је као особа за контакт у “Nibens Group” наведен Н.Р.Б, а наредбу је потписао председник “Nibens Group” d.o.o. АА.

О структури и о принципу рада у оквиру повезаних привредних друштава из система “Nibens group” d.o.o. изјашњавали су се како окривљени у својим одбранама, тако и сведоци, запослени у привредним друштвима из овог система, и сви су говорили о постојању и функционисању неформалних тела на нивоу “Nibens group” d.o.o. и то

великог и малог колегијума, као и о врсти одлука и начину њиховог доношења на састанцима ових колегијалних тела, те утицају директора конкретних привредних друштава о спровођењу ових одлука, кроз одлуке управних одбора ових привредних друштава. Имајући у виду њихове исказе, као и писане доказе изведене током поступка, и по оцени овога суда потврђено је да су чланови малог колегијума чинили окосницу великог колегијума и управних одбора у свим привредним друштвима из система “Nibens group” d.o.o. и да су кроз донете одлуке водили пословну политику, с обзиром да су његове одлуке биле стратешке и инвестиционе, па су и по оцени овога суда окривљени ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ биле особе од највећег поверења окривљеног Мила Ђуршковића и на тај начин у различитим комбинацијама су уз директора, окривљеног АА, управо они и чинили састав управних одбора сваког од привредних друштава.

И по оцени овога суда, а како то правилно закључује и првостепени суд, окривљени су противно интересима привредног друштва у којима су на основу члана 313 и 323 Закона о привредним друштвима Републике Србије имали овлашћења за доношење одлука битних за управљање овим привредним друштвима, искоришћавали та своја овлашћења и одлуке доносили не у интересу друштва, већ искључиво у личном интересу окривљеног АА, на који начин му је прибављена имовинска корист у висини, како је то наведено у изреци ове пресуде.

Наиме, анализирајући одбране окривљених, као и писану документацију за сваки од кредита који су одобрени од стране пословних банака “ФАМ-у”, као и уговоре о зајму које је “ФАМ” чинио, а у оквиру сваке од кривично-правних радњи понаособ, а што је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 524-559 детаљно навео, ово веће Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, налази да је правилан закључак првостепеног суда да је кредитно задуживање које је очигледно интензивно спровођено преко Фабрике мазива “ФАМ” Крушевац водило његовом исцрпљивању и смањењу ликвидности, на шта указују чињенице да су кредитна задужења “ФАМ-а” из Крушевца вршена са тачно одређеном наменом, која је у сваком конкретном случају одређена одговарајућом одлуком управног одбора, при чему су у не малом броју случајева ове одлуке о кредитном задуживању “ФАМ-а” доношене по хитном поступку, конференцијском везом која је одржавана међу члановима управног одбора, што јесте легитиман начин одржавања седница управног одбора “ФАМ-а”, али је и по оцени овога суда индикативно да се више пута понављало да се о кредитном задуживању једног привредног друштва, и то Фабрике мазива “ФАМ” Крушевац, а у ситуацији када је то задуживање учестала појава, одлучује путем конференцијских веза, а не кроз озбиљнију дискусију и анализу која је очигледно изостајала.

Надаље, и за овај суд је од значаја и то да се у највећем броју случајева кредитних задужења у истом дану закључује уговор о кредиту између пословне банке и “ФАМ-а”, а затим истог или евентуално наредног дана, “ФАМ” закључује уговор о једном или више зајмова и финансијска средства практично одмах по пуштању у течај “ФАМ-у”, бивају упућена са рачуна “ФАМ-а” на рачун неког од зајмопримаца – путарских предузећа, што и по ставу овога суда управо указује на чињеницу да за кредитима у износима у којима су та средства из кредита упућена са рачуна “ФАМ-а” на рачуне зајмопримаца, “ФАМ” очигледно није имао потребе, будући да средства из кредита нису усмерена за намену за коју су узета.

Наиме, неки од наведених кредита које је “ФАМ” узео, делимично су употребљени за намене због којих су тражени и одобрени, а у остатку, односно у највећем делу су одлазили за друге намене, углавном на зајмове.

Ни за овај суд није спорна чињеница, а на шта је одбрана окривљених указивала током поступка, што се и жалбама указује, да су постојала неизмирена потраживања које су путарске фирме имале према Јавном предузећу “Путеви Србије”, међутим та чињеница не оправдава задуживање само “ФАМ-а”, који чак и не спада у путарске фирме, о чему су, и по оцени овога суда, пре свега морали да воде рачуна генерални директори “ФАМ-а”, ДД, а затим и ЋЂ.

Такође није спорно ни то да пословне банке бирају платежно способног клијента – корисника кредита, као и да је “ФАМ” од свих привредних друштава из “Nibens group” d.o.o, најбоље пословао, на шта указује обим производње и остварени приходи у посматраном периоду, а што је и био разлог да се код банака најбоље котирао и могао да добије кредит, међутим исто не оправдава кредитно задуживање “ФАМ-а” у обиму који је противан интересу тог привредног друштва.

У том смислу, анализирајући стварну потребу и неопходност подизања кредита од стране Фабрике мазива “ФАМ” Крушевац, са егзактног становишта, тј. да ли је у посматраном периоду ово привредно друштво имало потребе за кредитним задуживањем, правилно је првостепени суд имао у виду, ценио и прихватио писани налаз и мишљење судских вештака Градског завода за вештачење, при ком су уз мање корекције судски вештаци остали и приликом испитивања на главном претресу, као и у допунском налазу, а из кога произлази да је у посматраном периоду од 2006. до 2010. године, обим производње повећан за 41% у односу на 2006. годину, као и да су пословни приходи повећани за 161%, а да је степен задужености у 2006. години износио 6,4%, а у 2010. години порастао на 50,6%, што је према мишљењу вештака резултат повећања како дугорочних, тако и краткорочних обавеза, а вишеструко повећање укупних краткорочних обавеза у 2010. години у односу на 2006. годину, као и на 2007. годину, утицало је на значајно смањење ликвидности (са 303% на 135%). Дакле, код уоченог повећања обима производње и повећања пословних прихода по основу продаје производа у “ФАМ-у”, ликвидност овог привредног друштва је знатно смањена, што је и имало за последицу да је дана 28.10.2010. године рачун “ФАМ-а” блокиран.

Чланом 31-37 Закона о привредним друштвима Републике Србије прописано је да лица која се сматрају контролним члановима привредног друштва, заступницима друштва, као и лица која имају одговорна овлашћења да управљају пословима привредног друштва, а имају лични интерес, не смеју користити имовину привредног друштва у личном интересу, нити злоупотребљавати позиције у привредном друштву за лично богаћење, а што се, и по ставу овога суда, како то правилно закључује првостепени суд, у конкретном случају догодило.

Окривљени су искористили свој положај одговорних лица у привредним друштвима, у којима су на основу чланова 313 и 323 Закона о привредним друштвима Републике Србије, имали овлашћења за доношење одлука битних за управљање

привредних друштвима, да би противно интересима привредног друштва "Фам", искоришћавали та своја овлашћења и одлуке доносили не у интересу друштва, већ искључиво у личном интересу окривљеног АА, на који начин су му и прибавили противправну имовинску корист.

Наиме, имајући у виду књиговодствену документацију "ФАМ-а" за период од 23.4.2007. године до 31.12.2020. године, као и налаз и мишљење комисије судских вештака Градског завода за вештачење, становиште је и овога суда да се "ФАМ" непотребно кредитно задуживао код пословних банака, да је кредитно задуживање "ФАМ-а" из године у годину расло, и да је на крају 2010. године дуг "ФАМ-а" за неотплаћене кредите и камату нарастао на 2.022.626.687,00 динара у односу на 2007. годину, када је дуг по кредитима износио 207.032.766,00 динара, дакле кредитно задужење "ФАМ-а" је десетоструко повећано. У посматраном периоду "ФАМ" је под комерцијалним условима на име кредита од банака добио укупан износ од 5.123.716.833,00 динара, и од наведених средстава по једном броју кредитних партија, извршио је позајмицу новчаних средстава другим повезаним привредним друштвима, и то "Sheer Корпорацији", предузећима за путеве у оквиру "Nibens group" d.o.o., као и Привредном друштву "Nibens group" d.o.o., све у укупном износу од 3.113.629.654,00 динара, што дакле значи да је "ФАМ" око 60% новца од одобрених кредита пословних банака искористио за давање позајмица.

Закључак је и овога суда да су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, у време доношења одлука о кредитном задужењу, на великом колегијуму, а потом и Управном одбору, у време када су били чланови истог, знали да "ФАМ" нема објективних потреба за овим средствима, као и да ће средства бити упућена привредном друштву које већ тада због своје лоше финансијске ситуације није у могућности да се кредитно задужи, а посебно да неће бити у могућности да позајмљена средства врати.

Надаље, док се "ФАМ" задуживао код банака и у наредном периоду плаћао камату и враћао кредите, било из сопствених средстава остварених кроз пословање, било из нових кредита које је узимао, узете позајмице повезана привредна друштва нису враћала, при чему чак нису плаћала ни камате на узете зајмове, већ су кроз анексе уговора о позајмицама продужавани рокови враћања, са унетом клаузулом да ће се камата рачунати од тренутка доспећа, али с обзиром да је и тренутак доспећа пролонгиран новим анексима, то је не само враћање зајма, већ и камате одлагано, да би се у неком тренутку привредна друштва ослобађала узетог зајма закључивањем уговора о преузимању дуга или спровођењем компензације са другим повезаним привредним друштвом из система.

При том је и по оцени овога суда неспорно да су како уговори о преузимању дуга, тако и компензације, законом дозвољени правни послови, међутим, у конкретним случајевима, на наведени начин само се формално у пословним књигама евидентирао повраћај зајма од стране зајмопримца, али стварних токова новца није било тј. фактичко потраживање "ФАМ-а" је остало, само је пребачено према другом повезаном привредном друштву, како је то правилно закључио првостепени суд на страни 561 ожалбене пресуде.

Како су у међувремену рачуни ПЗП-ова, као и "Sheer Корпорације" блокирани,

остало је неизмирено дуговање по основу узетих позајмица, па је према налазу и мишљењу судских вештака укупно стање дуга чланица “Nibens group” d.o.o., “Нибенс корпорације” и “Sheer Корпорације”, заједно са каматом на дан 31.12.2010. године, према “ФАМ-у” износило 928.629.612,00 динара, због чега овај суд жалбене наводе окривљених и бранилаца, да су скоро у целости сви зајмови враћени, оцењује као неосноване.

Из изведених писаних доказа правилно је првостепени суд на несумњив начин утврдио да је “ФАМ” 30.01.2009. године, закључио уговор о кредиту са “Нуро Алре Адриа банк” Л 28/09, која новчана средства су са рачуна “ФАМ-а” истог дана уплаћена на рачуну ПЗП “Врање” по основу уговора о зајму, а затим је ПЗП “Врање” извршило пренос овог новца на рачун ПЗП “Београд”, који је као власник “ФАМ-а” овај новчани износ искористио да плати инодобављачу “Макпетрол” из Скопља и добављачу, предузећу “Стевановић инвест”, на име набавке опреме за “ФАМ”, односно извршених радова на изградњи енергена са азотном станицом у хали 3 у предузећу “ФАМ”, при чему је ове исплате евидентирао као извршење инвестиционе обавезе ПЗП Београд према предузећу “ФАМ”.

Дакле, Агенцији за приватизацију је приказано као да је ова инвестициона обавеза ПЗП “Београд” као купца формално извршена од стране купца, а пратећи токове новца од момента када је “ФАМ” узео овај кредит, преко учињених позајмица, прво ПЗП “Врању”, а затим ПЗП “Врање” преноси новац на ПЗП “Београд”, које затим врши исплату по основу бројних фактура и рачуна “Макпетрола” и “Стевановић инвест” а што је све детаљно наведено у образложењу ожалбене пресуде, на странама 555 до 559, то и овај суд закључује да је у конкретном случају ПЗП “Београд” своју инвестициону обавезу према наведеном уговору суштински извршило из средстава “ФАМ-а”, а што је супротно како закону, тако и уговорној обавези из члана 8.1 уговора о продаји 70% капитала предузећа “ФАМ”, у коме је предвиђено да ће купац (предузеће ПЗП “Београд”) из сопствених средстава извршити инвестирање у предузеће “ФАМ”, с обзиром да је “ФАМ” корисник кредита код “Нуро Алре Адриа банк” и да тај кредит мора и да врати.

Имајући у виду наведено, и по оцени овога суда доказана је теза Тужиоца за организован криминал да је радњама ДД, као директора “ФАМ-а” и ЕЕ, као директора ПЗП “Врање”, а у договору са окривљеним АА, председником компаније Друштва “Nibens group” d.o.o. и ВВ који се бавио приватизацијама свих привредних друштава оснивача “Nibens group” d.o.o., извршено пребацивање наведених новчаних средстава из кредита и приказивање Агенцији за приватизацију да је ова инвестициона обавеза у “ФАМ” извршена од стране купца ПЗП “Београд”, што је према правилном закључивању првостепеног суда само формално тачно, будући да је право стање ствари такво да је ова инвестициона обавеза, а имајући у виду ток новца добијен из овог кредита, плаћена из сопствених средстава “ФАМ-а”, што је, како је то већ напред речено, супротно како закону, тако и уговорној обавези.

На овако правилан закључак првостепеног суда указује допис Агенције за приватизацију Републике Србије број 702/05-1606-1 од 16.06.2011. године, којим се директори ПЗП “Београд” АД, “Петробарт” ДОО и “Фабрика мазива” АД, обавештавају о раскиду због неиспуњења Уговора о продаји капитала Друштва за

производњу деривата нафте “Фабрика мазива” ДОО, Крушевац, методом јавног тендера. Наиме, из наведеног дописа произлази да је, дана 05.02.2007. године закључен и оверен пред Првим општинским судом у Београду, под II Ов. Број 118/2007, Уговор о продаји капитала Друштва за производњу деривата нафте “Фабрика мазива” ДОО, Крушевац, методом јавног тендера, између Агенције за приватизацију и конзорцијума правних лица кога чине предузеће за путеве “Београд”, АД Београд и Предузеће за трговину и консалтинг “Петробарт” ДОО Београд, као купца капитала. Наведеним Уговором купац је преузео тачно утврђене обавезе, чије непоштовање повлачи могућност раскида купопродајног Уговора. Чланом 8.1.3 Уговора и тачком 4.3 социјалног програма из прилога 3 Уговора, купац се обавезао да ће у року од три године од дана испуњења, малим акционарима понудити откуп акција и откупити понуђене акције по цени која не може бити мања од трансакционе цене плаћене за предметни капитал, изражене у еврима, у динарској противвредности. Чланом 8 тачка 3, тачка 3 Уговора купац се обавезао да без претходне сагласности агенције неће:

а) продати, пренети или на други начин отуђити имовину субјекта приватизације, уколико би такво располагање прелазило 15% вредности укупне имовине субјекта приватизације према последњем билансу на дан тог посла;

б) заложити или оптеретити имовину субјекта приватизације, чија је вредност већа од 30% вредности имовине субјекта приватизације према последњем билансу који постоји на дан тог посла;

в) дозволити да буде покретнут поступак реализације залогне или другог оптерећења имовине субјекта приватизације који би могао водити отуђењу имовине чија вредност прелази 15% вредности укупне имовине субјекта приватизације према последњем билансу који постоји на дан покретања таквог поступка.

Из дописа даље произлази да, имајући у виду да је контролом извршења уговорних обавеза утврђено да купац није испунио наведене уговорне обавезе, Агенција за приватизацију је у више наврата упутила на адресу купца обавештења о одлукама Агенције за приватизацију, којима се у смислу члана 41 А Закона о приватизацији (“Службени гласник РС” број 38-01, 18/03, 45/05 и 123/07), обавезује купац да у одговарајућем накнадном року испуни наведене уговорне обавезе и достави Агенцији одговарајуће доказе о томе, а међу којим доказима су докази о томе да је:

-извршено брисање заложног права на постројењу и опреми у припреми за производњу метил-екстра-репичиног уља са енерганом, уписаних у АПР – Регистру заложних права под ЗЛ бр. 12752/2010, 12753/2010 и 16184/2010 у корист АИК Банке АД Ниш, као обезбеђење потраживања за кредитна средства која користе ПЗП “Београд” из Београда, АД “Војводина пут – Бачка пут” из Новог Сада и ПЗП “Крагујевац” из Крагујевца;

-да су субјекту враћена средства по основу датих позајмица и јемстава ПЗП “Врање”, у износу од 380.624.882,30 динара, ПЗП “Ниш” у износу од 338.666.661,32 динара, ДОО “Nibens group”, Београд у износу од 99.227.340,06 динара и ДОО “Nibens корпорација”, Београд, у износу од 36.803.683,67 динара, односно докази да субјект нема потраживања по основу датих позајмица и јемстава према наведеним друштвима;

Како купац и у накнадно остављеном року није доставио доказе да је испунио наведене обавезе, Агенција за приватизацију донела је одлуку да се уговор о продаји капитала Друштва за производњу деривата нафте “Фабрика мазива” ДОО Крушевац, методом јавног тендера, закључен 05.02.2007. године, сматра раскинутим, због неиспуњења, истеком накнадно остављеног рока, у складу са чланом 41 А, став 1, тачка 3 и 7 Закона о приватизацији, као и да се изврши протест гаранције за добро извршење посла и

покрене поступак наплате уговорне казне.

Имајући у виду све напред изнето, овај суд је нашао да су жалбе браниоца окривљених АА и ББа, адвоката Зорана Атељевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ГГа и његовог браниоца адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ДД и његових бранилаца адвоката Горана Доловића и адвоката Мирослава Тодоровића Шере, окривљене ЋЋ и њених бранилаца, адвоката Владана Вукчевића, адвоката Александра Ђорђевића и адвоката Марка Поповића, као и жалбе окривљеног ЕЕ и његовог браниоца, адвоката Младена Васића, у делу којим се првостепена пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на став I изреке ожалбене пресуде, осим када је у питању тачка 7 одељак А у односу на окривљеног ЕЕ, неосноване, будући да утврђено чињенично стање у наведеном делу жалбеним наводима није доведено у сумњу, а разлози које првостепени суд наводи у образложењу побијане пресуде у том делу у свему су прихватљиви и за овај суд.

При том, када је у питању тачка 7, одељак А, става I изреке побијане пресуде, наведено је да је ЋЋ са директором ПЗП “Врање” АД закључила уговор о зајму број 3077 од 24.09.2009. године, на основу кога су са рачуна “ФАМ” АД истог дана пренета средства ПЗП “Врање” АД у износу од 46.000.000,00 динара, након чега је, дана 24.05.2010. године “ФАМ” АД отплатио кредит “Универзал банци” средствима добијеним по основу кредита узетог од “Српске банке” који кредит је остао неотплаћен. Међутим, како из допунског налаза и мишљења Градског завода за вештачења од 28.09.2018. године произлази да је ПЗП “Врање” дана 29.12.2009. године, уплатом на текући рачун предузећа “ФАМ” измирило обавезу на основу наведеног уговора о зајму, то по оцени овога суда нема доказа да је наведена позајмица извршена без намере да се позајмљена средства врате, како се то наводи у ставу I изреке ожалбене пресуде, због чега је овај суд у изреци пресуде, у тачки 7 става I, одељак А, изоставио тај део чињеничног описа.

Разлози за став I, одељак Б

Разлози за тачку 1 и 2, става I, одељак Б

Увидом у пословну документацију Привредног друштва “FAM” и “Sheer Копрогасије”, која је била и предмет анализе судских вештака Градског завода за вештачења, као и из одбране појединих окривљених, правилно је, по оцени овога суда, првостепени суд на несумњив начин утврдио да је у временском периоду од 23.04.2007. године до 31.12.2010. године, “Sheer Копрогасија”, набављала нафтне деривате од “НИС Југопетрол” и предузећа “LUKOIL” у вредности (без ПДВ) и то од “НИС” 2.052.826.532,74 динара и од PD “LUKOIL” у вредности од 350.592.349,48 динара. Према аналитичком конту 4330 - добављачи у земљи, партија 366-”НИС Југопетрол” Нови Београд, исказано стање на дан 31.12.2010. године, у корист “НИС Југопетрола” је 199.975.636,82 динара, на аналитичком конту 4330 – у корист “НИС Југопетрола” је 199.975.636,82 динара, а на аналитичком конту 4330 – добављачи, партија 411 - “LUKOIL Beograd” а.д. Нови Београд, исказано стање на дан 31.12.2010. године у корист PD “LUKOIL” је у износу од 30.770.847,03 динара.

Такође, анализом прочитаних писаних доказа, као и увидом у налаз и мишљење

судских вештака Градског завода за вештачења, правилно је првостепени суд утврдио да је ПД “ФАМ” а.д. у периоду од 23.4.2007. године до 31.12.2010. године набавило нафтне деривате од добављача “НИС Југопетрол” и “LUKOIL” и то од “НИС Југопетрол” у вредности од 1.520.118.540,00 динара, а од ПД “LUKOIL-а” у износу од 248.091.104,00 динара, што укупно (без ПДВ) чини 1.768.209.644,00 динара. У посматраном периоду “ФАМ” а.д. је нафтне деривате, купљене од “НИС Југопетрола” и “LUKOIL-а”, испоручио “Sheer Корпорацији”, у укупној вредности од 1.066.021.866,00 динара, тако да је на дан 31.12.2010. године дуговање “Sheer Корпорације”, према “ФАМ-у”, као добављачу, износило 1.074.151.857,83 динара.

Купљене нафтне деривате “Sheer Корпорација” је углавном продавала предузећима за путеве, на који начин је остварена разлика у цени у износу од 39.534.021.866,00 динара.

Надаље, из изведених доказа произлази да је из производног програма мазива “ФАМ” испоручио “Sheer Корпорацији” робу у вредности од 95.060,00 динара, коју је “Sheer Корпорација” пренела у малопродајни објекат, а робу купљену из производног асортимана предузећа “ФАМ” - моторно уље и мазива и робу коју је претходно “ФАМ” куповало од “НИС Југопетрола” и “LUKOIL-а” (а која је само префактурисана уз увећање цене од око 1,61%, при чему је диспозиција крајњег купца ПЗП навођена већ у основном уговору између “ФАМ” и “Sheer Корпорације”), “Sheer Корпорација” је даље продавала предузећима за путеве, уз значајно увећање цене, при чему из налаза и мишљења судских вештака Градског завода за вештачења произлази да је исту робу “Sheer Корпорација” даље фактурисала путарским предузећима, уз увећање цене и до 10%.

Међутим, по правилном налажењу првостепеног суда, из изведених доказа произлази да “Sheer Корпорација” купљену робу није плаћала “НИС Југопетролу”, иако ју је наплатила од ПЗП-ова, већ је дуг компензовала са “ФАМ-овим” потраживањем према “НИС Југопетролу”. Дуг који је “Sheer Корпорација” имала компензован је са “ФАМ-овим” потраживањем према “НИС Југопетролу”, тако да у том делу нови “ФАМ-ов” дужник постаје “Sheer Корпорација”, при чему у том периоду “Sheer Корпорација” нема средства из којих би ово потраживање могло бити наплаћено, а што и по оцени овога суда такође иде у прилог тези о исцрпљивању “ФАМ-а”, а рачун “Sheer Корпорације” се од 29.11.2010. године налази у блокади.

Из налаза и мишљења судских вештака економско-финансијске струке Градског завода за вештачења, произлази да је за испоручене нафтне деривате “НИС Југопетрол” “ФАМ-у” плаћао вирманом, затим као повраћај зајма “Sheer Корпорацији” или кроз тројне компензације, при чему су са једне стране “ФАМ” и “Sheer Корпорација” узели више робе од “НИС Југопетрола”, него што је “НИС Југопетрол” узео робе од “ФАМ-а”. Од укупно набављене количине нафтних деривата које је “ФАМ” набавио у вредности од 1.125.719.074,00 динара, испоручио је “Sheer Корпорацији” нафтне деривате у вредности од 1.066.487.229,00 динара, тако да је “Sheer Корпорацији” испоручено више него што је “ФАМ” потрошио за сопствене потребе. Надаље, из налаза и мишљења произлази и да је “Sheer Корпорација” нафтне деривате купљене од “ФАМ-а” даље продавала углавном ПЗП-овима, па како на дан 31.12.2010. године “Sheer Корпорација” потражује од предузећа за путеве 986.248.976,00 динара, намеће се

као логичан закључак да је за продају робе “Sheer Корпорација” наплаћивала или се компензовала, али да своје дуговање по истом основу према “ФАМ-у” није измирила.

Такође, из налаза и мишљења судских вештака економско-финансијске струке Градског завода за вештачења произлази да је “ФАМ” од укупно набављене количине нафтних деривата у вредности од 1.049.351.754,00 динара, продао “Sheer Корпорацији” нафтне деривате у вредности од 1.066.487.229,00 динара, имајући у виду “ФАМ-ову” зараду од 1,61%, док је “Sheer Корпорација” купљене нафтне деривате даље продавала ПЗП-овима, по цени од 1.106.021.866,00 динара и остварила зараду на разлици у цени од 3,85%. Пошто је “Sheer Корпорација” део испоручене робе наплатила од ПЗП-ова, а свој дуг за исту није платила “ФАМ-у”, као свом добављачу, то је на дан 31.12.2010. године, остало неизмирено потраживање “ФАМ-а” од “Sheer Корпорације” у укупном износу од 1.074.151.857,83 динара, с обзиром да је рачун “Sheer Корпорације” у блокади од 29.11.2010. године.

Разлози за тачку 3, става I, одељак Б

Када су у питању радње из тачке 3 става I, одељак Б, правилно је првостепени суд чињенично стање утврдио из Уговора о финансијском лизингу број БГ10902, БГ10903, БГ10904, БГ10905, БГ10906, БГ10907, БГ10908, БГ...10909, БГ10910, БГ10911, БГ10912, БГ10913, БГ10914, БГ10914 БГ10915, БГ10916, БГ10917, БГ10918, БГ10919 и БГ10920, ближе наведених на странама 564.-570. образложења ожалбене пресуде, затим увидом у фотокопију Уговора о закупу број 1, број 2, број 3, број 4, број 5, број 6, број 7, број 8, број 9, број 10, број 11, број 12, број 13, број 14, број 15, број 16, број 17, број 18 и број 19, ближе наведених на странама 570 - 575 образложења ожалбене пресуде, као и на налазу и мишљењу комисије вештака економско-финансијске струке Градског завода за вештачења, а које је засновано на писаној документацији изведеној током доказног поступка, из кога је правилно утврђено да је “Sheer Корпорација” за наведена возила, по основу лизинга, заједно са трошком, платила укупно 25.715.723,13 динара, а да је “ФАМ” платио “Sheer Корпорацији” укупно 40.423.400,00 динара, што значи да је “ФАМ” платио “Sheer Корпорацији” 14.707.676,87 динара више него што би платио да је непосредно закључио уговор о лизингу са лизинг кућом за иста возила. Из наведеног и по оцени овога суда произлази да је неприхватљива одбрана окривљених да је уговор о закупу био повољан за “ФАМ”. Наиме, став је и овога суда да је ово био један од начина да “Sheer Корпорација” оствари прилив средстава на рачун, која су потом представљала основ за приказивање добити наведеног привредног друштва, као и за компензовање за преузету робу, са чиме су окривљени ДД и окривљена ЂЂ били упознати и овакве уговоре су закључивали по налогу окривљеног АА, како то правилно закључује и првостепени суд и за такав свој закључак у образложењу ожалбене пресуде даје јасне, детаљне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге, док се жалбени наводи браниоца окривљених АА и ББа, адвоката Зорана Атељевића, окривљеног ДД и његових бранилаца адвоката Горана Доловића и адвоката Мирослава Тодоровића Шере, и у наведеном делу оцењују као неосновани.

Разлози за тачку 4, става I, одељак Б

Анализирајући одбране окривљених, као и увидом у писану документацију ближу наведену на странама 576 и 577 образложења ожалбене пресуде, и овај суд је

уверења да су окривљени ишли на финансијско исцрпљивање и слабљене “ФАМ-а” и када су у питању две кривично-правне радње које се тичу преузимања дуга. Наиме, и за овај суд је потпуно нелогично, неживотно и недумаћински да “Sheer Корпорација” свој дуг према “ФАМ-у” у износу од 419.028.180,66 динара, уступа “ПЗП Врање”, који у том периоду – 29.10.2010. године већ има огромне финансијске проблеме и непрекидно се налази у блокади у дужем временском периоду или у другом случају да “ПЗП Београд” своје дуговање према “ФАМ” у износу од 175.959.825,85 динара уступа “ПЗП Врање”, па се то још чини два дана касније у односу на прво уступање дуга, а “ПЗП Врање” се налази у непрекидној блокади. Посматрајући из перспективе директора “ФАМ”, окривљене ЂЂ, правилно је првостепени суд закључио да она није могла да не буде свесна да оваквом трансакцијом, променом дужника, “ФАМ” не може наплатити своје потраживање из “ПЗП Врање”, док је са аспекта директора “ПЗП Врање” јасно да је морао бити свестан да се финансијска дубиоза овог предузећа продубљује, док профитира “Sheer Корпорација”, где се као најважнији чинилац, с обзиром на власничку структуру, појављује управо окривљени АА и “ПЗП Београд”, које је преко “ПЗП Ниш” такође у власништву окривљеног АА, а која се ослабађају дуга који имају према “ФАМ-у”.

Имајући у виду све напред наведено, и по ставу овога суда, а како то правилно закључује веће првостепеног суда, Тужилац за организовани криминал је доказао тврдње из оптужнице да је кроз наведене трансакције створен дужничко-поверилачки однос између “Sheer Корпорације” и “ФАМ”, у коме је “Sheer Корпорација” дувала “ФАМ”, кроз тројне компензације, као и за испоручене нафтне деривате, а потраживао од “ФАМ-а”, по основу уговора о закупу возила, и дуг према “ФАМ” се стално повећавао, па како је истовремено требало исплатити дивиденду окривљеном АА, било је неопходно да се “Sheer Корпорација” ослободи дуга и да се омогући окривљеном АА стицање добити. Стога се кроз форму закључивања уговора о преузимању дуга, по основу кога је “ПЗП Врање” преузело дуг “Sheer Корпорације” према “ФАМ-у”, “Sheer Корпорација” ослободила дуга, а са чим се сагласио “ФАМ”.

С обзиром да је “ПЗП Београд” био главни носилац тендера за изградњу Коридора 10, логична је и за овај суд доказана теза Тужиоца за организовани криминал да је “ПЗП Београд” на истоветан начин ослобођен дуга. Наиме, закључивањем Уговора о преузимању дуга између “ПЗП Београд” и “ПЗП Врање”, са чиме се сагласио и “ФАМ”, “ПЗП Врање” је преузело дуг и на тај начин ослободило “ПЗП Београд”.

Стоји чињеница да је, правно посматрано, уговор о преузимању дуга законом дозвољена форма, на шта се и у изјављеним жалбама указује. Међутим, при постојећем стању ствари, из изведених доказа, како то правилно закључује првостепени суд, произлази да закључивањем ових уговора, осим задовољења форме, фактички никада није намирено потраживање “ФАМ-а”, већ је само дуг са једног дужника пренет на другог, при чему је нов дужник у лошијој финансијској ситуацији, с обзиром да су рачуни “ПЗП Врање” од ... године у непрекидној блокади, што значи да су већ у време закључивања Уговора о преузимању дуга, и то дана 29.10.2010. године и 30.10.2010. године, рачуни “ПЗП Врање” били у блокади, што доказује да су окривљени приликом закључења овог уговора знали да “ФАМ” не може да наплати своје потраживање од “ПЗП Врање”, које је преузело дугове “Sheer Корпорације” и “ПЗП Београд”.

И по оцени овога суда, одбрана окривљених ЕЕ, директора “ПЗП Врање”, окривљеног АА, ВВ, ББ, ЂЂ и ГГ, у делу где наводе да је “ПЗП Врање” било спремно за продају и да је постојао договор са “ПЗП Ужице” о продаји “ПЗП Врање”, уз преузимање постојећих обавеза, а на шта се у појединим жалбама указује, не оправдава окривљене у конкретном поступању. Ово тим пре ако се има у виду да су неки од сведока указивали на то да је било у плану да се “ПЗП Врање” прода, а да је М.Б, ... “ПЗП Ужице”, дакле привредног субјекта који је био најреалнији купац “ПЗП Врање”, у свом исказу пред судом указао да је продаја “ПЗП Врање” претпостављала да се “ПЗП Врање” претходно ослободи од свих терета, па је стога и за овај суд нелогично да су потписници ових уговора о преузимању дуга уопште могли очекивати да ће се таквом пословном политиком омогућити “ФАМ-у” да наплати потраживање, и како и коме овако оптерећено “ПЗП Врање” продати.

Стога је и за овај суд неприхватљива теза одбране окривљених да би продајом “ПЗП Врање” наведени дугови били измирени, а “ФАМ-у”, како то правилно закључује и првостепени суд, правно и животно посматрано не може бити свеједно да ли потражује од привредног друштва чији се рачуни већ пола године налазе непрекидно у блокади или потражује од “Sheer Корпорације”, односно “ПЗП Београд”, која у то време још увек ативно послују.

Уз наведено, и по оцени овога суда, стоји и чињеница да је у време преузимања дуга “ПЗП Врање” већ имало дуг према “ФАМ-у” по основу претходно узетих позајмица, као и за купљену робу и производе у износу од 147.085.184,0 динара, тако да је након пребијања са потраживањем “ПЗП Врање” према “ФАМ-у” остао салдо у корист “ФАМ-а” у износу од 124.545.733,07 динара, што даље значи да је након преузимања дуга обавеза “ПЗП Врање” према “ФАМ-у”, на дан 31.12.2010. године, износила укупно 733.523.914,88 динара.

Дакле, како је пре закључења уговора о преузимању дуга обавеза “ПЗП Врање” према “ФАМ-у” износила 124.545.733,07 динара, а после преузимања дуга 733.523.914,88 динара, то је овим уговорима повећано дуговање “ПЗП Врање”, чији су рачуни већ у блокади и из тог разлога је по правилној оцени првостепеног суда потраживање “ФАМ-а”, постало ненаплативо, а “ПЗП Београд” и “Sheer Корпорација” су ослобођени обавеза према “ФАМ-у”, на основу претходно узетих позајмица, па је на овај начин дуг “ПЗП Београд” према према “ФАМ-у” сведен на нулу, а дуг “Sheer Корпорацији” је смањен, на који начин је било могуће да “ПЗП Београд” може да учествује на тендерима и да се окривљеном АА, као стопостотном власнику “Sheer Корпорације”, омогући исплата дивиденди.

Све наведено и по оцени овога суда произлази из писаних доказа наведених у образложењу ожалбене пресуде, на странама 579-588, из којих је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање у погледу ових кривично-правних радњи, дајући за такво своје закључивање јасне, детаљне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге, који жалбеним наводима ничим нису доведени у сумњу.

При том је правилно првостепени суд закључио када није прихватио исказ сведока КК, дајући за то јасне, детаљне и довољно аргументоване разлоге у образложењу ожалбене пресуде, на странама 589 и 590, и по оцени овога суда исказ

овог сведока оптерећен је бројним нелогичностима које првостепени суд детаљно наводи у образложењу ожалбене пресуде, а које су искључиво срачунате на пружање помоћи окривљенима у циљу избегавања или бар умањења његове кривице.

Наиме, оценом свих изведених доказа, који су у образложењу ожалбене пресуде анализирани како појединачно, тако и у међусобној вези, правилан је закључак првостепеног суда да је доказано да је окривљени ББ у договору са окривљеним АА и у договору са осталим саокривљенима - одговорним лицима, у изреци пресуде наведеним у појединачним кривично-правним радњама кроз трансакције између “ФАМ-а” и “Sheer Корпорације” узимајући позајмице од “ФАМ-а”, наплаћивањем на име давања возила у закуп “ФАМ-у”, увећање закупнине у односу на обавезе које “Sheer Корпорација” има по основу лизинга, неплаћањем “ФАМ-у” као добављачу, наплаћеног потраживања од чланица “Nibens Group” за робу купљену од “ФАМ-а”, створио услове да се наведени приливи средстава на рачуну, а кроз приходе у билансу “Sheer Корпорације” прикажу као приходи из наводно редовног пословања “Sheer Корпорације”, а истовремено кроз уговор о преузимању дуга, смањео дуг “Sheer Корпорације” према “ФАМ-у” и на тај начин омогућио исказивање добити по основу које је потом донео одлуку о исплати дивиденди и међудивиденди власнику “Sheer Корпорацији” АА и тако му прибавио противправну имовинску корист у укупном износу од 463.596.448,30 динара, и то делом путем уплате новчаног износа од 334.398.955,00 динара, са рачуна “Sheer Корпорације”, на рачун АА, а делом путем стицања власништва на некретнинама у вредности од 129.197.493,30 динара, кроз спровођење компензација.

Разлози за став I, одељак B

Правилно је првостепени суд, анализирајући одбране окривљеног АА и окривљеног ББа, у погледу кривично-правних радњи ближе описаних у изреци ожалбене пресуде, у ставу I, одељак B, закључио када исте није прихватио, налазећи да су њихове одбране у том делу нелогичне, противречне другим изведеним и прихваћеним доказима и срачунате на избегавање или бар умањење кривице окривљених, а такође је правилно закључио када је исказ сведока ЛЛ оценио као непотпун, непрецизан у погледу детаља, а што је и по оцени овога суда резултат жеље да се избегну одговори на поједина питања, па је стога правилно првостепени суд у наведеном делу утврђено чињенично стање засновао на анализи писаних доказа изведених у доказном поступку и чињеницама које је утврдио њиховим извођењем, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 592-609, дао јасне, детаљне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге, због којих се жалбени наводи браниоца окривљених Мила Ђуршковића и ББа, адвоката Зорана Атељевића, и у наведеном делу оцењују као неосновани.

Наиме, из прочитаних писаних доказа, цитираних на странама 592-599 образложења ожалбене пресуде, правилно је првостепени суд на несумњив начин утврдио да је ЛЛ. био један од уделичара у Предузећу “Ваљево превоз”, које се потом раздвојило и од једног дела се формирало ново Предузеће “Камен Нибенс”, да је ЛЛ. као улог у “Ваљево превоз” унео непокретности, њиве, пашњаке и шуме, укупне вредности око 200.000 евра, које су након раздвајања “Ваљево превоза” и формирања “Камен Нибенса” остале део имовине “Камен Нибенса”, а предметне непокретности пренаменоване одлуком надлежних органа из пољопривредног земљишта у земљиште

намењено за експлоатацију кречњака, налазиште "...", а од Геолошког института Србије је урађен прорачун геолошких резерви кречњака на налазишту "...".

Надаље је правилно утврђено да, када је ЈЛЛ. иступио из друштва са ограничено одговорношћу "Камен Нибенс", стопостотни удео у овом привредном друштву, који износи 1.341,49 евра у динарској противвредности и неновчани улог у висини од 200.000 евра, који се састоји у праву својине на непокретностима, по уговору од 26.12.2008. године, пренео је на АА уз накнаду од 201.349 евра у динарској противвредности, за који износ нема доказа да је икада исплаћен ЈЛЛ.

Према извештају Проценитељске куће "EFG Properti Services" тржишна вредност лежишта кречњача "Крст" у марту 2009. године, када је процена рађена, износи 5.064.907 евра, по којој цени је АА стопостотни удео у "Камен Нибенсу" продао "Sheer корпорацији", а након тога, "Sheer корпорација" је по основу компензација својих потраживања према путарским предузећима од њих преузела њихова потраживања према Милу Ђуршковићу, те је на тај начин АА фактички постао дужник "Sheer корпорацији", а истовремено је куповином "Камен Нибенса", "Sheer корпорација" постала дужник према АА, тј. могли су да своја међусобна дуговања и потраживања компензују.

И по ставу овога суда, а како то правилно оцењује и првостепени суд, процена "EFG Properti Services", по којој је тржишна вредност лежишта кречњака "..." из 2009. године износила 5.046.907 евра, не представља реалну процену тржишне вредности, с обзиром да је и овај суд става да је економски и животни посматрано нелогично да ЈЛЛ, као купац лежишта кречњака "..." за износ од 200.000 евра, са знањем о могућности експлоатације наведеног лежишта, а имајући у виду и напред наведено, и то да је у међувремену извршио пренамену земљишта и могућности приходавања по истом, ово земљиште, без исплате уговорене накнаде у износу од 201.341,49 евра, пренео у власништво АА путем уговора о уступању "Камен Нибенса", да би након шест месеци АА за купопродајну цену од 5.046.907 евра продао "Камен Нибенс" "Sheer корпорацији", предузећу чији је стопостотни власник.

И по оцени овога суда, износ који је у својој процени из 2009. године навела "EFG Properti Services", коју је ангажовао АА, послужила је окривљенима АА и ББ за описану трансакцију, којом је АА прибављена противравна имовинска корист у износу који збирно одговара висину дугова АА према ПЗП-овима, на име отплаћених личних кредита, којима је између осталог вршио отплате купопродајне цене ПЗП "Ниш", као и личних дугова и дугова чланова његове породице, односно супруге, сестре и предузећа чији је оснивач његов зет, у прилог чему иде и чињеница да су наредне две тржишне процене лежишта кречњака "..." и то проценитеља Мирослава Милошевића из децембра 2010. године и процена "EFG Properti Services" из фебруара 2011. године, која представља ревизију процене из 2009. године, међусобно врло различите, па је стога закључак и овога суда да је процена "EFG Properti Services" из 2009. године, када је реч о тржишној вредности, а по захтеву АА, урађена са намером да се искористи за прибављање противправне имовинске користи окривљеном АА.

Из налаза и мишљења судских вештака Градског завода за вештачења правилно је првостепени суд утврдио да је купопродајну цену по основу уговора о преносу удела

и иступања из Привредног друштва “Камен Нибенс”, Привредно друштво “Sheer korporacija”, исплатила окривљеном АА делом на текући рачун окривљеног АА, у износу од 45.500.000,00 динара, дана 23.06.2009. године и 17.07.2009. године, а остатак до укупног износа уговорене цене од 470.151.801,00 динара, износ од 424.651.801,00 динара, путем компензација преко пословног рачуна, дана 24.06. и 12.11.2009. године. Укупно плаћени износ од 470.151.801,00 динара по основу купљеног власничког удела “Sheer korporacija” је реализовала из следећих средстава: прихода остварених из продаје робе ПЗП-у “Београд”, за износ од 147.218.150,00 динара, коју робу је “Sheer korporacija” набавила од “ФАМ-а” и “НИС-а” у току 2007. и 2008. године, прихода оствареног од продаје робе ПЗП-у “Ниш” набављене од “НИС-а” за износ од 111.689.937,00 динара, прихода од продате робе “Војводина пут-Бачка пут” у износу од 20.500.000,00 динара, за робу набављену од “ФАМ-а”-примљеног зајма од “Неметала Топола”, који је био у власништву “Sheer korporacije”, за укупан износ од 136.176.219,00 динара, примљеног зајма од “Срем пут-а”, за износ од 47.507.854,00 динара, преузетог дуга према Предузећу “Неметали Топола”, као зависног правног лица за измирење дуга “Елит глас-а” по основу продате робе за износ од 7.059.641,00 динара.

“Sheer korporacija” је по основу компензација својих потраживања према путарским предузећима од њих преузела њихова потраживања према АА, па је на тај начин АА фактички постао дужник “Sheer korporaciji”, а истовремено је куповином “Камен Нибенс” “Sheer korporacija” постала дужник према АА.

Правилно је из изведених и прихваћених доказа првостепени суд утврдио да “Sheer korporacija” није имала новца на рачуну, из чега и по оцени овога суда на несумњив начин произлази да је ову суму новца претходно позајмила како би АА ову своту новца исплатила. У погледу остатка износа, “Sheer korporacija” је извршила компензације са АА на тај начин што је своја потраживања према ПЗП-овима на име продате робе коју је “Sheer korporacija” набавила од “ФАМ-а”, као и на име робе коју је претходно “ФАМ” купио од “НИС-а” за потребе ПЗП-а, а потом исте продао. “Sheer korporacija” је исту робу затим префактурисала и даље је продавала путарским фирмама, којима је иста била и намењена, као и за робу коју је “Sheer korporacija” купила од “НИС-а” и “ЛУКОИЛ-а”, а кроз тројне компензације платио је “ФАМ”. “Sheer korporacija” је извршила компензације са путарским фирмама, којима је АА дуговао, чиме је “Sheer korporacija” на овај начин преузела од ПЗП “Београд”, ПЗП “Ниш”, “Неметала” и “Елит гласа” њихово потраживање према АА и на овај начин је створена могућност да се АА компензује са “Sheer korporacijom”, из чега и по оцени овога суда произлази да су робом “ФАМ-а” практично плаћене обавезе АА према банкама.

По истом принципу је створена могућност и да се АА компензује са “Sheer korporacijom”, преузимајући да на име отплате кредита ЉЉ и ММ, у чије име је “Sheer korporacija” уплатила новац на име стамбеног зајма, односно платила стан, АА постане дужник.

Такође, на исти начин је створена могућност да АА затвори свој дуг према НН, тако што је НН. наводно уступила своја потраживања према АА “Sheer korporaciji”, након чега је “Sheer korporacija” са АА извршила компензацију.

Све напред наведено, и по оцени овога суда, потврђују и докази које је првостепени суд детаљно навео у образложењу ожалбене пресуде, на странама 601-609, па је стога чињенично стање у погледу кривично-правних радњи из става I одељак В изреке пресуде изведеним доказима на несумњив начин утврђено, док се супротни жалбени наводи браниоца окривљених АА и ББа, адвоката Зорана Атељевића, оцењују као неосновани.

Разлози за став I, одељак Г

Утврђено чињенично стање у погледу кривично правних радњи из става I одељак Г, правилно је првостепени суд засновао на исказима сведока ЊЊ, НН, В.Ч и ММ, као и на писаним доказима прочитаним на главном претресу и на налазу и мишљењу судских вештака Градског завода за вештачења С 64/11 од 28.10.2011. године, који је правилно првостепени суд ценио и прихватио као објективан и у свему сачињен по правилима струке, и из истог утврдио да је по уговору о купопродаји непокретности број 103-05 од 18.05.2010. године, “Шер корпорација” купила од продавца ЊЊ. два локала у улици ..., површине 280 м², за укупну купопродајну цену од 2.500.000 евра, односно у динарској противвредности 252.461.500,00 динара, а да је плаћање извршено у износу од 99.500.000,00 динара из прилива које је “Шер корпорација” остварила од уплате ПЗП Београд за 84.500.000,00 динара добијеног зајма од ПЗП Крагујевац за 10.000.000,00 динара, за 2.000.000,00 динара добијеног зајма од “Нибенс групе” и за 3.000.000,00 динара добијеног зајма од “ФАМ Крушевац”. Дана 05.05.2011. године “Шер корпорација” је закључила споразум о раскиду уговора о купопродаји непокретности, јер није плаћена уговорена цена за локале, након чега су извршене уплате прекњижене са добављача на потраживање по основу аванса.

Из налаза и мишљења комисије судских вештака произлази да према усаглашеној књиговодственој евиденцији “Шер корпорације” и “Фам-а” у време спровођења тројних компензација, “Шер корпорација” је имала исказане обавезе према “Фаму” као добављачу за робу у износима од 113.850.431,00 динара, на крају 2007. године; 99.205.754,00 динара на крају 2008. године до 91.313.334,00 динара на крају 2009. године; на дан 31.12.2010. године, према стању у пословној књигама и усаглашеној евиденцији, дуг “Шер корпорације” према “ФАМ” као добављачу износи 1.074.151.857,83 динара. Истовремено, на дан 31.12.2010. године, у пребијеном износу “Шер корпорација” потражује од предузећа за путеве укупно 986.248.977,00 динара. Дакле, и по оцени овога суда, како то правилно закључује првостепени суд, при евидентно великом дугованом износу који “Шер корпорација” има према “ФАМ” АД Крушевац, по основу робе коју је набавила од “ФАМ” и предала ПЗП-овима, “Шер корпорација” уместо да измирује дуговани износ из наплаћеног износа по основу купопродајне цене од ПЗП-ова, новац усмерава за измирење својих обавеза – отплата локала у улици ..., купљених од ЊЊ.

Имајући у виду све наведено, и овај суд је на становишту да је доказано да су на овај начин окривљени АА и ББ, искоришћавањем положаја одговорних лица, претходно договорили да се приходи “Шер корпорације” ДОО, остварени од продаје робе ПЗП-овима, претходно набављене од “ФАМ”, не користе за плаћање робе “ФАМ-у”, већ за измирење сопствених обавеза, на који начин су прибавили протиправну имовинску корист “Шер корпорацији”, док се супротни жалбени наводи браниоца окривљених АА

и ББа, адвоката Зорана Атељевића, којима се и у овом делу оспорава утврђено чињенично стање, оцењују као неосновани.

Правна квалификација кривичног дела из става I изреке пресуде, одлуке о кривичним санкцијама и друге одлуке

Вршећи правну оцену радњи окривљених АА, ВВ, ББ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, овај суд је нашао да су у радњама сваког од окривљених понаособ, садржана сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, и то како у целини, тако и у погледу сваке од кривично-правних радњи које улазе у конструкцију овог кривичног дела. Ово стога што су наведени окривљени, у време и на месту, ближе описано у ставу I изреке пресуде, искоришћавањем положаја одговорних лица у привредним друштвима ближе наведеним у изреци пресуде и њиховим зависним привредним друштвима, прибавили противправну имовинску корист за себе и друге у износу од преко 200.000.000,00 динара, на тај начин што су пословање повезаних привредних друштава чланица “Nibens Group” д.о.о., организовали на начин да се окривљеном АА, председнику компаније у друштву “Nibens Group” д.о.о. и Привредном друштву “Sheer Корпорација” д.о.о. у власништву окривљеног АА, прибави противправна имовинска корист, а противно интересима Привредног друштва “ФАМ”, при чему су сви окривљени могли да схвате значај свог дела, да управљају својим поступцима, били су свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, тако што су на састанцима одговорних лица повезаних привредних друштава у оквиру друштва “Nibens Group” д.о.о. - тзв. “Великом колегијуму”, кога су чинили окривљени АА, у својству председника компаније у друштву “Nibens Group” д.о.о., у чијем саставу су привредна друштва у којима има већинско, непосредно и посредно власништво и то “ПЗП Ниш” а.д., “ПЗП Врање” а.д., “ПЗП Крагујевац” а.д., “Војводина пут – Бачка пут” а.д. и “ПЗП Београд” а.д. преко кога је истворено и већински власник Акционарског друштва “Фабрика мазива ФАМ” Крушевац и оснивача и власника Привредног друштва “Sheer Корпорација” д.о.о. и председника компаније у Друштву “Nibens Group” д.о.о., председника Управног одбора “ПЗП Београд” а.д., као и директора Привредних друштава “Nibens Group” д.о.о. и “Nibens Корпорација” д.о.о., окривљеног ВВ у својству директора Привредног друштва “Nibens Group” д.о.о. и “Nibens Корпорација” д.о.о., члана Управног одбора и прокуристе у “ПЗП Ниш” а.д. и у “ПЗП Београд” а.д., члана Управног одбора у “ПЗП Крагујевац” и “ФАМ” а.д., прокуристе Привредног друштва “Sheer Корпорација” д.о.о. и председника Управног одбора “Војводина пут – Бачка пут” а.д, окривљени ББ у својству директора Привредног друштва “Sheer Корпорација” д.о.о., прокуристе Привредног друштва “Nibens Group” д.о.о., те члана Управног одбора Привредних друштава “ФАМ” а.д., “ПЗП Врање” а.д. и “Војводина пут – Бачка пут” а.д., окривљени ГГ у својству генералног друштва “ПЗП Београд” а.д., прокуристе Привредног друштва “Nibens Group” д.о.о., председника Управног одбора Привредних друштава “ФАМ” а.д. и члана Управног одбора Привредног друштва “ПЗП Ниш” а.д, окривљени ДД у својству генералног директора и члана Управног одбора Привредних друштава “ФАМ” а.д., генералног директора и члана Управног одбора Привредног друштва “Војводина пут – Бачка пут” а.д., окривљена ЋЋ у својству генералног директора и члана Управног одбора Привредног друштва “ФАМ” а.д. и окривљени ЕЕ у својству генералног директора и члана Управног одбора Привредног друштва “ПЗП

Врање”, поступајући супротно одредбама члана 31 и 32 став 1 Закона о привредним друштвима (“Службени гласник” РС број 125/2004) доносили одлуке о управљању и располагању имовином и финансијским средствима чланицама друштва “Nibens Group” д.о.о., управљали пословањем чланица групе и преко органа управљања ових привредних друштава директно или посредством чланова тзв. “Великог колегијума” који су истовремено били и чланови органа управљања повезаних привредних друштава, утицали на доношење одлука органа управљања, односно управних одбора, па тако и Управног одбора Привредног друштва “ФАМ” а.д., да се изврше позајмице без намере да се позајмљена финансијска средства врате, да се изврше испоруке робе без намере да се роба наплати у роковима предвиђеним уговорима који прате овакве трансакције, као и да се спровођењем тројних компезација у циљу плаћања туђе робе и плаћањем увећаних закупнина возила, на који начин је извршено извлачење финансијских средстава из Привременог друштва “ФАМ” а.д. и пребацивањем на рачуне “Sheer Корпорација” д.о.о., чиме су омогућили да се у финансијским извештајима овог привредног друштва прикажу што већи износи прилива финансијских средстава, односно што већи приходи из наводно редовног пословања како би се окривљеном АА, као власнику Привредног друштва “Sheer Корпорација” д.о.о., без реалног основа исплатила добит, као и да без улагања личних финансијских средстава стекну некретнине и да се за Привредно друштво “Sheer Корпорација” д.о.о. прибави противправна имовинска корист у виду новца, акција и некретнина, па су на наведени начин окривљени омогућили прибављање противправне имовинске користи окривљеном АА у укупном износу од 933.748.249,30 динара, а Привредном друштву “Sheer Корпорација” д.о.о. у износу 114.207.676,04 динара.

Кривично-правне радње окривљених АА, ВВ, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, ближе описане у изреци пресуде, у ставу I, представљају продужено кривично дело, у смислу члана 61 КЗ, јер се ради о истоврсним радњама извршеним у временском континуитету од стране окривљених, на штету истог оштећеног, а поред тога постоји и истоврсни предмет кривичног дела, јединство простора извршења кривичног дела и јединствени умишљај, због чега све те радње чине једну целину.

Сви окривљени су наведено кривично дело за које су оглашени кривим извршили са директним умишљајем, с обзиром да су били свесни свог дела и хтели су његово извршење, а на исти начин су поступали и у односу на појединачне кривично-правне радње у оквиру продуженог кривичног дела, при чему су били свесни противправности свог поступања у сваком конкретном случају, као и у односу на кривично дело у целини, па како урачунљивост окривљених ничим није доведена у сумњу, то их је овај суд огласио кривим и осудио на казне по закону.

По оцени овога суда жалбом Тужиоца за организовани криминал неосновано се првостепена пресуда оспорава због одлуке о кривичним санкцијама, док се жалбама браниоца окривљених АА и ББа, адвоката Зорана Атељевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ГГа и његовог браниоца, адвоката Југослава Тинтора, окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката Горана Доловића и адвоката Мирослава Тодоровића Шере, окривљене ЂЂ и њених бранилаца, адвоката Владана Вукчевића, адвоката Александра Ђорђевића и адвоката Марка Поповића, окривљеног ЕЕ и његовог браниоца, адвоката Младена Васића, основано првостепена пресуда оспорава у том погледу.

Приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције у односу на окривљеног АА, првостепени суд је правилно од олакшавајућих околности у односу на овог окривљеног ценио чињеницу да је породичан човек, ..., до сада неосуђиван, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да прибављена имовинска корист извршењем кривичног дела злоупотреба положаја одговорност лица из члана 227 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и члана 61 КЗ, за које је оглашен кривим, вишеструко премашује новчани цензус за квалификовани облик наведеног кривичних дела, за који је и овом пресудом оглашен кривим. Међутим, како је овом пресудом окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, овај суд га је за кривично дело описано у тачки I изреке ове пресуде осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му је, на основу члана 63 КЗ урачунао време које је провео у притвору, почев од 12.05.2011. године, када је лишен слободе до 18.04.2012. године, када му је притвор укинут, затим време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 18.04.2012. године до 01.11.2012. године, затим време проведено у притвору почев од 12.12.2012. године, када је лишен слободе, па до 11.09.2013. године, као и време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 11.09.2013. године до 05.02.2014. године, налазећи да је ефективна казна затвора у наведеном трајању, нужна, али и довољна мера кривично-правне заштите, сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, личности окривљеног, као и његовим личним приликама, и по оцени овога суда, казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције у односу на окривљеног ВВ, првостепени суд је правилно од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је породичан човек, ..., затим здравствено стање ... , које је утврђено из медицинске документације, као и чињеницу да раније није осуђиван, док је од отежавајућих околности на страни овог окривљеног ценио чињеницу да је извршењем кривичног дела за које је оглашен кривим, прибављена имовинска корист у износу који вишеструко премашује цензус за квалификовани облик овог кривичног дела, за који је и овом пресудом оглашен кривим. Међутим, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд олакшавајућим околностима које је правилно ценио на страни овог окривљеног није дао адекватан значај, будући да исте, по оцени овога суда, представљају нарочито олакшавајуће околности, па је стога овај суд, ценећи при том и протек времена од извршења кривичног дела, делимично уважио жалбу браниоца окривљеног ВВ, адвоката Југослава Тинтора и овог окривљеног, применом члана 4, 42, 43, 45, 54, 56, 57 и 63 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунао време које је провео у притвору од 12.06.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут, као и од 12.12.2012. године, када је лишен слободе, па до 18.01.2013. године, када му је притвор укинут, налазећи да је ефективна казна затвора, у наведеном трајању, нужна, али и довољна мера кривично-правне заштите, сразмерна степену кривице окривљеног, тежини извршеног кривичног дела, околностима под којима је дело извршено, личности окривљеног, као и његових личним приликама и по оцени овога суда казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања

кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције у односу на окривљеног Ристу Ристића, првостепени суд је правилно од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је породичан човек, ..., затим здравствено стање овог окривљеног, утврђено из медицинске документације у списима предмета, као и чињеницу да је до сада неосуђиван, док је од отежавајућих околности на страни овог окривљеног ценио да је извршењем кривичног дела за које је оглашен кривим прибављена имовинска корист у износу који вишеструко премашује цензус за квалификовани облик овог кривичног дела, за који је и овом пресудом оглашен кривим. Међутим, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, ценећи све наведене олакшавајуће и отежавајуће околности које је правилно првостепени суд нашао, дајући им адекватан значај, ценећи при том и протек времена од извршења кривичног дела, делимично уважио жалбу браниоца окривљеног ББа, адвоката Зорана Атељевића и овог окривљеног, применом члана 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му је урачунао време које је провео у притвору од 12.05.2011. године, када је лишен слободе до 05.03.2012. године када му је притвор укинут, као и од 12.12.2012. године, када је лишен слободе до 11.01.2013. године, када му је притвор укинут, налазећи да је ефективна казна затвора у наведеном трајању нужна, али и довољна мера кривичноправне заштите, сразмерна тежини извршеног дела, степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, личности окривљеног и његовим личним приликама, и по оцени овога суда, казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције у односу на окривљеног ГГ, првостепени суд је правилно као олакшавајуће околности на страни овог окривљеног ценио чињеницу да је породичан човек, ..., као и да је до сада неосуђиван, док је од отежавајућих околности на страни овог окривљеног ценио да је извршењем кривичног дела за које је оглашен кривим прибављена имовинска корист у износу који вишеструко премашује цензус за квалификовани облик овог кривичног дела, за који је и овом пресудом оглашен кривим. Међутим, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд олакшавајућим околностима које је правилно ценио на страни овог окривљеног није дао адекватан значај, будући да исте, по оцени овога суда, представљају нарочито олакшавајуће околности, па је стога овај суд, ценећи при том и протек времена од извршења кривичног дела, делимично уважио жалбе окривљеног ГГа и његовог браниоца, адвоката Југослава Тинтора и овог окривљеног, применом члана 4, 42, 43, 45, 54, 56 и 57 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 12.05.2011. године, када је лишен слободе до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут, налазећи да је ефективна казна затвора у наведеном трајању нужна, али и довољна мера кривичноправне заштите, сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, личности окривљеног и његовим личним приликама, и по оцени овога суда казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције у односу на окривљеног ДД, првостепени суд је правилно као олакшавајуће околности у односу на овог окривљеног ценио његову старосну доб, да је породичан човек, ..., као и да је неосуђиван, док је од отежавајућих околности на страни овог окривљеног ценио да је извршењем кривичног дела за које је оглашен кривим прибављена имовинска корист у износу који вишеструко премашује цензус за квалификовани облик овог кривичног дела, за који је и овом пресудом оглашен кривим. Међутим, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд олакшавајућим околностима које је правилно ценио на страни овог окривљеног није дао адекватан значај, будући да исте, по оцени овога суда, представљају нарочито олакшавајуће околности, па је стога овај суд, ценећи при том и протек времена од извршења кривичног дела, делимично уважио жалбе окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката Горана Доловића и адвоката Мирослава Тодоровића Шере и овог окривљеног, применом члана 4, 42, 43, 45 став 5, 54, 56, 57 и 63 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора.

Окривљеном ДД забрањено је да напушта просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и истовремено окривљени је упозорен да уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 63 КЗ окривљеном ДД се у изречену казну затвора урачунава време које је провео у притвору од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут.

Овај суд налази да је казна затвора у наведеном трајању, која ће се извршити на напред наведени начин, нужна, али и довољна мера кривичноправне заштите, сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, личности окривљеног и његовим личним приликама, као и да ће се истом у потпуности остварити сврха кажњавања прописана чланом 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције у односу на окривљену БТ, првостепени суд је правилно као олакшавајуће околности на страни ове окривљене ценио чињенице да је породична жена, ..., њено здравствено стање које је утврђено из медицинске документације, као и да је до сада неосуђивана, док је од отежавајућих околности на страни ове окривљене суд имао у виду да је извршењем кривичног дела за које је оглашена кривом прибављена имовинска корист у износу који вишеструко премашује цензус за квалификовани облик овог кривичног дела, за који је и овом пресудом оглашена кривом. Међутим, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд олакшавајућим околностима које је правилно ценио на страни ове окривљене није дао адекватан значај, будући да исте, по оцени овога суда, представљају нарочито олакшавајуће околности, па је стога овај суд, ценећи при том и протек времена од извршења кривичног дела, делимично уважио

жалбе окривљене ЂЂ и њених бранилаца, адвоката Владана Вукчевића, адвоката Александра Ђорђевића и адвоката Марка Поповића и ову окривљену, применом члана 4, 42, 43, 45, 54, 56, 57 и 63 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, у коју јој је урачунао време проведено у притвору од 12.05.2011. године, када је лишена слободе, до 05.03.2012. године, када јој је притвор укинут, налазећи да је ефективна казна затвора, у наведеном трајању, нужна, али и довољна мера кривичноправне заштите, сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљене, околностима под којима је дело извршено, личности окривљене и њеним личним приликама, и по оцени овога суда казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције у односу на окривљеног ЕЕ, првостепени суд је правилно у односу на овог окривљеног као олакшавајуће околности ценио чињеницу да је породичан човек, ..., да је неосуђиван, док је од отежавајућих околности на страни овог окривљеног ценио чињеницу да је извршењем кривичног дела за које је оглашен кривим прибављена имовинска корист у износу који вишеструко премашује цензус за квалификовани облик овог кривичног дела, за који је и овом пресудом оглашен кривим, при чему је правилно олакшавајућим околностима на страни овог окривљеног дао значај нарочито олакшавајућих околности. Међутим, имајући у виду да је у односу на овог окривљеног из изреке ожалбене пресуде изостављена радња из става I, одељак А, тачка 7, ценећи све наведене олакшавајуће и отежавајуће околности које је правилно првостепени суд нашао, дајући им адекватан значај, ценећи при том и протек времена од извршења кривичног дела, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, делимично је уважио жалбе окривљеног ЕЕ и његовог браниоца, адвоката Младена Васића и овог окривљеног, применом члана 4, 42, 43, 45 став 5, 54, 56, 57 и 63 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора.

Окривљеном ЕЕ забрањено је да напушта просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и истовремено окривљени је упозорен да уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 63 КЗ окривљеном ЕЕ се у изречену казну затвора урачунава време које је провео у притвору од 12.05.2011. године, када је лишен слободе, до 05.03.2012. године, када му је притвор укинут.

Овај суд налази да је казна затвора у наведеном трајању, која ће се извршити на наведени начин, сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, личности окривљеног и његовим личним приликама, као и да ће се истом у потпуности остварити сврха кажњавања, прописана одредбом чланом 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

На основу одредбе члана 91 и 92 КЗ, од окривљеног АА и привредног друштва

“Sheer Korporacija”, одузима се имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, у износима наведеним у изреци ове пресуде, будући да нико не може задржати имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела.

На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, оштећени фабрика мазива “FAM” из Крушевца упућује се на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, како је то наведено у изреци пресуде, с обзиром да подаци изнети у поступку нису пружали довољно основа да се о њима одлучи, а тачно утврђење висине имовинско-правног захтева водило би одуговлачењу овог кривичног поступка. При том оштећени, који је у кривичном поступку у погледу имовинскоправног захтева упућен на парницу, сходно члану 93 став 2 КЗ, може тражити да се намири из одузете имовинске користи, ако покрене парницу у року од шест месеци од дана правноснажности одлуке којом је упућен на парницу.

На основу члана 262 ЗКП у вези члана 261 став 1 и став 2 ЗКП, окривљени АА, ВВ, ББ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ обавезани су да плате трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем, с обзиром да у време одлучивања суд није располагао са свим потребним подацима.

Сходно свему напред наведеном, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу члана 459 став 1 ЗКП, донео је одлуку као у ставу I изреке пресуде.

Разлози за ослобађајући део пресуде из тачке II изреке

Побијаном пресудом, у ставу II изреке, окривљени ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, оглашени су кривим, и то окривљени ЗЗ да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, а окривљени ЖЖ, ИИ и ЈЈ да су извршили по једно кривично дело пореска утаја у помагању из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, у вези члана 35 КЗ.

Радња извршења кривичног дела због којег је окривљени ЗЗ оглашен кривим састоји се у давању налога окривљенима ИИ и Јадранки Бадрић да прикрију чињенице од значаја за утврђење пореске обавезе, у чему су му они са умишљајем помогли, тако што окривљена ЈЈ није обрачунала, а окривљени ИИ није поднео пореску пријаву по основу капиталног добитка нерезидентног обвезника “Mera Investment Fund B.V.”, чиме је окривљени ЗЗ уз њихову помоћ прикрио економску суштину наведеног правног посла..., на који начин је, поступајући супротно одредбама члана 40 и 71 Закона о порезу на добит предузећа (Службени гласник РС број 25/01... и 84/04) и члана 41 став 3 Закона о пореском поступку и пореској администрацији (Службени гласник РС број 80/02... и 61/07), окривљени ЗЗ, као оснивач и власник избегао плаћање пореза по одбитку на капитални добитак нерезидентног обвезника “Mera Investment Fund B.V.”, у износу од 320.272.803,34 динара, при чему су били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење.

Радња извршења кривичног дела због кога је окривљени ЖЖ оглашен кривим састоји се у томе да је као лице са највећим утицајем на управљање, пословање и доношење пословних одлука у привредним друштвима у власништву ЗЗ, својим

саветима са умишљајем помогао ЗЗ, власнику правног лица, да у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрије чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегне плаћање пореза по одбитку на капитални добитак “Mera Investment Fund B.V.” у износу који прелази 7.500.000,00 динара.

Међутим, основано се жалбама окривљеног ЖЖ, његовог браниоца адвоката Зденка Томановића, окривљеног ЗЗ, његових бранилаца, адвоката Бранислава Тапушковића и адвоката Мире Тапушковић, окривљеног ИИ и његовог браниоца адвоката Александра Поповића, окривљене ЈЈ и њеног браниоца, адвоката Александре Ковачевић, указује да радње кривичних дела за које су ови окривљени оглашени кривим нису доказане изведеним доказима, те да окривљене треба ослободити од оптужбе за наведена кривична дела.

Наиме, из доказа изведених током поступка неспорно је да је окривљени ЗЗ власник правног лица “Parmidoli investment Corp” из Панаме, које је власник “Mera Investment Fund B.V.”, са Холандских Антила, а које је оснивач “Mera Invest” ДОО.

Такође, неспорно је и то да је “Mera Investment Fund B.V.” стекла својину на 225.736 акција ПЗП “Ниш”, уплатом од 632.286.536,00 динара, а такође је неспорна чињеница да је Привредно друштво “Mera Invest” ДОО из Београда основано 09.09.2008. године, одлуком о оснивању једночланог друштва са ограниченом одговорношћу од стране “Mera Investment Fund B.V.” са Холандских Антила, а што је регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије, затим да су на основу одлуке о повећању капитала “Mera Investment Fund B.V.” раније купљене акције унете као капитал у “Mera Invest” ДОО, као и да је “Mera Invest” ДОО предметне акције, дана 01.10.2008. године, продала “Nibens korporaciji”.

Све наведене чињенице утврђене су из доказа изведених током поступка, при чему су странке исте учиниле неспорним.

Међутим, да би постојало кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, неопходно је доказати да лице у намери да потпуно или делимично избегне плаћање пореза, доприноса и других прописаних дажбина, даје лажне податке о законито стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама, које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери, у случају обавезне пријаве, не пријави законито стечени приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавеза чије се плаћање избегава прелази 1.500.000,00 динара.

Дакле, битно обележје бића кривичног дела пореска утаја је намера да се потпуно или делимично избегне плаћање пореза и она се мора недвосмислено утврдити. Намера је део умишљаја као субјективног обележја пореске утаје и мора да постоји у време предузимања радњи извршења и бити јасна и очигледна. Намера као субјективно обележје кривичног дела увек подразумева постојање директног умишљаја.

Затим, помагање је умишљајно доприношење, односно омогућавање једном

лицу да изврши кривично дело. Другим речима усмерено је на омогућавање другом да изврши кривично дело и делатност помагача може се састојати било у омогућавању извршења радњи кривичног дела, било у стварању услова да извршилац предметном радњом проузрокује последицу. Значи, помагање је облик саучесништва код кога се са умишљајем доприноси извршењу кривичног дела, а тај допринос мора бити у узрочној вези са извршеним кривичним делом, односно помагање је свака радња којом се може допринети извршењу кривичног дела.

Дакле, кривично дело пореске утаје у конкретном случају у помагању, могуће је извршити само са директним умишљајем. Са директним умишљајем поступа саучесник, у конкретном случају помагач који је свестан да умишљајно доприноси другом лицу да изврши кривично дело.

У оптужници Тужиоца за организовани криминал, као и у побијаној пресуди наводи се да је окривљени ЗЗ давао налоге окривљенима ЈЈ и ИИ да прикрију чињенице од значаја за утврђење пореске обавезе, међутим, ови наводи оптужнице, по оцени овога суда не произлазе ни из једног доказа изведеног током поступка. Наиме, из записника Министарства финансија – Пореска управа – Регионални центар Београд – Филијала Савски венац број 47-00212/2010-0016-001 од 12.05.2010. године, произлази да су порески инспектори извршили теренску контролу код “Mera Invest” ДОО, Београд, при чему је на страни 3 и 4 наведеног записника констатовано да је извршен увид у сва документа која су тамо прецизно наведена, из чега произлази да су све напред наведене чињенице, а које су неспорно утврђене, биле познате и пореским инспекторима који су вршили контролу, због чега, по оцени овога суда, Тужилац за организовани криминал није доказао које су то чињенице по налогу окривљеног ЗЗ прикривене од стране окривљених ИИ и ЈЈ, у намери да се избегне плаћање пореза.

Наиме, окривљени ЗЗ у својој одбрани указује на непознавање пореских прописа, док је суштина одбрана окривљени ИИ и ЈЈ у томе да у конкретном случају пореске обавезе није ни било.

Првостепени суд свој закључак да је окривљени ЗЗ давао налоге да се прикрију чињенице, као и да су окривљени ИИ и ЈЈ добили налог да прикрију чињенице, заснива на “односу надређености – подређености” између ЗЗ и ИИ, из чега закључује да је ЗЗ своју вољу у виду налога да се прикрију подаци од значаја за утврђивање пореске обавезе у конкретном случају пренео ИИ, који није поднео пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку, по стопи од 20% на приход по основу капиталног добитка нерезидентног обвезника “Mera Investment Fund B.V.”, а који ЈЈ није обрачунала, иако је, с обзиром на вишегодишње знање и искуство, познавање законских прописа, то морала учинити.

Међутим, неподношење пореске пријаве не значи по аутоматизму да је учињено кривично дело пореске утаје, већ ће то бити кривично дело само ако се докаже намера да се прикривањем података, одређених чињеница, жели у потпуности или делимично избећи пореска обавеза, а што по оцени овога суда није потврђено исказом ниједног сведока, нити исто произлази из писане документације прочитане у доказном поступку, већ се, управо супротно, у току поступка појавило као спорно питање – да ли постоји основ за плаћање пореза, тј., да ли је конкретна пореска обавеза у инкриминисаном

периоду уопште и постојала, из ког разлога је првостепени суд и затражио изјашњење од стране Народне скупштине Републике Србије кроз аутентично тумачење.

Када се при том има у виду објашњење Министарства финансије и економије Републике Србије број 430-07-306/2002-04 од 02.10.2002. године, из кога произлази да се пренос имовине из члана 27 Закона о порезу на добит предузећа у замену искључиво за акције или власнички удео у другом правном лицу не сматра преносом уз накнаду, у смислу члана 27 Закона о порезу на добит предузећа, као и да је Министарство финансија у октобру 2007. године издало приручник, као обавезујући документ, по којем порески инспектори, приликом контроле правилности поступања по закону морају да поступају, и из ког приручника је пореским инспекторима (страна 225 приручника) објашњено да правно лице које преноси имовину у замену искључиво за акције или уделе другог правног лица не утврђује капиталну добит у складу са одредбама члана 27 Закона о порезу на добит предузећа, а што произлази и из мишљења Министарства финансија број 430-07-409/2011-04 од 27.09.2011. године, мишљења Министарства финансија број 413-01-1128/2009-04 од 16.07.2009. године, мишљења Министарства финансија број 114-00-00044/2009-04 од 03.06.2009. године, мишљења Министарства финансија број 413-00-02201/2009-04 од 16.09.2009. године, анализе Ревизорске куће “КРМГ”, мишљења Агенције “Fascino”, датог од стране Марушке Луковац, мишљења “Привредног саветника – Ревизија” д.о.о, мишљења доцента са катедре Пореске управе, проф. др Светислава Костића, мишљења проф. др Дејана Поповића и анализе Института “Ivan Simić”, то по оцени овога суда из доказа изведених током поступка није на несумњив начин могло бити утврђено да су окривљени ЗЗ, ИИ и ЈЈ имали свест да избегавају плаћање пореза, па самим тим ни намеру да плаћање пореза избегну, због чега их је, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе.

Када је у питању окривљени ЖЖ, овом окривљеном стављено је на терет да је као лице са највећим утицајем на управљање, пословање и доношење пословних одлука у привредним друштвима у власништву ЗЗ, својим саветима да “Mera Investment Fund B.V.”, раније купљене акције ПЗП “Ниш” унесе као неновчани улог оснивача у Привредно друштво “Mera Invest” ДОО, а затим да их “Mera Invest” ДОО прода Привредном друштву “Nibens korporација”, са умишљајем помогао ЗЗ, власнику правног лица “Parmidoli investment Corp” из Панаме, које је власник правног лица “Mera Investment Fund B.V.” са Холандских Антила, а преко њега и Привредног друштва “Mera Invest” ДОО из Београда, да у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрије чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегне плаћање пореза по одбитку на капитални добитак “Mera Investment Fund B.V.” у износу који прелази 7.500.000,00 динара.

Дакле, радња помагања окривљеног ЖЖ свом сину, окривљеном ЗЗ јесу давање два савета, и то да “Mera Investment Fund B.V.” раније купљене акције унесе као капитал у Привредно друштво “Mera Invest” и да их затим “Mera Invest” ДОО прода Привредном друштву “Nibens korporација”.

Међутим, ови савети, који су при том правно дозвољени, не представљају радњу извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ, и по оцени овога суда Тужилац за организовани

криминал своју тврдњу да је окривљени ЖЖ наведене савете давао окривљеном ЗЗ како би окривљени ЗЗ прикрио чињенице које су од утицаја на утврђивање постојања пореских обавеза, а на који начин је избегнуто плаћање пореза по одбитку, суду није доставио несумњиве доказе, посебно ако се има у виду да је Привредно друштво “Mera Invest” ДОО основано и регистровано у Републици Србији, по свим важећим прописима Републике Србије, да је куповина акција од стране “Mera Investment Fund B.V.” из Холандских Антила, а затим унос акција као повећање капитала у “Mera Invest” ДОО било регистровано код свих државних органа и уписано као промена у Агенцији за привредне регистре Републике Србије.

При том, како је то већ напред речено, из записника Министарства финансија, Пореска управа – Регионални центар Београд – Филијала Савски венац број 47-00212/2010-0016-001 од 12.05.2010. године, произлази да су порески инспектори извршили теренску контролу код “Mera Invest” ДОО Београд, те да је на страни 3 и 4 наведеног записника констатовано да је извршен увид у сва документа која су прецизно наведена, из чега произлази да су све ове чињенице биле познате пореским инспекторима који су вршили контролу, који нису утврдили било какве неправилности.

Имајући у виду наведено, из доказа изведених током поступка Тужилац за организовани криминал није доказао који су то савети које је окривљени ЖЖ дао свом сину ЗЗ, који су довели до прикривања чињеница које су од утицаја на утврђивање постојања пореских обавеза, а такође није доказана узрочно-последична веза између давања напред наведених савета окривљеног ЖЖ са прикривањем чињеница, нити је доказано којих конкретно чињеница од утицаја за утврђивање пореских обавеза.

Како се кривично дело пореске утаје у конкретном случају, у помагању, може извршити само са директним умишљајем, то по оцени овога суда из изведених доказа не произлази тврдња оптужбе да је окривљени ЖЖ умишљајно допринео да окривљени ЗЗ изврши кривично дело пореске утаје, коју тврдњу оптужба темељи на породичном односу окривљених, без конкретизације доказа на основу којих би се евентуално могло утврдити да је управо саветодавна делатност окривљеног ЖЖ била управљена на давање упутстава и савета окривљеном ЗЗ да у конкретном случају “Mera Investment Fund B.V.” раније купљене акције ПЗП “Ниш” унесе као неновчани улог оснивача у Привредно друштво “Mera Invest” ДОО, а затим да их “Mera Invest” ДОО прода Привредном друштву “Nibens korporacija”, и то искључиво у циљу избегавања плаћања пореза.

Ово посебно ако се има у виду одбрана окривљеног ЖЖ, као и одбране окривљених ЗЗ, ИИ и ЈЈ, да је у конкретном случају било спорно да ли постоји основ за плаћање пореза, а што се и првостепеном суду наметнуло као спорно правно питање, па је затражио изјашњење од стране Народне скупштине Републике Србије кроз аутентично тумачење, због чега по оцени овога суда није доказано ни да је окривљени ЖЖ имао свест и вољу да својим светима помаже окривљеном ЗЗ у извршењу кривичног дела пореска утаја.

С обзиром да није доказано да су савети окривљеног ЖЖ у узрочно-последичној вези са прикривањем чињеница од утицаја на утврђивање пореских обавеза, нити је доказана свест и воља окривљеног ЖЖ да својим саветима помаже окривљеном ЗЗ у

извршењу кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, то га је овај суд, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе, одлучивши као у ставу II изреке пресуде.

Имајући у виду да су окривљени ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ ослобођени од оптужбе, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, у смислу члана 261 и 265 ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка у односу на ове окривљене падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно свему напред наведеном, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу члана 459 став 1 ЗКП, донео је одлуку као у ставу II изреке пресуде.

Разлози за ослобађајући део пресуде из става III изреке

Диспозитивом оптужног акта, окривљеном АА стављено је на терет да је у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрио чињенице од утицаја на утврђивање оваквих обавеза, тако што је стечених 157.000 акција ПЗП “Ниш”, купљеним за износ од 611.853.658,19 динара, у периоду од 31.01.2003. године до 01.02.2008. године, након процене на дан 27.06.2008. године, по којој је утврђена вредност акције од 8.780,54 динара, дана 23.09.2008. године, као оснивач “Nibens корпорације” д.о.о., донео одлуку о повећању капитала и у ово предузеће унео поменутих 157.000 акција ПЗП “Ниш” а.д. и уписао их као ненувчани капитал у вредности од 17.396.730,40 евра, у противвредности од 1.325.935.299,26 динара, на који начин је, сходно члану 72 и члану 73 Закона о порезу на доходак грађана (“Службени гласник РС” број 24/01, 80/02... и 65/06) као други пренос уз накнаду извршена размена права својине на 157.000 акција ПЗП “Ниш” а.д., за право својине на 100% удела у “Nibens корпорацији” д.о.о., на који начин је АА извршио повећање основног капитала у Привредном друштву “Nibens корпорација” д.о.о. и по том основу повећао вредност свог 100% удела “Nibens корпорацији” д.о.о., при чему ову чињеницу од утицаја на утврђивање пореза по стопи од 20% на капитални добитак који је остварио у износу од 714.081.641,07 динара, имајући у виду разлику између продајне цене акција и њихове набавне цене, није пријавио у прописаном року, с обиром да није поднео пореску пријаву за утврђивање пореза на капитални добитак, што је супротно одредбама члана 38 Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС” број 80/02... и 61/07) и члана 95 став 1 Закона о порезу на доходак грађана (“Службени гласник РС” број 24/01, 80/02... и 65/06), чиме је избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу од 142.816.328,21 динара, при чему је био свестан свог дела, његове забрањености и хтео његово извршење.

Побијаном пресудом, у ставу III изреке, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, при чему је у чињеничном опису, након навода “на који начин је АА извршио повећање основног капитала у Привредном друштву “Nibens корпорација” д.о.о.”, изоставио наводе из оптужбе “и по том основу повећао вредност свог 100% удела “Nibens корпорацији” д.о.о.”.

Међутим, основано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана

Атељевића, указује да радње кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, које се овом окривљеном стављају на терет, нису доказане изведеним доказима, те да окривљеног треба ослободити од оптужбе за наведено кривично дело.

Наиме, из решења Агенције за привредне регистре Републике Србије БД.121128/2008 од 21.07.2008. године у Регистру привредних субјеката, регистровано је оснивање привредног субјекта “Nibens korporacija” д.о.о. Београд, улица Кумодрашка 270, чији је оснивач и директор АА, са уписаним и уплаћеним капиталом од 500 евра.

Као оснивач Привредног друштва “Nibens korporacija” д.о.о., АА је, дана 23.09.2008. године, донео одлуку о повећању капитала Привредног друштва “Nibens korporacija” д.о.о., за износ од 17.396.730,40 евра, у динарској противвредности, по средњем курсу НБС, тако што оснивач друштва уноси у друштво 157.000 акција Предузећа за путеве “Ниш”, чија је вредност процењена од стране Проценитељске куће “Conzit” д.о.о. из Београда, а да је окривљени АА 157.000 акција Предузећа за путеве “Ниш”, укупне вредности од 17.396.730,40 евра или 1.325.935.299,26 динара, а што је тржишна вредност на основу извршене процене од 27.06.2008. године, унео као основни капитал у Привредно друштво “Nibens korporacija” д.о.о. Београд, произлази из решења Агенције за привредне регистре Републике Србије БД.132221/2008 од 26.09.2008. године, у ком решењу је евидентирана промена податка о привредном субјекту “Nibens korporacija” д.о.о. Београд, Кумодрашка 240, на начин што је уписан неновчани капитал 17.396.730,40 евра, унети 17.396.730,40 евра, дана 23.09.2008. године (157.000 акција Предузећа за путеве “Ниш”), а такође је извршена промена података везаних за капитал основача АА, тако што је извршен упис неновчаног капитала, и то уписаних 17.396.730,40 евра; унети 17.396.730,40 евра (157.000 акција Предузећа за путеве “Ниш”).

Имајући у виду све напред наведено, тј. да је окривљени АА од оснивања правног лица “Nibens korporacija” био носилац права својине на 100% удела и приликом уношења акција остао власник 100% удела, то се, по оцени овога суда, не може прихватити закључак првостепеног суда да је вршена размена “вредности удела”, већ се сходно Закону о привредним друштвима може говорити само о праву на уделима, а како је то већ напред речено, окривљени АА је од оснивања Привредног друштва “Nibens korporacija” стопостотни власник наведеног привредног друштва. Самим тим окривљени АА није могао постати власник удела уношењем акција у правно лице, будући да је власник 100% удела постао у тренутку оснивања наведеног привредног друштва, због чега, по оцени овога суда, а насупрот закључку првостепеног суда, није доказано да је у конкретном случају извршена размена за друго право, што би се, у смислу члана 72 став 1 Закона о порезу на доходак грађана, сматрало другим преносом уз накнаду.

Такође, битно обележје бића кривичног дела пореска утаја је намера да се потпуно или делимично избегне плаћање пореза и она се мора недвосмислено утврдити. Намера је део умишљаја као субјективног обележја пореске утаје и мора да постоји у време предузимања радњи извршења и бити јасна и очигледна. Намера као субјективно обележје кривичног дела увек подразумева постојање директног умишљаја.

Окривљеном АА диспозитивом оптужног акта стављено је на терет да је у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрио чињенице од утицаја на утврђивање оваквих обавеза, тако што стечених 157.000 акција ПЗП “Ниш”, које је након процене на дан 27.06.2008. године, дана 23.09.2008. године унео као основни (неновчани) капитал у вредности од 1.325.935.299,26 динара и ову чињеницу није пријавио у прописаном року, тј. није поднео пореску пријаву и тиме избегао плаћање пореза на капитални добитак који је остварио у износу од 714.081.641,07 динара, имајући у виду разлику између продајне цене акција и њихове набавне цене, чиме је избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу од 142.816.328,21 динара.

Међутим, како је то већ напред речено, неподношење пореске пријаве не значи по аутоматизму да је учињено кривично дело пореске утаје, већ ће то бити кривично дело само ако се докаже намера да се прикривањем података, одређених чињеница, жели у потпуности или делимично избећи пореска обавеза, а што по оцени овога суда није потврђено ниједним доказом изведеним током поступка, већ се, управо супротно, у току поступка појавило као спорно питање – да ли постоји основ за плаћање пореза у конкретном случају.

Наиме, из доказа прочитаних у току поступка, и то из објашњења Министарства финансија и економије Републике Србије број 430-07-306-2002-04 од 02.10.2002. године, а што произлази и из Привредног саветника број 7/2008 из марта 2008. године, Привредног саветника број 11/2008 од 22.04.2008. године и Привредног саветника број 12/2009 из јуна 2009. године, који упућују на наведено мишљење Министарства финансија и економије Републике Србије, које је потписао заменик министра др Дејан Поповић, произлази да у случају када правно или физичко лице пренесе имовину “... у замену искључиво за акције (или власнички удео) другог правног лица, такав пренос не сматра се преносом уз накнаду ...”.

Када се при том има у виду и записник о изјави странака сачињен пред Министарством финансија, Пореска управа, Регионални центар Београд, Филијала Вождовац, Одељење теренске контроле број 47-00302/2010-0019-006-1 од 24.11.2010. године, у ком записнику је између осталог управо предмет изјава окривљеног ББ да је вршена докапитализација у акцијама, те је објашњена целокупна трансакција и да у предметном записнику нигде није констатована било каква неправилност, а имајући у виду и исказ окривљене ЈЈ, која је навела да окривљени АА никада од ње није тражио било какву активност која би се тицала утаје пореза за правна лица у којима је он био власник, а где је “Kamastra” била ангажована, нити за њега лично као физичко лице, већ да је насупрот томе ББ често говорио “Шефе, не штеди, обрачунај све што треба”, а такође је истакла да никада није саветовала АА да утаји порез, а “Kamastra”, као агенција која је пружала књиговодствене услуге за “Nibens корпорацију” имала је увид у документацију која се тицала оснивачког улога, уноса, удела у неновчаном и новчаном облику, а поседовала је и одлуку о докапитализацији, док су брокери више били упућени у унос и куповину акција коју су вршила физичка лица. Што се тиче “Nibens корпорације” навела је да је то привредно друштво имало евидентиране акције које су биле унете, а у вези са чим је извршена и контрола која је обухватала све од датума до датума завршетка контроле и том приликом од стране пореског инспектора није констатована било каква неправилност.

С обзиром на наведено, по оцени овога суда, Тужилац за организовани криминал није понудио доказе на основу којих би се на несумњив начин могло утврдити да је код окривљеног АА постојао субјективни елемент бића кривичног дела у виду директног умишљаја, тј. да је код окривљеног постојала намера да не плати порез, па је овај суд, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Атељевића, побијану пресуду у наведеном делу преиначио и окривљеног АА услед недостатка доказа да је извршио кривично дело утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, применом члана 423 тачка 2 Законика о кривичном поступку, ослободио од оптужбе за наведено кривично дело, одлучивши као у ставу III изреке.

Имајући у виду да је окривљени АА ослобођен од оптужбе за наведено кривично дело, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, у смислу члана 261 и 265 ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка у односу на овог окривљеног, у том делу падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно свему напред наведеном, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу члана 459 став 1 ЗКП, донео је одлуку као у ставу III изреке пресуде.

Разлози за одлуку суда из става IV изреке

Имајући у виду да се жалбом Тужиоца за организовани криминал не наводи ни једна околност која није цењена, а која би утицала на одлуку суда, у смислу изрицања строжије казне окривљенима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, у односу на кривично дело из става I изреке, док су окривљени ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, у односу на кривично дело из става II изреке, а окривљени АА, за кривично дело из става III изреке, ослобођени од оптужбе, то је овај суд жалбу Тужиоца за организовани криминал, у погледу одлуке о кривичним санкцијама, одбио као неосновану.

Разлози за одлуку суда из става V изреке

Чланом 433 став 4 ЗКП, прописано је да оштећени може изјавити жалбу само због одлуке суда о трошковима кривичног поступка и о досуђеном имовинско-правном захтеву.

Пуномоћник оштећене “Шер корпорације” ДОО у стечају и “Ватроспрем” ДОО у стечају, адвокат Зоран Савкић, жалбу је изјавио из свих законских разлога, при чему из жалбених навода произлази да је жалбу изјавио јер је у току првостепеног поступка пуномоћник оштећеног “Шер корпорација” ДОО у стечају из Београда, поднео захтев за враћање привремено одузете имовине, а такође је пуномоћник оштећеног “Ватроспрем” ДОО у стечају из Београда, поднео захтев за враћање привремено одузете имовине, а да првостепени суд о наведеном захтеву оштећених није одлучио.

Међутим, како у конкретном случају наведена жалба није изјављена због одлуке о трошковима кривичног поступка, нити због одлуке о имовинско-правном захтеву, већ о захтеву за враћање имовине која је одузета у поступку привременог одузимања имовине, дакле у посебном поступку, а не у овом кривичном поступку, то по оцени овога суда, а имајући у виду напред цитирану законску одредбу, наведена жалба по

закону није дозвољена, због чега је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу члана 456 став 2 ЗКП, исту одбацио као недозвољену, одлучивши као у ставу V изреке пресуде.

Записничар
Јасна Билић, с.р.

Председник већа-судија
Драган Ћесаровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић